

“Bölücü Terörün Siyasallaşma Süreci”
(YIKIM PROJESİ)

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

“Bölücü Terörün
Siyasallaşma Süreci”
(YIKIM PROJESİ)

DEVLET BAHÇELİ

www.mhp.org.tr

“Bölücü Terörün
Siyasallaşma Süreci”
YIKIM PROJESİ

"Ayaklanma provalarının tırmandığı, şehadetlerin arttığı, saldırıların ve huzursuzlukların yoğunlaştığı, kutuplaşmaların yaygınlaştığı bu süreçte benim hükümete tavsiyem şu olacaktır.

Gelin girdiğiniz yanlış yoldan bir an önce dönün.

Daha fazla tahribata neden olmadan başlattığınız sözde açılımı terk edin.

Önce son terörist teslim oluncaya, son terör silahı ele geçinceye kadar PKK ile her şart ve ortamda mücadele edin.

Teröristin elindeki mayınları, bombaları ve silahları susturmadan insanımıza refah, huzur ve barışın gelebileceğini kabul ve itiraf edin.

Ve bu amaçla, hangi sınırı geçerseniz, hangi ülkeye girekseniz ve nereye kadar ulaşacaksınız ulaşın ve sonuna kadar mücadele edin. Terörün kökünü mutlaka kazıyın.

Milliyetçi Hareket Partisi de, aziz milletimiz de böylesi bir girişimin sonuna kadar arkasında olacak ve her desteği mutlaka verecektir."

8 Aralık 2009

Devlet BAHÇELİ

MHP Genel Başkanı

İÇİNDEKİLER

06 Ekim 2009	7
13 Ekim 2009	39
20 Ekim 2009	67
03 Kasım 2009	103
17 Kasım 2009	141
24 Kasım 2009	175
08 Aralık 2009	211

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

06 EKİM 2009

**Çok Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Medyamızın Kıymetli Temsilcileri,**

Türkiye Büyük Millet Meclisi 23. Dönem 4. yasama yılına başlarken Milliyetçi Hareket Partisi'nin ilk grup toplantısını yapmak üzere bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bu yeni dönemde de maalesef, milletimiz ve ülkemiz için huzur, refah ve mutluluk dolu tertemiz sayfaların açılacağına müjdesini vermekten çok uzaklara düştüğümüz bir ortamda sizlere seslenmek durumundayım.

Geride kalan yılların, milletimizde neden olduğu ağır buhranların ve bunalımların önümüzdeki dönemde de devam edeceğine dair çok ciddi emarelerin görüldüğü karanlık bir gelecek karşımızdadır.

İçte ve dışta hükümet ve yandaşlarının sürüklendiği teslimiyetin zirve yaptığı dayatmalar ve bunlar karşısındaki çaresizlik, geleceğe dönük beklentilerimizde ümitvar olmamıza imkân vermemektedir.

Nitekim, ülkemizin bütün sorunlarının çözüm yeri olması gereken Türkiye Büyük Millet Meclisi, yeni yasama yılı çalışmalarına da,

- Ekonomik krizlerin toplumda yarattığı yoksulluğun,
- Giderek artan ahlak bunalımının yanı sıra tırmanan yolsuzlukların,
- Geçen yıllardan devam eden ve derinleşen siyasi gerilimlerin,
- Milli bekanın hükümet eli ile tehlikelere atıldığı vahim gelişmelerin,
- Milli kimliğin tahribine yönelik hız kazanmış oyunların,
- Türkiye'yi dar bir alana sıkıştırmak için sürdürülen küresel baskıların; alabildiğine tırmandığı tam bir istikrarsızlık içinde, gerilim, kaos ve kargaşa ortamında başlamak durumundadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ve aziz Türk milletinin birliğine ve bekasına musallat olan AKP zihniyetinin girdiği küresel sarmal giderek daralmıştır.

Siyasal, toplumsal, ekonomik alanlardaki tehlikeli gelişmeler ardı ardına bir sağanak gibi gelmektedir.

Türkiye, Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın beraber yürüdükleri yolda ellerinden tutularak, sırtları sıvazlanarak uçurumun kenarına kadar getirilmiştir.

Milletimizin temel milli meselelerinin tamamı yabancı güçlerin ve süreçlerin inisiyatifine geçmiştir.

Türkiye, ardı ardına gelen taviz talepleri ile ancak savaş mağlubu bir ülkenin düşeceği "diz çökme" hali göstermeye başlamıştır.

Başbakan Erdoğan ise savaş kaybederek esir düşmüş, eli ve zihni kelepçeli yöneticilerin maruz kalacağı dayatmalara muhatap hale gelmiştir.

Nitekim bunun en yakın örneğini Ağustos ayının sonunda hükümeti ziyaret eden NATO Genel Sekreterinin seçilmesinde Başbakan'ın maruz kaldığı baskılarda görmek mümkündür.

İslam dünyasına muhalif fikirleri bilinen bu şahsın seçilmesi karşılığında hükümete verilen hiçbir söz tutulmamış, ne var ki, vaki ziyaret esnasında bu şahsın dinimize ve peygamberimize yönelik hakaretleri sineye çekilerek, dinimize yaklaşımı iftar sofralarında aklanmak istenmiştir.

Hükümeti tarihi yıkıma doğru götüren sonun başlangıcını, küresel güçle girdiği yanlış ilişkilerde ve ABD Başkanı Obama'nın TBMM'de yaptığı milletimize akıl veren küstah konuşmanın satır aralarında aramak doğru olacaktır.

- Sözde Kürt sorununun çözümü adı altında yürütülen ikna trafiği,
- Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılımına ilişkin adımlar,
- Ve Ermenistan'a tek taraflı taviz verilerek teslim olma projeleri, bu küresel oyunun baş aktörünün ise Başbakan Erdoğan olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Gücünü, siyasetini ve yönünü tamamen dış güçlerin rüzgarına bırakan AKP hükümeti milli olma vasfını ve meşruiyetini kaybetmiştir.

Yıkım projelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi zeminine indirilmesi ve tartışmaya açılması bu büyük millet eserine ve ecdadımızın hatırasına en büyük hakaret olacaktır.

Hükümetin, Vaşington'da, Brüksel'de, Erbil ve Erivan'da düşürdüğü kimliğini, aradığı meşruiyetini Milli Mücadelemizin merkezi olan Başkent Ankara'da ve Meclis çatısı altında bulması artık mümkün değildir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Şüphesiz ki bundan sonra;

- Türkiye'yi nasıl bir geleceğin beklediği,
- Milli bekaya yönelik tehditlerin hangi yönde ilerleyeceği,
- Siyasi gelişmelerin nasıl şekilleneceği,
- Milletimizin kardeşliğinin nasıl sürdürüleceği ve
- Toplumun bu süreçten nasıl etkileneceği hepimizin düşünmesi gereken hayati konulardır.

Bu konuların milletimiz lehine sonuç verebilmesi, partimizin ve partililerimizin,

- Milli meseleler karşısındaki duruşunun devamına,
- Yapacağı ince ve ustaca siyasi hamlelere,
- Geleceği ve siyasi oyunları görme ve çözme yeteneğine,
- Sorunları milletimize anlatabilme becerisine,
- Mesai tanımaksızın sürdüreceği yoğun ve yorucu bir çalışma temposuna bağlı olacaktır.

Bu nedenle hepimize düşen görev ve sorumluluğun arttığı yeni dönem, partimizin milletimiz nezdindeki yerini ve değerini artıracaktır.

Aynı zamanda, millet varlığının devamında yegâne güven kaynağı olduğu artık anlaşılmış olan Milliyetçi Hareket'in hizmet için önünü açacaktır.

Önümüzdeki dönemde karşımıza çıkacak gelişmelerin doğru bir tahlili ise kuşkusuz ki geride kalan günlerin, ayların ve yılların doğru okunmasından ve yorumlanmasından geçecektir.

Özellikle hükümetin yaz ayları boyunca hız verdiği sözde "Kürt açılımı" adını koydukları ve bizim "yıkım projesi" olarak adlandırdığımız gelişmelerin analizi ülkemizin nereye sürükleneceğinin de ipuçlarını verecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi'nin milli meselelerdeki duruşu, görüşü ve mücadelesi aziz milletimiz tarafından bilinmektedir.

Partimiz, Türkiye Cumhuriyeti adı ile temsil edilen siyasi, beşeri, fiziki, kültürel ve ekonomik coğrafyayı, Türk Milleti kimliğinde vücut bulmuş milletimizi bir ve bütün olarak korumaya yemin etmiş siyasi anlayışın temsilcisidir.

Bin yıldır bu vatanda yaşamamızın asgari şartları, bu beraberliğin sosyo-kültürel zemini ve hukuki bağı üzerindeki tehditlere yönelik hassasiyetimiz, uyarılarımız ve samimiyetimiz millet vicdanında tescil edilmiştir.

Bu kapsamda olmak üzere, AKP zihniyeti tarafından “Kürt açılımı” adı ile başlatılan tehlikeli siyasal gelişmelerin ülkemizi ve milletimizi yıkıma götürdüğü partimiz tarafından defalarca dile getirilmiştir.

AKP'nin taşeronluğunu yaptığı bu yıkımın ana hatlarıyla;

- ABD projesi ve AB dayatması olduğu,
- Milli varlığın devamını tehlikeye attığı,
- Milli kimliğin tahribine yol açtığı,
- Çatışma ve bölünmeyi davet ettiği,
- Devletin ve milletin ayrışmasına neden olduğu,
- İmralı Canisi'nin hükümetle pazarlığa başladığı,
- PKK'nın kanlı yüzünün aklanmak istendiği,
- İnanç ve köken ekseninde yeni azınlıklar yarattığı,
- Millet içinde husumet cephelerinin oluştuğu,
- Ve bu gidişin yıkıma neden olacağı, her zemin ve ortam kullanılarak defalarca ve ayrıntıları ile anlatılmıştır.

Bu konuda yıllardan beri öngördüğümüz vahim gidişatın işaretlerinin yanı sıra özellikle son aylar içerisinde yaptığımız açıklamalarla konu bütün yönleriyle tahlil edilmiş ve kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Başbakan'ın savunduğu ve "her bedeli ödemeye hazır olduğunu" açıkladığı bu süre içinde meydana gelen gelişmelerin ve kamuoyunun haklı ve şuurlu tepkisinin hükümette siyasi tereddütler uyandırmaya başladığı anlaşılmaktadır.

Bu süre içinde;

- Kapı kapı gezilerek ikna seansları yapılmış,
- Şehadet istismarından medet umulmuş,
- Cani ile şehit aynı kefeye konulmuş,
- Anaların yüreği yıkıma alet edilmiş,
- Dağdaki katiller için gözyaşları dökülmüş,
- Partimiz, kamu görevlilerine şikâyet edilmiş,
- Milliyetçi Hareket ahlaksızca karalanmak istenmiştir.

Bu ucuz işbirliği arayışlarına rağmen, gelişmeler, hükümetin beklediği zemini bulamadığını ve desteği alamadığını ortaya koymuştur.

Tamamen muğlak, sonucu gelişmelere bağlanan, adımları tepkilere göre atılacak "içeriği gizli", "niyeti belli" ve "ucu açık" olan sözde açılımın gevşeme eğilimine girdiği anlaşılmıştır.

Başbakan, içini boşaltarak tekerleme haline getirdiği "tek vatan, tek bayrak, tek devlet ve tek millet" sloganına yeniden sığınmak durumunda kalmıştır.

Şimdilik bedel ödemeye hazır olmadığı ortaya çıkmış, uygun zamanı kollamak üzere yerinde sayarak "fikri, siyasi ve ahlaki patinaj" yapmaya başlamıştır.

Şimdi, yıkım sürecinde birbirini kollayan Başbakan ile İmralı canisinin ayrı ayrı açıklayacağı bölünme paketlerinin açılması beklenmektedir.

Partisi'nin Kurultayında da Başbakan, kendisinden beklenen açılımı gösterememiştir.

- Bölmeye çalıştığı Türkiye'nin kutlu vatanın coğrafi sembollerini birer birer saymış ama açılımı bir türlü açamamıştır.

- Bölücülükle müzakereler sürerken, karanlık güçlere karşı nasıl dik durduklarını anlatmış ama açılım yine kapalı kalmıştır.

- Ampulle Deniz Feneri aynı kirli yolu aydınlatırken, nasıl dürüst olduklarını açıklamış, fakat açılıma bu defa da girmek istememiştir.

- Ermeni dayatmaları imza aşamasındayken, dış politikadaki zaferlerinden bahsetmiş ama sıra açılıma gelince aniden unutmıştır.

- Ayırarak, bölerek, kaşıyarak kimleri tahrik ederken, 'barış ve özgürlüğün üzümünü yemek' istediğinden bahsetmiş, ne var ki açılımdan ısrarla kaçınmıştır.

- İki saat lafı dolandırmış, etrafında dolaşmış, gevelemiş, sıkıntılanmış ama açılımın adını koymaya, içeri açmaya bu kez de cesaret edememiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla İmralı canisinin yazıp Cezaevi yetkililerine teslim ettiğini söylediği alternatif yıkım haritası üzerindeki incelemelerini henüz bitirememiştir.

Ancak karşımızdaki bütün belirtiler ve gidişat, AKP zihniyetinin iştahla servis yaptığı, İmralı canisinin ise mutfakta pişirdiği "**ihanet menüsü**"nün, körüklenen açılım ateşinde dibinin tutmaması için bütün işbirlikçilerin "**teslimiyet kazanını**" karıştırmaya devam edeceklerini işaret etmektedir.

Bu nedenle, gevşemeye ve çözülmeye mahal yoktur.

Değerli Arkadaşlarım,

Bebek katili'nin sürece doğrudan girerek paravanların inmeye başladığı yeni dönem içinde, hükümetle İmralı canisinin ortak noktaları da belirgin hale gelmiştir.

AKP ve PKK arasındaki işbirliğinin sonucunda;

- Kırk bin vatandaşımızın katilinin coğrafi vatandaşlık teklifi ile Başbakan Erdoğan'ın Türkiyelilik tezinin benzerliği;

- İmralı Canisinin askeri operasyonların durması önerisi ile Türkiye'nin Kandil'e harekâttan uzak tutulması arasındaki ilişki;

- PKK canilerinin affı ve siyasete sokulması girişimi ile Başbakan'ın "silahı bırakır masaya oturursun" önerisindeki yakınlık;

- Binlerce cana mal olmuş bir katilin "barış" talebi ile AKP zihniyetinin "analar ağlamasın" istismarındaki aldatıcı örtüşme,

- Bebek Katili'nin ihanetin aklanması için önerdiği anayasa değişikimi ile hükümetin de benzer talepleri anayasaya yerleştirme kampanyası arasındaki uyum ve zamanlama;

- Türk milletine açık düşmanlığı bilinen bir katil ile "Ne mutlu Türküm diyene" sözünden tiksinen bir başbakanın anayasamızdan bu vurguları çıkarmak için seferber olması, fırsat adı verilen projenin gerçek sahiplerini ortaya çıkarmıştır.

Hükümetin başı ile İmralı Canisi, milletimizi ve devletimizi yıkım projesinde söylemleri ile ortak nokta ve kavramlarda buluşmuşlardır.

Ve işin ilginç ve sorgulanması gereken yanı, kırkbini aşkın insanımızın hayatını kaybetmesinden sorumlu bir katilin hücrelerinden hala terör örgütünü yönetmeyi sürdürmesi, yandaşlarına talimatlar yağdırabilmesidir.

Dün, 14 yıl Suriye'nin başkenti Şam'da, bir evden terörü yöneten terörist başının, yedi yıl boyunca sığındığı cezaevi hücresi yeni ikameti ve karargâhı olmuştur.

Özellikle hükümetin sözde çözüm çalışmaları İmralı Canisini tekrar eski yönetim gücüne kavuşturmuş, Kandil kadrolarının desteği ile Başbakan Erdoğan'ın **açılım ikizi** haline gelmiştir.

Bu itibarla, Başbakan'ın Milliyetçi Hareket Partisi'nin karşı duruşu ile çark ederek "tek devlet, tek millet, tek bayrak, tek vatan" söyleminin de inandırıcılığı kalmamıştır.

Adına "milli birlik projesi" denilmesi ise tam bir aldatma ve göz boyamadır.

Buradan hatırlatmak ve sormak lazımdır'

- İkinci veya başka dillerin eğitime sokulduğu bir süreçte, bu dille birlikte kimlik geliştirecek olanlarla "tek millet" nasıl sağlanacaktır?
- İkinci bir dilin resmîyet kazanacağı bu sürecin sonunda "tek devlet" yapısı nasıl korunacaktır?

• İki ve daha çok kimliğin birlikte değil yan yana yaşamaya başlayacağı bir yapıda “tek bayrak” nasıl dalgalanacaktır?

• Çokluklar ülkesi haline gelerek çok kimlikli bir toplum yapısını “tek vatan” üzerinde bir arada tutmak nasıl mümkün olacaktır?

Başbakan'ın özlemini çektiği, bölünerek “milli kimliğini” kaybetmiş bir toplum yapısını, yalnızca “Türkiyelilik” tezinin bağlayıcılığı ile bir arada tutacağını zannetmesi gaflet değilse, ihanetin ta kendisidir.

Böyle bir çözümlenin başlatılması milleti ayakta tutan binlerce yıllık değerleri birer birer yıkmaya başlayacak, sonunda ortada “tek” vurgusu yapılabilecek ne devlet, ne millet, ne vatan, ne de bayrak kalacaktır.

Bunu görmek için akademik bir bakışa ve özel bir vizyona sahip olmaya gerek yoktur. Her şey ortadadır ve açıktır.

Savunduğunuz model Amerikan iç savaşından alınan Kuzey-Güney arasındaki 'önce savaş, sonra barış' modeli ise çoktan yanlış yoldasınız demektir.

Biliniz ki, öyle bir ayrışmadan yeniden birleşme çıkması mümkün değildir.

Bu gerçekler ortada iken, ihanete sapsmış yolcular bir yana bırakılırsa, kamuoyuna yön veren ve iyi niyetli olduğuna inanmak istediğim aydınlar ve elitler tarafından sürecin hala anlaşılammış olmasının izahını yapmak ve bu zihinsel körlüğü ve akıl tutulmasını anlamak mümkün değildir.

Başbakan Erdoğan'ın, ve AKP milletvekillerini ülkemizi sürükledikleri akibeti fark ederek, girdikleri yanlış yoldan bir an önce dönmeye çağırıyorum.

Aksi halde yıkım sürecinin işbirlikçileri olarak millet nazarında lanetlenecekler ve girilen karanlığın sorumluluğundan kurtulamayacaklardır.

Milliyetçi Hareket Partisi kimden ve nereden gelirse gelsin;

Millet varlığına ve milli kimliğe açık tehdit oluşturan bu siyasi sapmalara sonuna kadar karşı çıkmaya devam edecektir.

Kardeşliğimizi ve birliğimizi korumak isteyen aziz vatandaşlarımıza karşı baskı kurmak ve kafaları karıştırmak için oluşturulan şer cephesine asla katılmayacaktır.

Toplumda teslimiyet ve bıkkınlık dalgası yaratarak milletimizin milli direncini kırmak isteyen gelişmelere alet olmayacaktır.

ABD, AB AKP, Peşmerge ve PKK'nın rol paylaştığı yıkım projesine TBMM'de ortak arama çabalarını reddedecektir.

Partimizin milletinden gizleyeceği ve saklayacağı hiçbir niyet ve tasavvuru yoktur. Bu itibarla düşüncelerini milleti ile açıkça paylaşacak, mücadelesini millet huzurunda sürdürecektir.

Türk Milleti'nin birliğiyle, haysiyetiyle ve geleceğiyle oynayan, Türkiye'yi yıkıma götüren küresel aktörlerin, siyaset tüccarlarının, menfaat çetelerinin ve bölücü ihanet odaklarının oyununu bozmak vazgeçilmez milli görevimiz ve namus borcumuz olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Geçen hafta Sayın Cumhurbaşkanı'nın Türkiye Büyük Millet Meclisinin yeni yasama yılı açılışındaki kişisel görüşlerine yer verdiği konuşmasını hep birlikte izledik.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin en üst makamının, Türkiye'nin ve milletimizin temel konularına yönelik sorunlu ve tek yanlı bakış tarzı ile iktidarla benzeşen yaklaşımları, bulunduğu görevin önemi itibarıyla büyük talihsizlik olmuştur.

Elbette ki devletimizin başı olan bir makam ile siyaset kürsüsünden tartışma yapmaktan imtina etmek isteriz,

ama son konuşmasına duyarsız kalmamız da mümkün değildir.

Bu konuda yapacağımız yorum ve değerlendirmelerimiz şu başlıklar altında kamuoyu ile paylaşılacaktır.

1. Anayasamızın 104. maddesi gereğince devletin başı sıfatını taşıyan Cumhurbaşkanı, Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Milletinin **birliğini** temsil etmektedir.

Ne var ki, konuşmasının tamamına yakını ayrılıklar ve farklılıklar üzerine olmuş, milletin birliği ve bütünlüğüne yönelik çağrışımlar farklılıklar üzerine oturtulmuştur.

Cumhuriyet tarihinde ilk kez bir Cumhurbaşkanı birlik ve bütünlük gibi pozitif mesajlar yerine, saklı tuttuğu anlaşılabilir zihniyetinin izdüşümü olan farklılıklara vurgu yapmıştır.

2. Yine anayasada adı konulmuş ve tanımlanmış olan Türk milleti kavramı Cumhurbaşkanı'nın lügatında yer almamıştır.

Konuşmada tam 36 defa "millet"ten bahsetmiş olmasına rağmen temsil ettiği milletin adını bir kez hariç, "Türk" olarak tanımlamaktan ısrarla kaçınmıştır.

Bu kaçınma ciddi bir siyasal sapmanın ve milletine yönelik ilkel bir etnik bakışın izlerini taşımaktadır.

3. Cumhurbaşkanının konuşmasındaki en manidar ifade "çözülmemiş sorunlarımızın başka devletlerin istismarına açık olduğu"na yönelik asla kabul etmeyeceğimiz anlayışıdır.

Benzer şekilde, aynı konuşmada yer alan 'milli sorunların başka devletlerin müdahalesine açık alanların ortaya çıkmasına' yol açacağına ilişkin yaklaşımını da benimsememiz mümkün değildir.

Yine bu kapsamda, "Türkiye'nin içindeki gelişmelerin uluslararası şartlarla uyumlu" hale geldiğine, bunun ise "ülke güvenliğini garanti altına alma imkânlarını" getirdiğine dair yorum, ülkemiz üzerindeki dayatmaları açığa çıkaran çok tehlikeli bir yaklaşımın sonucudur.

Hangi seviyede olursa olsun, bu tür bir dış müdahale korkusu ve veya tehdidi yaşayan bir yöneticinin milli konularda bağımsız karar verebilmesi asla söz konusu olamayacaktır.

Üstelik bu yaklaşımdaki acziyetin kamuoyu ile paylaşılması, Türkiye üzerindeki dayatmaların dozunu ve cüretini artıran bir zaaf belirtisi olarak uluslar arası camia tarafından mutlaka kullanılacaktır.

Bu sözlerin sahibinin yıllarca milletvekilliği, bakanlık ve başbakanlık yapması ve özellikle son dönemlerde Dışişleri Bakanlığı ile iki yıldır da Cumhurbaşkanlığı görevinde

bulunması, ülke güvenliği ve geleceği açısından başlıbaşına vahim ve talihsiz bir durumdur.

Sürece uluslar arası meşruiyet kazandırmaya yönelik bu açıklamalarla bir yandan Başbakanla birlikte eş başkanlığını yaptığı sözde açılım sürecinin dışarıdan dayatılmadığının dolaylı bahanesi yapılmak istenmiştir.

Diğer taraftan sahip olduğu zihniyetin hükümetlerince ülkemizin nasıl yanlış ellerde heba edildiğini, yapılan hatalarla nasıl tehdit ve şantajlara açık hale getirildiğinin itirafı olmuştur.

Bu itiraftan sonra yedi yıllık bütün politikaların yeniden bu perspektifle değerlendirilmesi, teslimiyete nasıl bir mizacın ve anlayışın sürüklediğinin yeniden analizi zorunlu hale gelmiştir.

4. Konuşmanın hiçbir yerinde yoksulluk, işsizlik, yolsuzluk, toplumsal sorunlar, güvenlik problemleri ve terörün acıları yer almamıştır.

Bu ağır ve öncelikli sorunlar Cumhurbaşkanının gündeminde yoktur. Olaylara tıpkı Başbakan gibi yaklaşmış ve sorunları konuşmaktan ısrarla kaçınmıştır.

Bu son konuşma ile hükümetle birlikte yürütmek istedikleri sözde "Kürt açılımı"nın lobi faaliyetlerini bizzat üstlenmiş olduğunu da ilan etmiştir.

Hükümetin ekonomik politikalarını ve milletin yaşadığı ağır ekonomik sorunları eleştirmeyerek, hükümetin Çankaya'daki noteri olduğunu göstermiş, 70 milyonu kucaklamaktan ne kadar uzak kaldığını bir kez daha ortaya koymuştur.

5. Cumhurbaşkanının konuşma içinde "politikaları belirleme ve uygulama yetkisinin sandıktan önde çıkana ait olduğu"nu söylemesi özürü bir demokrasi algısıdır.

Bu yolla, AKP hükümetinin köklü devlet politikalarını değiştirme konusunda önünü açma ve yapacaklarına meşruiyet kazandırma amacı gütmüştür.

Hükümet etme ile devlet olma arasındaki farkı ortadan kaldırmaya yönelik ince bir hesap arayışının izleri görülmüştür.

Unutmayalım ki, devlet hükümetin mülkü değildir ve vereceği kararlar da sorgusuz sualsiz kabul edilecek bir "ferman" ve "hikmet-i hükümet" olmayacaktır.

6. Bu sorunlu demokrasi anlayışı konuşmanın tamamında yer almış, ayrışmanın, farklılaşmanın hatta bölünmenin bile demokrasi içinde hoş görülmesi gerektiği yönünde çağrışıma açık son derece ütöpik demokrasi vurgusu yapılmıştır.

Demokrasi arayışları, millet bütünlüğünün ve devletin varlığının bile önüne geçen bir kutsal kavram gibi kullanılmıştır.

Demokrasi, uzlaşma ve birleşme değil farklılaşma ekseninde temele oturtulmuş, farklılaşmanın demokrasileri güçlendireceğine dair ısrarlı mesajlar verilmek istenmiştir.

Konuşmada, adı muğlak kalmış milletimize aidiyet bilincinin demokrasi ile geliştirilebileceği yer almış, farklılıkların gereğinden ve öneminden bahsedilmiş; öte yandan farklılıkların ayrılık gerekçesi olarak kullanılmasının tehlikesine de dikkat çekilerek bir tezata düşülmüştür.

Konuşmada yer aldığı şekliyle, çeşitlilikleri demokrasi içinde korurken, ayırarak ve farklılaştırarak birleştirme gibi bir paradoks vardır.

Bir yandan “birlik fikrinin” “millet olma bilincinin” önemi vurgulanmış, diğer taraftan farklılıkların körüklenmesi demokrasi olarak ilan edilmiştir.

Milletin birliğini sağlamak için, önce ayırıp sonra birleştirmek gibi şahsına münhasır bir anlayış ortaya çıkmıştır.

Farklılıkların tahrik edildiği bir süreçte tek milletin nasıl sağlanacağı ise anlaşılammıştır.

7. Konuşmada, adı verilmeden bahsedilen, milletimizin “farklılıklara saygı ile yaklaşan birlik ideali” övülürken bir alt paragrafta bu temel kabulde yapılacak yanlışın vahim sonuçlarından bahsedilmiştir.

Yine aynı şekilde ve tamamen doğru bulduğumuz gibi “etnisite ya da din adına kamplaşmanın birlik fikrinden uzaklaştıracağı” söylenmiş, ancak etnik talepleri bizzat dillendiren ve etnik farklılıkları kaşıyan siyasal zihniyetin temsilcisi olarak derin bir çelişki yaşadığını da göstermiştir.

Sözde ‘Kürt açılımı’ denilen sürecin kurdelesini “iyi şeyler olacak” diyerek kesen kendisi değilmiş gibi “önerileri, kaygıları, çözüm arayışlarını dikkatle izlediği”ni söyleyerek süreçteki rolünü saklama arayışı da gözlerden kaçmamıştır.

Bu kapsamda, konuşma içinde “kültürel kimlik” sorunlarının “gündem” oluşturduğuna dair bir tespit yapılmıştır.

Ancak bu ifade, gerçekte böyle bir sorun olup olmadığından tartışılmasından da öte, gündemi oluşturmadaki rolünü perdelemeye yönelik mantık oyunundan başka bir şey değildir.

Bu oyun, metinde çağdaş devlet tanımlanırken siyasi görüşler karşısında aynı mesafede durulması yönündeki tavsiyede de görülmüş, ancak bunlar hükümetin proje ve politikalarının Çankaya’daki temsilcisi olduğu gerçeğini saklamaya yetmemiştir.

8. Konuşmada, birliğimizin ve dirliğimizin, farklı nehirlerle beslenen ve güçlenen bir okyanus haline

gelmesinin “çeşitlilik içinde birlik”le mümkün olacağı söylenmiştir.

Ne var ki, bu güzel ifade, süreçteki sorumluluğunu aklamaya ve örtmeye imkân vermemiştir.

Hükümetin etnik kimlik siyaseti sonucu okyanusa dökülmesini beklediği nehirlerin, kendisinin de içinde bulunduğu bir siyasal taşeronlukla yatak değiştirerek başka denizlere dökülmeye çabaladığı ve bu yönde toplumsal hafriyata başladığı da ortadadır.

9. Cumhurbaşkanı konuşmasında, hukuk devletinin anlamını ve rolünü anlatmış ve kimsenin, hiçbir bahane ile hukuk dışına çıkamayacağını açıklamıştır.

Ne var ki ‘açılım’ adı altında aylardır kamuoyunda tartışılanların tamamına yakınının anayasal suç niteliği taşıdığı ortada iken, bu uyarıyı yapan makamın önce kendi çizgisini sorgulaması, ardından da hükümeti ve bölücü mihrakları anayasal çizgiye zorlaması gerekmektedir.

Oysa böyle bir kaygı taşımadığı, konuşmanın bütünü içinde Anayasanın yalnızca 15. maddesinin ihlaline yönelik eleştirinin olması diğer ihlallerin Cumhurbaşkanı tarafından dikkate değer bulunmadığını göstermesi bakımından manidar ve kuşkulu bulunmuştur.

10. 23. Dönem Meclisimizin 4. yasama yılının açılış konuşmasında Sayın Cumhurbaşkanı'nın yeni dönemde

AKP Grubundan öncelikli beklentilerinin sıralaması ve önceliği konusunda anlaşmazlık yaşanmıştır.

Kendisini hararetle alkışlayan AKP milletvekilleri, Cumhurbaşkanının talepleri konusunda tereddüte düşmüşler;

- Anayasadan Türk kimliğinin kaldırılmasını mı?
- Türkçeden başka dillerin resmîyete alınmasını mı?
- Alt kimliklerin tahrik edilerek milletin ayrışmaya başlatılmasını mı?
- Etnik temelde yeni bir devlet yapılanmasına zemin hazırlanılmasını mı? kendilerinden ilk aşamada istendiğini netleştirememişlerdir.

Beklentimiz, bu konularda toplumun hazmetmeye ve siyasetin de hazmettirmeye başladığı bir sonraki sindirim aşamasında daha sonraki konuşmaya bırakılmadan muhatabından gelecek ayrıntılı açıklamalarla meraklarının giderilecek olmasıdır.

Değerli Arkadaşlarım

Cumhurbaşkanının bu konuşması, hükümetten beklenen cesareti görmeyince sözde Kürt açılımının açılımında

kendisini sorumlu ve görevli addettiğini ortaya koymaktadır.

Bu yöntemle başbakanı kimlik siyasetinde muhtemel oy kayıplarından ve siyasi bedel ödemekten kurtardığı da söylenebilir.

Bizim bu konuda söyleyeceğimiz söz şudur:

Kabul edemeyeceğimiz görüşleri ve sözleri bir Cumhurbaşkanı'nın söylemiş olması, ifadelerine resmiyet katmayacağı gibi zaten belli olan fikirlerinin kendine ait olması gerçeğini de değiştirmeyecektir.

Siyasetteki öncelikler her fikre göre değişeceği gibi bizim de Türkiye'nin sorunlarında ve temel konularında önceliklerimiz, bakış açımız ve önerilerimiz çok farklıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi demokrasiye, milletleşmeye, dünyaya ve olaylara başkalarının baktığı pencereden bakmak zorunda değildir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Dış politikada, Başbakan Erdoğan'ın "kuzu kuzu yaptırırlar" anlayışıyla ortaya çıkan boyun eğmişlik hali maalesef dış politikaya hâkim olmuştur.

AKP zihniyeti'nin varlığını fırsat bilen bütün ülkeler her alanda dayatma listelerini sıralayarak ellerini çabuk tutma yarışına girmişlerdir.

Cumhurbaşkanı Gül'ün açtığı yolda ve hükümetin girdiği çıkmaz sokakta ilerleyen Ermenistan ile ilişkilerin aldığı yeni boyut da bu kapsamda ele alınmalıdır.

Adına "normalleşme" denilerek, bir yandan Ermenistan'la ikili, üçlü görüşmelerle; maç izleme bahanesi ile yürütülen ilişkilerle sürdürülen süreç Ermenistan'a tek taraflı taviz verme aşamasına kadar dayanmıştır.

Türkiye ve Ermenistan arasında İsviçre'de uzun süreden beri yapılan görüşmelerin foyası sonunda ortaya çıkmış, "iyi komşuluk", "sıfır sorun" kılıfı altında bir AKP klasiği olan teslimiyet burada da gerçekleşmiştir.

Geçtiğimiz Nisan ayında bir kez daha gündeme getirilen bu konuda, milletimizin baskısı karşısında geri adım atan Başbakan ve hükümetinin söyledikleri yalanlar da son gelişmelerle ortaya çıkmıştır.

O tarihlerde, Cumhurbaşkanı'nın kendisini ziyaret eden Azerbaycanlı milletvekillerine hitaben söylediği; "Sizi üzecek bir şey yapmayız." vaadi ortada kalmıştır.

Başbakan'ın "Biz Azerbaycan, Ermenistan arasında mutabakat sağlanmadığı sürece, Dağlık Karabağ konusunda Türkiye-Ermenistan olarak nihai bir sözleşmeyi imzalamayız." sözlerinin vadesi de burada sona ermiştir.

Hatırlanacağı gibi, Başbakan tarafından, sözde son Ermeni açılımını Karabağ ile ilişkilendirilme gayretleri de, çok daha haysiyet sahibi olduğu anlaşılan Ermenistan Cumhurbaşkanı tarafından söylendiği hafta anında yalanlanmıştır.

Bu şahıs tarafından yapılan açıklamada “Türkiye ile diyalogun Karabağ sorunundan bağımsız” olduğunun ifade edilmesi Erdoğan’ın sözde açılımına indirilen şamar olmuştur.

Yine bu kapsamda Ermenistan Dışişleri Bakanı’nın geçtiğimiz gün, imzaya açılan protokolü Ermenistan’ın hazırladığını ve Türkiye’nin de kabul ettiğine yönelik açıklaması ile Türkiye’nin Karabağ’ı şart koşmadığını söylemesi Başbakanın aczini ve ikiye bölme siyasetini ortaya çıkarmıştır.

İmzaya açılan bu protokollerle;

- Dar bir coğrafyaya sıkışmış bulunan Ermenistan devletinin batıya açılması için önündeki en büyük engel kalkacak ve sınırın açılması ile Ermenistan kazançlı çıkacaktır.

- İki ülke arasında çok sayıda sorun varken, önkoşula bağlanmayan bir garabetle diplomatik ilişkilerin kurulması öncelikle Ermenistan’ı rahatlatarak geri bir adımdır.

• Türkiye, üyesi olduğu kuruluşlar nezdinde sahibi olduğu veto yetkisini Ermenistan lehine kaldıracağı yeni bir tuzak alanına girecektir.

• Önü açılan yolda, Ermenistan bölgedeki küresel enerji oyunlarının yeni bir aktörü haline getirilecek ve kilit rol oynayarak Türkiye'nin bu alanda elini zayıflatacaktır.

• Bu sözde açıklımla Azerbaycan gibi bölgesinde büyük bir güç ve kardeş bir milletin dostluğu, Ermenilerle kucaklaşma adına süren dayatmalarla **takas** edilecektir.

• Ermenistan ile ilişkilerin en önemli konusu bilindiği gibi aziz ecdadımızın itham edildiği "**sözde soykırım suçlaması**"dır.

Bu nedenle, protokollerde yer alan Ermenistan'ın üçüncü ülkelerdeki sözde soykırım iddialarına ilişkin kararların arkasında devlet olarak durmama vaadinin yaptırım gücü ve anlamı olmayacaktır.

Bu karar, sözde soykırım iddialarının siyasal sahibi olan Ermeni Diyasporasını, dünyadaki Ermeni Lobisi'ni bağlamayacaktır.

Sahte soykırım yalanıyla Türk tarihini ve Türk milletini en ağır insanlık suçuyla mahkûm etmek için sürdürülen hayâsız karalama kampanyası bu gevşek mutabakatla sona ermeyecektir.

Açıklanan protokoller, eşit ve dengeli bir adımın gerektirdiği mütakabiliyetten çok uzaktır.

Her iki ülkeyi bağladığı söylenen hususlarda, taviz veren ve geri adıma yanaşan Türkiye'dir.

Bilinmelidir ki, partimiz iki ülke arasındaki temel sorunlar olan,

- Soykırım yalanına dayalı iddialardan tamamıyla vaz geçilmedikçe,
- İşgal altında tutulan Dağlık Karabağ bölgesi Azerbaycan'a iade edilmedikçe, Türkiye'ye açılmaktan başka hiçbir seçeneği olmayan Ermenistan'la olan ilişkilerin geliştirilmesini kabul etmeyecektir.

Bize göre Türkiye'nin Ermenistan'la girdiği yeni dönem haysiyet kırıcıdır, onurumuzu zedeleyicidir ve milletimizin hak etmediği seviyesizliktir.

Küresel güçleri memnun etmeye, gönlünü almaya yönelik bu çabalarla Türkiye, küresel çapta çok ciddi itibar kayıpları yaşayacaktır.

Ve milletimizin en büyük talihsizliği, bu çok kritik dönemde ehliyetten, liyakatten, vizyondan, milli duruştan tamamen mahrum teslimiyetçi kadrolar tarafından yönetiliyor olmasıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bildiğiniz gibi, ilki 17 Ekim 2007 tarihinde olmak üzere birer yıllık süreler için hükümete verilen Türk Silahlı Kuvvetlerine Sınır Ötesi Operasyon yapma izin ve yetkisinin tekrarlanmasına ilişkin görüşmeler bugün yapılacaktır.

17 Ekim tarihinden başlamak üzere, kesintisiz iki yıldır verilmiş olan yetkilerin Hükümet tarafından etkili ve yeterli seviyede kullanıldığını söylemek mümkün değildir.

Etkisi ve kapsamı sınırlı hava hareketleri ile kısa süreli ve dar kapsamlı bir Kara Harekatı dışında bugüne kadar terör inlerine yönelik tam bir imhanın gerçekleşmediği ortadadır.

Yine verilmiş bu yetkinin, teröre kucak açan Kuzey Iraklı mihrakların desteğini kesmede caydırıcı olamadığı da bilinmektedir.

Irak'ın kuzeyinde yuvalanmış teröristlere yönelik askeri bir operasyona bugüne kadar sıcak bakmayıp, siyasi karar ve destek veremeyen, Türk Silahlı Kuvvetlerinin arkasına siyasi irade koyamayan hükümetin bu tavrına rağmen Milliyetçi Hareket Partisi Tezkereye evet oyu verecektir.

Ancak bu desteğimizin hükümetin terörle mücadele etmemek üzere yaptığı hesapları ve özürlü anlayışını değiştirmeye yetmeyeceği anlaşılmaktadır.

Kafaların, duyguların ve fikirlerin karıştırılmak istendiği bu süreç içinde hükümet bir taraftan bölücülüğe kucak açmaktadır, öte yandan vatan evlatları bölücülerle amansız bir mücadele etmek gibi bir ikileme karşı karşıya bırakılmaktadır.

İhaneti şehir şartlarında sürdürmek için teslim olanın ve siyasete girenin muteber hale geldiği, dağda gezenin ise terörist bile ilan edilemediği karanlık dönem yaşanmaktadır.

Başbakan Erdoğan'a rağmen, terörle mücadele azmini yüksek tutmak artık kaçınılmaz bir zorunluluk ve vatan görevi haline gelmiştir.

Konuşmamın sonunda hepinize yeni yasama yılında başarılar diliyor, saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 EKİM 2009

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Yedi yıla yakın süredir hükümet olan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yurt içinde yürüttüğü ilkesiz, tahripkar ve istismara dayalı politikalarının tam bir benzeri dış ilişkilerimizde yaşanmaya devam etmektedir.

Bu süre içinde, milli çıkarlarımız ucuz pazarlıkların konusu haline getirilmiş, Türkiye, yabancı güçlerin baskısının başarı olarak makyajlandığı bir oyunun figüranı haline gelmiştir.

AKP zihniyeti, ancak savaş mağlubu bir ülkenin göstereceği eziklik ve teslimiyete düşmüştür.

“Cesaretlendirme” adı altında, yabancı mihraklardan gelen bütün dayatmalara karşı “hayır” diyebilmesi için şart olan, önce siyasi ahlakını ve sonra milli direncini maalesef kaybetmiştir.

Kıbrıs'ta gelinen nokta ortadadır. Kıbrıs sorununun çözümü ve Kıbrıs Türklerinin geleceği rehin bırakılarak, sorun Rumların etkisi ve kontrolü altındaki Avrupa Birliği'ne havale edilmiştir.

Türkiye'nin Avrupa Birliği tam üyeliği nihai hedef olmaktan çıkmış, süreç Avrupa Birliği'nin yörüngesinde taciz ve hakaretlere mahkûm hale getirilmiştir.

Irak'taki gelişmelerin ise AKP teslimiyetçiliği ile Türkiye'nin iç ve dış güvenliğini, milli birliğini ve bekasını tehdit eden vahim boyutlar kazandığı ortadadır.

Yine aynı kapsamda, bir taraftan Filistin sorunlarını dile getiriyor gibi görünerek Musevi cemaatiyle de kucaklaşan; bir taraftan İran'ı savunuyor gibi görünerek diğer yandan ABD'nin bu ülkeyi yalnızlaştırma politikalarına çanak tutan da AKP hükümetidir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin bölgesel projelerini ve Avrupa Birliği'nin politikalarını Türkiye için tek sığınak olarak gören AKP zihniyeti, uluslar arası sorunları lehimize çözümlenmede kontrolünü tamamen kaybetmiştir.

Sorunların çözüm inisiyatifi Türkiye dışındaki güç odaklarına geçmiştir.

Ve artık bu teslimiyet Türk milletinden bir şeyler kopartmaya fırsat arayan herkes için tam bir yağmaya dönüşmüş ve Başbakan Erdoğan'ın tarifi ile bu zillet "açılım" adını almıştır.

Cumhuriyet tarihinin en teslimiyetçi hükümetini fırsat olarak gören ve bunu değerlendirmek isteyen bütün ülkeler sıraya girmişlerdir.

Daha bir hafta önce yapılan seçimlerle ülkesinde iktidar olan Yunanistan Başbakan'ı bir toplantı bahanesiyle acele İstanbul'a gelmiştir.

Medyanın "zeytin dalıyla geldiğini" müjdelediği Yunanistan Başbakanı ayağının tozuyla Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi'ne gitmiş ve Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılmasını Avrupa Birliği sürecinin dayatmalarına havale etmiştir.

Bu gelişmelerden, Yunan Başbakanı'nın bu niyetini, ve Avrupa'nın bu yöndeki baskılarını bir talimat gibi algılayacak olan Başbakan Erdoğan'ın çok yakında "patrikhane açılımı" ile "Ruhban Okulu açılımı" adı altında iki teslimiyet paketini daha gündeme getirmesi ve adına da "demokratikleşme" demesi beklenmelidir.

Muhterem Arkadaşlarım,

AKP hükümetinin. Ermenistan'la diplomatik ilişki kurulması ve sınırın açılması protokollerini 10 Ekim 2009 günü imzalaması ve Zürih'te yapılan törende yaşananlar, bu konudaki teslimiyetçi anlayışı bir kez daha gözler önüne sermiştir.

İmza töreninde üçüncü ülke yetkililerinin müşahit olarak hazır bulunması, AKP hükümetinin Ermenistan'a açılım politikasının dış vesayet ve güdüm altında olduğunu göstermesi bakımından da ilginç olmuştur.

Tören sırasında iki ülke Dışişleri Bakanları'nın yapacağı konuşmaların içeriğinin tartışma konusu olması da protokolleri çürük bir zemine dayandığını göstermiştir.

Türkiye ile Ermenistan arasında yaşanan son gelişmeleri AKP zihniyetinin içine düştüğü teslimiyet ortamının kaçınılmaz neticesi olarak görmek gerekmektedir.

Ermenistan ile olan ilişkilerimiz hakkında geçtiğimiz aylarda yaptığımız analizler ve açıklamalar kamuoyu tarafından bilinmektedir ve nettir.

Bizim bu konuda Ermenistan ile karşılıklı olarak münasebetlerimizin düzeltilmesinde ortaya koyduğumuz görüşler ve koşullar da bellidir.

Nitekim, İsviçre'de uzunca süredir AKP hükümeti ve Ermenistan yetkilileri arasında sürdürülen görüşmeler ile üzerinde mutabık kalınarak paraf edilen iki protokol hakkında 3 Eylül 2009 tarihinde partimiz görüşlerini kamuoyu ile paylaşmış ve bu gelişmenin AKP'nin lekeli dış politika sicilinin yeni bir sayfası olduğunu belirtmiştir.

Ancak aradan geçen süre içinde hükümet, teslimiyetteki ısrarını sürdürerek hatasından dönme erdemini göstere-memiş ve önceki gün İsviçre'de yapılan bir törenle, Ermenistan ile parafe ettiği protokollerini imzalamıştır.

Ermenistan, imzalanan protokollerle Türkiye ile diplomatik ilişki kurulmasının ve sınırın açılmasının takvime bağlanmasını sağlamıştır.

Kafkaslar'da barışın taşını oynattığını söyleyenler, imza töreninde yapacakları konuşmada Dağlık Karabağ'ın ismini zikretmek bir yana, Kafkaslarda istikrarı etkileyen sorunların çözülmesi ve kapsamlı bir barış temennisini dile getirme imkânını dahi bulamamıştır.

"Buzdağı ertesi gün erimez" denilerek aşamalı bir sürece bağlandığı anlaşılan protokollerde "ne olduğunu" sorgula-maktan ziyade, içeriğinde "ne olmadığına" bakmak ve sonucu burada aramak lazımdır.

Metinler incelendiğinde;

√ Ermenilerin soykırım iddialarından vaz geçtiklerine dair hiçbir belirti yoktur.

√ Sahte soykırım yalanıyla, Türk milletini mahkûm etmek için sürdürülen uluslararası karalama kampanyasının sona ereceğine ilişkin hiçbir cümle yoktur.

√ Azerbaycan toprağı olan Karabağ'dan Ermenilerin çekileceğine yönelik tek kelime yoktur.

√ Ermenistan'ın Türkiye'nin toprak bütünlüğüne razı olduğuna dair açık ve net bir ifade yoktur.

√ Ve ne üzücüdür ki, ecdadımızı soykırımla suçlayan Ermenilere karşı, Asala terör örgütünün şehit ettiği ve yaraladığı diplomatlarımız için en küçük bir özür beklentisi veya üzüntü emaresi de yoktur.

Aksine, bakanlığını yaptığı kuruluşun, geride Ermenilerce katledilen diplomat şehitlerine rağmen, mütebessim bir yüzle protokolleri imzalayan köşeye sıkışmış AKP'nin Dışişleri Bakanı vardır.

Türkiye bu protokolleri bu haliyle imzalamış, içeriğini kabul ettiği ve bunları uygulamaya koyacağı konusunda resmi yükümlülük altına girmiştir.

Başbakan Erdoğan'ın imzalardan sonra yaptığı açıklamada "Ermenilerin Karabağ'dan çıkmalarının gereğine" ilişkin sözlerinin ise hiçbir hükmü ve bağlayıcılığı bulunmamaktadır.

Başbakan'ın protokollerde yer almayan ve dile getirilmeyen bir hususu, gayri resmi ortamda bir şart gibi sunmaya çalışması, milletimizi aldatma arayışından başka hiç bir anlam taşımamaktadır.

Buradan cevabını aradığımız sorular şunlardır:

1. Madem ki, Ermenilerin Karabağ'dan çekilmesi bu derece önem verilen bir konudur ve doğrudur, AKP hükümeti protokollerde yer almasında neden ısrarcı olmamıştır?

Hatta, bu konuda, Zürih'te yapılacak imza töreninin üç saat gecikmesine yol açacak kadar tedirgin olan Ermenilerin tepkileri karşısında neden geri adım atılmış ve zaten yetersiz olan açıklama metinleri hangi sebeple okunmamıştır?

2. Üzerinde mutabık kalınan "tarih boyutu hakkında diyalog yapılması" konusunun tarafsızlığı ve bilimselliği nasıl sağlanacaktır?

Üstelik, bu konunun bir alt-komitede ele alınmasına yönelik mutabakatın, Türkiye'nin 1915 olayları hakkında Ortak Tarih Komisyonu Kurulması önerisi ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Bu sapma nerede ve neden yaşanmıştır?

Ermenistan Cumhurbaşkanı ilişkilerin tarih boyutunu ele alacak alt-komitede 1915 olaylarının soykırım olup olmadığının tartışılmasını asla kabul etmeyeceklerini açıklamıştır.

Ermeni Cumhurbaşkanı buna karşılık bu alt komisyon gündemine "soykırım kurbanlarının kanuni mirasçılarının Türkiye'deki mal varlıklarının arşiv kayıtlarından araştırılması konusunu" getireceklerini de söylemiştir.

AKP hükümetinin Dışişleri Bakanı bu konularda ciddi sakatlıklarla malul Protokolleri imzalayarak Türkiye'nin bunlara bağlanma niyet ve iradesini resmileştirmiştir.

Bu itibarla, Türklüğe karşı bu kadar önyargılı olunan ve hükümetin de çanak tuttuğu bir ortamda, akademik gerçekler siyasal kararlardan ayrı tutularak hakkaniyet ne ölçüde ortaya çıkabilecektir?

3. Bu metinler tamamen Türkiye'nin iradesi dışında hazırlanmış ve hükümete dikte ettirilmiştir. Nitekim geçen hafta Ermenistan Dışişleri Bakanı da protokolü kendilerinin

yazdığını açıklarak hükümetin bu müzakere sürecindeki yerini ilan etmiştir.

AKP'yi, muhataplarının koyduğu ve istediği şartlarda müzakereye iten aceleciliğin gerekçesi nerede aranmalıdır?

4. Protokol maddelerinden biri de iki ülke arasındaki sınırın açılmasıdır.

Azerbaycan toprağı olan Dağlık Karabağ'da başlayan Ermeni işgali üzerine, sınır kapısı 1993 yılının Nisan ayında kapatılmıştır.

Şimdi sınır kapısının açılması için, kapanmasına neden olan gerekçelerden hangilerinde ilerleme kaydedilmiş veya taahhüde bağlanmıştır?

5. Bütün bu gelişmeler karşısında Ermenileri kazanma adına Azerbaycanlı kardeşlerimizi kaybetmek gibi bir tehlikenin önüne nasıl geçilecek, soydaşlarımızın gönlü nasıl alınacaktır?

6. Protokollerin imzası ile birlikte ABD ve Avrupa'ya AKP hükümetine baskı yapacakları yeni bir dayatma alanı daha açılmıştır.

Bu itibarla, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bugünden itibaren protokollerin onaylaması için davet edileceğı

uluslararası yeni baskılara, geride kalmış teslimiyetleri bilinen AKP hükümeti nasıl direnecektir?

Ayrıca böyle bir durum Ermenistan'ın eline Türkiye'yi "oyun bozan taraf" olarak suçlama imkânı verecek ve soykırımın tanınması kampanyasının yeni bir ivme kazanmasına yol açabilecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Bu konuda tarihi bir ibret vesikasını AKP zihniyetinin girdiği tuzağı ve nerelerden nerelere düştüklerini göstermesi bakımından ifade etmek istiyorum.

Bakınız, bugün Başbakan Yardımcısı sıfatını taşıyan bir hükümet üyesi, 16 Şubat 2000 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda yaptığı konuşmada Fransa Parlamentosunu eleştirerek haklı olarak şunları söylüyor: Diyor ki,

"Parlamento kararıyla tarihî gerçekler değiştirilemez, hele hele tersyüz edilemez; Ermenilerin, Doğu Anadolu'da onbinlerce Müslüman Türk'e, kadın, çocuk, ihtiyar demeden nasıl bir vahşet icra ettikleri gerçeğini hiç değiştiremez."

Biz bu sözlere aynen katılıyoruz. Ve bu bakana ve başbakanı'na soruyoruz, aradan geçen dokuz yıl sonra

teslimiyet belgelerini Meclis zemininde bekleterek tarihi gerçekleri nasıl değıştireceksiniz?

Başlattığınız yeni dönemde, Doğu Anadolu topraklarının Batı Ermenistan olup olmadığını mı, Ağrı Dağı'nın kime ait olduğunu mu müzakere edeceksiniz?

O gün söylediklerinizi yutup, bugün yaptıklarınızı nasıl sineye çekeceksiniz?

Bunun hesabını nasıl verecek, vebalini nasıl taşıyacaksınız?

İşte, bütün bu sorulara vereceğimiz cevaplar bu işten kimin karlı çıkacağını gösterecek, Türkiye'nin küresel alkışlar altında nasıl bir sahneye doğru itildiğini ortaya koyacaktır.

Bu kıskacın baskısı şimdiden hissedilmiş ve hükümet girdiğı sürecin kâbuslarını görmeye, korkularını yaşamaya başlamıştır.

Nitekim, Ermenistan Cumhurbaşkanı'nın sınır kapısının açılması şartıyla Bursa'da 14 Ekim'de yapılacak Türkiye Ermenistan arasındaki futbol maçına geleceğini açıklaması bu paniği artırmıştır.

Hükümetin il valisi marifetiyle maçın yapılacağı Bursa'da milletimizin tepkilerini bastırmaya yönelik tedbir arayışları hız kazanmıştır.

√ Ermenileri üzmemek için Azerbaycan bayrağının sahaya sokulmaması,

√ Bir tepkiye mahal vermemek için seyircilerin seçilerek içeriye alınmak istenmesi gibi arayışlar AKP zihniyetinin aczini göstermektedir.

Buradan hükümeti yöneldiği tehlikeli gidişat için uyarmak istiyorum:

Spordan siyasetinizin kirlı ellerini çekiniz. Bursalıdan korkmayınız.

Bursa'nın tertemiz insanlarını milli meselelerde tehdit görmeyiniz.

Bursa'mızı teslimiyetinize basamak ve mekân olarak kullanmayınız.

Son tahlilde diyeceğimiz şudur:

Milliyetçi Hareket Partisi bu şartlar altında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önüne geldiğinde bu Protokollere karşı çıkacak, bunlara onay verilmesinin tarihi vebaline ortak olmayacaktır.

Bu ilişki şekli ve yöntemi AKP zihniyetinin alnına kazılan yeni bir kara lekedir.

Başbakan Erdoğan'ın Ermenistan talepleri karşısında "eğilip bükülemeyiz" sözlerinin millet vicdanında karşılığı ve anlamı yoktur.

Zira başbakan ve hükümetinin omurgası, yıllardır yabancılar karşısında eğile büküle bütün kat yerlerinden kırılmıştır.

Hiçbir mesele karşısında yabancı payandaların desteği dışında dik durabilmelerinin ve görünebilmelerinin imkânı kalmamıştır.

Değerli Milletvekilleri,

Dıştaki açılım olanca teslimiyeti ile devam ederken, içteki açılımın adı olan yıkım projesi de yeni bir aşamaya yönelmiş görünmektedir.

Türkiye'nin ayrışması ve Türk milletinin çözülmesi ile sonuçlanacak olan sözde "Kürt açılımı" sürecinde başrolü oynayan AKP zihniyeti, kendilerine koltuk değneği ve suç ortağı arama yolunda geçtiğimiz hafta mesafe kaydetmişler ve DTP'den sonra CHP ile de temas kurmuşlardır.

Böylece yıkım projesinde görev alacak taşeronlar netleşmeye başlamış, Ana muhalefet partisi liderinin

"Postacı bugün de kapımızı çalmadı" diyerek yollarını gözlediği mektup nihayet muhatabına ulaşmıştır.

Ana muhalefet liderinin, daha önce "saygınlığını ve inandırıcılığını kaybettiğini" söylediği yıkım sürecinde iade-i taahhütlü postayı reddedeceği yerde bir cevapla randevu vermesi sürece dahil olmak arayışının işareti olmuştur.

Sayın Baykal bu girişimiyle istemese de AKP'ye kapıları aralamış ve sindirim sistemine dahil olarak "hazmedilme" sürecinin parçası ve "hazmettirme" arayışının unsuru haline gelmiştir.

Bu günden sonra vereceği cevap ve görüşmelerin kamera önünde yapılması da CHP'yi sürecin sorumluluğundan kurtaramayacaktır.

Sayın Baykal, 1989 yılında o günkü partisinin Genel Sekreteri olarak yayınladığı raporun baskısı altında bunalmıştır.

Bu raporda bugün AKP ve işbirlikçilerinin dile getirdiği ve 1991 yılındaki Erdoğan raporuna benzer tespitlerin bulunduğu ortadadır.

Bu nedenle ya 21 yıl önceki görüşlerini inkar edecektir, ya da bunlara sahip çıkmaya devam edecektir. Çıkışı

kalmamıştır. Başbakan Erdoğan bu konuyu şantajla dönüştürmüştür.

Sayın Baykal, AKP Genel Başkanı vatandaş Recep Tayyip Erdoğan'ı, karanlık gelişmelerle gidilecek bir seçim sonunda başbakan yapan süreçte olduğu gibi yeni bir çözüm ortağı ve yol arkadaşı haline gelmek üzeredir.

Sayın ana muhalefet liderinin, kendi ifadesiyle *"tutarsızlıklar, çelişkiler, belirsizlikler içeren, tehlikeli tuzaklar barındıran bu 'Açılım Politikası'nda hiçbir şekilde sizinle birlikte olmayacağımız çok açıktır."* sözlerine rağmen, baş başa ikili görüşmeye daveti, tutumunu hala netleştiremediği konusunda manidar işaretler vermiştir.

Belki de böylelikle, Başbakanın ifade ettiği gibi "bağcıyla uğraşmayacaklar ve üzümü beraber yemeye" başlayacaklardır. Taşlar yerine oturacak ve **"yıkım troykası"** bu yolla tamamlanacaktır.

Ve fotoğraf karesinde eksik parça da yerini alacak Meclis kürsüsü önünde poz veren AKP ve DTP'nin arasına CHP de girecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Yıkım projesi kapsamında ikna çabalarını sürdürmeye devam eden İçişleri Bakanı'nın Diyarbakır'a olan ziyareti ve yaşanan rezaletler ise tam bir AKP çürümüşlüğüne ve yönetim zafiyetinin göstergesi olmuştur.

Ülkemizin emniyet ve asayişinden birinci derecede sorumlu olan bir hükümet üyesinin gözleri önünde kepekler kapatılmış, sokaklar boşaltılmış ve bu tehdit bakan tarafından görmezden gelinmiştir.

Hatırlanacağı gibi Mahalli İdareler seçimlerinden önce de, Başbakan Erdoğan'ın ziyaretlerde aynı manzaralara şahit olunmuştur.

Bu ülkenin bir başbakanı olarak ziyaret ettiği illerde kendi halkından korunmak durumunda kalmış, polis kuşatması ve kordonu altında siyasi gösteriler yapmıştı.

Bugün geline aşamada yaşadığımız sokak eylemleri, ihanet provaları, değişen hiçbir şeyin olmadığını, hükümetin terör örgütüne teslim bayrağı çektiğini göstermektedir.

Bu teslimiyet öylesine vahim bir boyut almıştır ki, yıllardır yurt dışında sözde kongre adı altında toplanan PKK kadroları, son kongrelerini siyasi parti toplantısı kimliğiyle Başkent Ankara'da yapmaktan çekinmemişlerdir.

Ve bütün bunlar hükümetin, güvenlik kuruluşlarının ve adli makamların adeta gözetiminde ve nezaretinde yapılmaktadır.

Anlaşıldığı kadarıyla, artık bölücülük suç olmaktan çıkmış, isyan provası yapmanın, ihanete alkış tutmanın, ayrılma tehditleri savurmanın itibar gördüğü bir “hukuki, fikri ve siyasi kangren” bütün ülkeyi sarmıştır.

Bu gelişmeler olurken bir başbakan Yardımcısı'nın rahle-i tedrisinden geçtiği eski genel başkanı ile şimdiki Cumhurbaşkanı da dahil olmak üzere bütün başbakanları “tembel ev kızlarına” benzetmesi elbette ki kendi bileceği iştir.

Ancak Başbakan Erdoğan'ı kutsayacak sözler sarf etmiş olması kangrenin hangi boyutlara ulaştığını, cerahatın hangi mevkilere sirayet ettiğini göstermesi bakımından ibret verici olmuştur.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Yoğun bir siyasi gündemin yanı sıra, ekonomi alanında da, insanımız için olumlu sonuçlanmayacak gelişmelere, toplantı ve kararlara şahit olunmaktadır.

Geçtiğimiz hafta İstanbul'da yapılan IMF ve Dünya Bankası yıllık toplantılarını bu zaviyeden değerlendirmek yerinde olacaktır.

Küresel bir organizasyonun ülkemizde yapılmasının, tanıtım ve sorunların ilk elden konuşulması açısından olumlu bir tarafı bulunsa da, ortaya çıkan neticelerin milletimiz adına bir hayrının olmayacağını, geçmiş tecrübelere bakarak söylemek mümkündür.

Ayrıca Ekim ayının ilk haftasında gerçekleşen IMF ve Dünya Bankası toplantılarına damgasını vuran asıl gelişme, krizin analitik bir bakış açısıyla değerlendirilmesi ve alınması gereken önlemlerden ziyade, İstanbul'un belirli yerlerinde meydana gelen protesto gösterileri olmuştur.

Elbette demokrasinin en temel gereklerinden biriside, yıkıcı ve tahrip edici olmamak kaydıyla toplantı ve gösteri yapabilme hürriyetidir. Buna bir diyeceğimiz yoktur.

Hatta bu tip toplumsal hareketlerin uyarıcı bir işlevinin de olduğu söylenebilecektir.

Ne var ki, gösteriler sonucunda ortaya çıkan manzaranın, demokratik bir hakkın kullanılmasından daha çok, çevreye zarar veren eylemler olarak vuku bulması, sokakların savaş alanına çevrilmesi doğru ve yerinde olmamıştır.

Esasen, IMF ve Dünya Bankası'na yönelik dünyanın değişik bölgelerinde İstanbul'dakine benzer itirazlar yapılmıştır.

Ancak, protestoların yakın hedefinde hiçbir suçu günahı olmayan masum insanların yer alması, işyerlerinin zarar görmesi kabul edemeyeceğimiz ve asla hoş göremeyeceğimiz bir tabloyu ortaya çıkarmıştır.

Demokratik sınırların zorlanması, izan ve insaftan yoksun taşkınlıkların oluşması, herkeste haklı olarak toplumsal huzur ve güvenliğimizle ilgili endişe uyandırmıştır.

Bizi kaygılandıran başka bir husus da, Başbakan Erdoğan'ın; IMF ve Dünya Bankası toplantılarının açılış konuşmasında dile getirdiği konular ve meselelere yaklaşım tarzı olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın, taşıdığı sorumluluğu unutarak, toplantıya katılanların protestolarına kulak verilmesini istemesi son derece küçültücü ve teslimiyetin aldığı mesafeyi göstermesi bakımından önemli görülmelidir.

Başkalarından tepkilere kulak verilmesini isteyen Başbakan'dan cevabını aradığımız sorular şunlardır:

√ Devri iktidarınızda, çoğalan borçlarının altında ezilen, tarlasından çıkan mahsulün dahi karnını doyuramadığı çiftçi kardeşlerimizin sesini duydunuz mu?

√ Siftah yapmadan kapatılan kepenklerin altında hayalleri kalan esnafımızın çığlıklarını işittiniz mi?

√ Aldığı harcamasına yetmeyen, kira baskısından bunalmış, taksitlerden yorulmuş, kredi kartı bataklığında kaybolmuş memurlarımızın feryadına kulak verdiniz mi?

√ Emeklilerimizi, işçilerimizi, dul ve yetimlerimizi, siyaset malzemesi yapmak dışında; hatırınıza ve aklınıza hiç getirdiniz mi?

Elbette bu sorulara verilecek olumlu bir cevabın olmadığını aziz milletimiz hem bilmekte, hem de yaşamaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın bu yaklaşımı tarihte sömürge valilerinin dahi, uygulamalarında görülmemiştir.

Biz beklerdik ki, Başbakan Erdoğan'ın gerçekten de söyleyeceği bir düşüncesi var idiye, küresel ekonomik sistemin adaletsizliğinden duyduğu rahatsızlığı, geçtiğimiz ay ABD'de yapılan G-20 zirvesinde dile getirmiş olsun.

Yönettiği ülkenin gerçeklerinden kopuk olan, sorunları öncelikle kendisinin duyması gereken Başbakan Erdoğan,

IMF ve Dünya Bankası yetkililerinden yardım ve aman dilemiştir.

İlerleyen günlerde yaptığı yanlışın farkına varmış olmalıdır ki, gösterileri bu defada fiili saldırı olarak tanımlamıştır.

Eğer toplumda bir huzursuzluk ve kaynama varsa, bundan öncelikle sorumlu olan ve bunları dikkate alması gerekenin iktidar partisi olduğu tartışma götürmez bir gerçektir.

Sokağın itirazlarını küresel bilirkişi olarak gördüğü kurumlara anında ihale eden ve dikkate alınmasını talep eden Başbakan, bu tavrıyla ortaya çıkan protestolardan muaf olduğu izlenimi vermeye çalışmıştır.

Bilinmesi gereken en yalın gerçek şudur: İşsizlikten, yoksulluktan, krizlerden bunalan milletimizin muhatabı öncelikle uluslar arası kuruluşlar değil, hükümet etme yetkisini uhdesinde tutan Adalet ve Kalkınma Partisi'dir.

Her geçen gün yoğunlaşan şikâyetlere, toplumsal ve ekonomik sorunlara dikkat kesilmesi ve bunları çözmesi gereken bizatihi Başbakan Erdoğan ve hükümetidir.

Sorunları kendi irademizle çözemediğimiz takdirde, başkalarının devreye gireceğini iddia eden bir siyasi

zihniyetin, sıra ekonomiden kaynaklanan problemlere geldiğinde, küresel organizasyonlara görev hatırlatması ve bunun için davetiye çıkarması tam anlamıyla kara mizah örneği olmuştur.

Küresel ekonomiye yön verenlerin başlarını iki ellerinin arasına alarak; nerede yanlış yaptıklarıyla ilgili bir değerlendirme yapmalarını tavsiye eden Başbakan Erdoğan'ın, asıl kendisinin şapkasını önüne koyup düşünmesi, yanlışlarının idrakine varması ve Türk ekonomisindeki anlam ve değer kaymasına odaklanması bize göre bir zorunluluk haline gelmiştir.

Değerli Milletvekilleri,

IMF ve Dünya Bankası toplantılarının sonucu İstanbul kararları adıyla Türk ve Dünya kamuoyuna duyurulmuştur.

Buna göre, alınan kararlarda;

√ IMF'nin görev tanımının değişeceği,

√ Bazı ülkelerin sahip oldukları yüksek rezervlerin kullanılacağı,

√ Finansal piyasaların istikrarı için çok taraflı denetim ve gözetim işlevinin sağlanacağı,

√ IMF ve Dünya Bankası nezdinde temsil hakkı az olan ülkelere kota aktarılması görüşleri yer almıştır.

Ayrıca, IMF Başkanı tarafından özellikle üç konunun altı çizilmiştir.

Bu kapsamda;

√ Uluslararası finansal işbirliğinin asıl olduğu,

√ Finansal istikrarın daha iyi düzenlemeler ve denetim gerektirdiği,

√ Uluslararası parasal sistemin daha istikrarlı olması ve

√ Bir küresel son borç verici merci tarafından çapayla sabitlenmesine işaret edilmiştir.

Görev ve yetkilerini krizle birlikte tekrar gözden geçirme eğiliminde olan bu iki küresel ekonomik organizasyonun, alınan kararlar çerçevesinde hareket edeceği, yeni bir ekonomik yapının alt yapısının kurulacağı gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Ancak, küresel düzlemde eşitsizliğin ve çaresizliğin önüne geçilmesine, adaletsizliğin ve yoksulluğun azaltılmasına, işsizliğin hafifletilmesine dönük somut tedbirler her zamanki gibi ortaya çıkmamıştır.

Bilinenlerin tekrarı niteliğindeki açıklamalar, geçtiğimiz ay ABD'de yapılan G-20 toplantısındaki alınan kararlardan temelde bir farklılık içermemiştir.

Durum tespitleriyle geçirtilen toplantılarda, hem IMF Başkanı hem de Dünya Bankası Başkanı tarafından işsizliğin artacağı yönündeki uyarılar, akıllara bu iki kurumun bu alandaki yetersizliğini de getirmiştir.

Bu yıl içinde dünya genelinde 59 milyondan fazla insanın işini kaybedeceği, krizden sonra 90 milyon insanın ağır bir yoksullukla karşı karşıya kalacağı, özellikle Afrika'nın Sahra altındaki az gelişmiş ülkelerde 30 bin ile 50 bin bebeğin öleceğinin itirafı, gelecek yıllarda da yerkürede değişen herhangi bir şeyin olmayacağını göstermiştir.

Daha ileri gidilerek, IMF Başkanı tarafından 2010 yılında düşük gelirli ülkelerde işsizlik ve sefaletle ilgili olarak; toplumsal huzursuzlukların artacağı, hatta savaşların bile görülebileceğinin tespiti çok düşündürücü ve kaygı vericidir.

Özellikle ülkemizdeki ekonomik sorunların bir türlü giderilememesi, milyonlarca insanımızın karnını doyurabilecek bir gelirden mahrum olması, tehlike çanlarının Türkiye için de çaldığını kanıtlamaktadır.

Hal böyleyken, IMF'yle anlaşip anlaşmama konusunda bile sürekli çelişkili bir siyasi duruş gösteren Başbakan Erdoğan'dan beklentimiz;

√ Başkalarına nasihat vermeyi bırakması,

√ Artık laf olsun diye yaptığı konuşma üslubundan vazgeçmesi,

√ Gerçek gündeme yoğunlaşması,

√ Vatandaşlarımızın tahammül edilemez hale gelen sorunlarına bir an önce eğilmesidir.

Görünen odur ki, kemerleri sıkmaktan bahsetmeye başlayan AKP hükümetinin, yeni ve katlanılmaz hayat şartlarını kendi sorumsuzluğunu ört bas etmek amacıyla milletimize reva göreceği son açıklamalarla ortaya çıkmıştır.

√ Biz kemerlerin değil, yolsuzluk kanallarının sıkılmasını,

√ Garip gurebaya sahip çıkılmasını,

√ Refah kapılarının açılmasını, iş sahalarının oluşturulmasını,

√ Pahalılığın azalmasını, sofraların zenginleşmesini, ekmeğin çoğalmasını istiyoruz.

Bu konuların, milletimiz adına sonuna kadar takipçisi olacağımızı, sıkı sıkı kemerinde delik kalmayan insanımızın dertlerini usanmadan, bıkmadan ifade etmeye devam edeceğimizi buradan kararlılıkla duyurmak istiyorum.

Konuşmama burada son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

20 EKİM 2009

Muhterem Milletvekilleri,

Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta fikir ve gönül adamı olarak yıllarını millet sevdasına adanmış gazeteci ve yazar Ergun Göze Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

78 yıllık ömründe milli davaların savunucusu olarak hepimize ışık tutmuş, fikir dünyamızı şuurlandırmıştır.

Merhum'a Cenab-ı Allah'tan rahmet, basın camiasına, düşünce dünyasına ve aziz dava arkadaşlarına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Mekânı cennet, kabri nur olsun.

Değerli Milletvekilleri,

Özellikle İsviçre'de imza altına alınan protokollere kadar gidilen süreçte, Türkiye'nin Ermenistan ile ilişkilerindeki düşüncelerimizi hepimiz biliyorsunuz.

Bu süreçte ana hatlarıyla;

- Ülkeler arasında kalıcı dostlukların olamayacağı gibi kalıcı düşmanlıkların da olamayacağını,
- Devletler arasındaki münasebetlerin müteakibeyete uygun olması gerektiğini,
- Kurulan bir ilişkinin, kurulmuş başka bir ilişkiyi bozmasından mutlaka kaçınılmasını,
- Atılan adımlarda Türkiye'nin kalıcı çıkarlarına ve milli haysiyetine dikkat edilmesini,
- Görüşme ve ilişkilerin küresel dayatma ve ipoteklere bağlanmamasını, geçmişteki konuşmalarımızda vurgulamıştık.

AKP hükümetinin önceki hafta Ermenistan'la imzaladığı protokollerden sonra yaşadığımız gelişmeler kaygılarımızı haklı çıkaracak seyir izlemeye başlamıştır.

Nitekim, muhataplarının yıllardan beri tırmandırarak getirdikleri sözde Ermeni soykırım iddialarından geri adım atacaklarına dair en küçük bir işaret henüz alınmamıştır.

Hatta bu konuda yeni bir dayatma ve telkin kampanyası başlayacağına, protokollerin Meclisten onaylanması için baskıların geleceğine dair güçlü emareler görülmektedir.

Ancak, AKP'nin Ermenistan'la imzaladığı protokollerin ilk ve en hızlı vahim sonucu, dost ve kardeş Azerbaycan'ın küstürülmesiyle yaşanmaya başlanmıştır.

Bu konu, bizim baştan beri üzerine en çok düştüğümüz ve kaygılandığımız bir konudur ve hükümete yönelik uyarılarımız sıcaklığını korumaktadır.

Hükümetin protokollerin imzalanması sürecinde Türk milletinin rızasını alamadığı ortadadır.

Buna ilave olarak, ziyaretlerle ikna edilmeye çalışılan Azerbaycan'ın da açıkça kandırılmış olduğu gelişmelerden ortaya çıkmıştır.

Ve ne üzücüdür ki, Ermenistan'ı kazanmak uğruna Azerbaycan'ı kaybetmeyi göze alan AKP zihniyeti bu kardeş ülke ile olan ilişkilerimizi çok tehlikeli bir yola sokmuştur.

Protokollerin imzasıyla yaşanan gerilime, geçtiğimiz hafta yapılan Türkiye-Ermenistan futbol müsabakasında, Azerbaycan bayrağının AKP zihniyetince yasaklanması da eklenince Azeri kardeşlerimizde tepkilerin had safhaya ulaştığı anlaşılmaktadır.

Milletimizin ve partimizin bayrak konusundaki hassasiyeti ortadayken, haklı ve meşru tepkilerin boyutunu aşan bir öfkenin Azerbaycan yönetimine hakim olduğu görülmektedir.

Özellikle medyaya yansıyan şekliyle Bakü'de Şehitler Hıyabanı'nda bulunan Türk şehitliğindeki Türk bayraklarının kaldırıldığına dair haberler Anadolu Türklüğünü derinden üzmüş ve incitmiştir.

Buradan Azerbaycanlı kardeşlerimize seslenmek istiyorum:

- Hükümetin Ermenistan'la yakınlaşmasındaki üslup, seviye ve yöntem hepimizi olduğu gibi sizleri de öfkelen-dirmiş olabilir.
- Bu konuda yapacağınız eleştirilerin ve göstereceğiniz tepkilerin, mensubu olduğumuz Türk milletinin mukad-desatına saygıyı esas alması şarttır.
- Üstelik bu tür bir tepki şekli ve milli hassasiyetleri aşan itici tavır iki kardeşin arasını açmak isteyenlerin de ekmeğine yağ sürecektir.
- Türkiye'nin Ermenistan'la imzaladığı protokollerin keyfiyeti bugün iktidarı elinde tutan Adalet ve Kalkınma Partisi'ne aittir. Türk milletinin tamamının iradesini ve duygularını yansıtmaz.

• Türkiye ve Türk kamuoyu AKP zihniyeti ve kadrolarından ibaret değildir. Bu hükümet ve ilkesiz kadrolar bugün belki vardır, ama yarın olmayacaktır.

• Onların yapacakları yanlışlar, milletimizin gelecekteki ilişkilerini ve dostluğunu bozmamalıdır.

• Türk milleti, eşsiz sağduyusu ile Azerbaycan Türklüğünün yanındadır. Karabağ meselesini savunmuş, Azerbaycan bayrağını bağrına basmış ve dalgalandırmıştır.

Bu itibarla, ecdadımızın yadigârı olan al bayrağımızın hatıralarına saygı gösterilmesi hepimizin dileği ve mecburiyetidir.

O ay yıldızları şehitliğe diken AKP zihniyeti değildir ki, AKP'nin yaptığı hata, düştüğü zillet, ay yıldızımıza mal edilsin ve bir nezaketsizliğin vasıtası olsun.

Bu konuda yaşanan haklı öfkenin, diplomatik alana yöneleceğine, bizleri “bir millet” yapan değerleri incitmekten uzak durulacağına inanıyorum.

Şehitler Hıyabanı bir tarafta 91 yıl önce Azerbaycan`ın bağımsızlığı için savaşan Nuri Paşa komutasındaki Kafkas İslam Ordusu`nun, diğer tarafta ise Hocalı`da 1918`de, Karabağ`da 1990`da katledilen Azerbaycan Türklerinin şehitlerini kucaklamaktadır ve bizim için çok önemlidir.

Azerbaycan Türklüğünden, başta Sayın Cumhurbaşkanı Aliyev olmak üzere bütün siyasi partilerden ve yetkililerden bu vahim hatayı derhal telafi etmelerini bekliyorum.

Ay yıldızlı al bayrağımız ile mavi kırmızı ve yeşil Azerbaycan bayrağı aynı gönderde sonsuza kadar dalgalanmalıdır.

Unutmasınlar ki, Türklüğün müşterek sorunları tam bir dayanışma ile Milliyetçi Hareketin iktidarında çözülecek ve geride kalan bütün yanlışlar mutlaka telafi edilecektir.

Ve böylesi bir yönetim gücü ile muazzam bir coğrafyaya yayılmış muhteşem kudret hak ettiği mevkiye yükselecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Hükümetin Ermenistan?la ilişkileri normalleştirme adı altında giriştiği yol ve yöntemin sakat bir anlayışa, çürük bir zemine ve küresel dayatmalara dayandığı bir gerçektir.

Kamuoyu haklı olarak bu konudaki ikna girişimlerini inandırıcı bulmamış ve süreci sorgulamaya başlamıştır.

Teslimiyetçi icraatları konusunda hakkında ciddi tereddütler uyandıran AKP hükümeti, yaptığı yanlışları aklayacak bahaneler ve gerekçeler arama yarışına girmiştir.

Ve bu konuda hepimizin bildiği gibi, Başbakan Erdoğan'ın ağzından, Kurucu Genel Başkanımız Alparslan Türkeş Bey'in 1993 yılında Ermenistan devleti ile ilişkilerin kurulması için yaptığı girişimler bizlere hatırlatılmak istenmiştir.

Merhum Genel Başkanımızın bir milli meseleyi sahiplenerek 16 yıl önce başlattığı girişimle ilgili olarak gerekli açıklamaları, bugün partimizin milletvekili de olan Sayın Tuğrul Türkeş Bey yapmıştır.

Rahmetli Başbuğumuzun bu temasları, basına da yansıdığı gibi, Ermenistan'ın Azeri topraklarını işgalini durdurması, esir alınan Azeri kardeşlerimizin serbest bırakılması amacına dönük olmuştur.

O günlerde, yapılmak istenen ile bugün karşımıza çıkartılmak istenenin aynı olmadığı, yol, yöntem ve hedeflerin tamamen ayrı olduğu konuya şahit olanların anlatımlarıyla ortaya çıkmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, her türlü milli meselede ve her zeminde; milletinin yararına, yarınına ve haysiyetine uygun olmak koşuluyla destek vermeye hazır ve donanımlıdır.

Ancak bugünkü teslimiyetçi şart ve ortamda, dayatmalarla ilerlenen tünelde yer almamız veya göz yummamız asla düşünülemeyecek bir sonuçtur.

Başbakan Erdoğan'ın girdiği yanlış yolda ve teslimiyet sürecinde içine düştüğü çaresizliği kapatmak amacıyla Merhum Türkeş Bey'in fikirlerine sığınmış olması ve onu örnek alması hepimiz için umut verici olmuştur.

Bu yolla, milli meselelerde girdiği yanlışları bir nebze olsun fark ederek, gerçek bir devlet adamının onurlu ve muhteşem mücadelesini takip etme ve ders alma imkânı bulabilir.

Bu itibarla, Başbakan Erdoğan'ın Türkeş Bey'i okumasında, izlemesinde kendisi açısından sonsuz yarar vardır. Bu tutum, bizi Başbakan'ın doğruları ve haysiyetli münasebetleri öğrenmesi konusunda ancak mutlu eder.

Madem ki Ermenistan'la münasebetlerde Türkeş beyin yaptıklarını rehber edinme arzusu uyanmıştır, biz Başbakan Erdoğan'a hidayete erme noktasında merhum liderimizin millet, milliyetçilik, siyasi ahlak, mücadele, onurlu duruş ve Türklük konularında da takipçisi olmasını temenni ediyoruz.

Ve bu konuda samimi ise Türkeş Bey'in 12 Aralık 1994 tarihinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı konuşmadaki şu sözlerini de, milletimizi etnik kimliklere bölmeye çalışan ilkel anlayışını ve karanlık vicdanını aydınlatması için Başbakan'a hatırlatıyoruz.

Merhum Başbuğumuz diyor ki,

"Burası Türkiye'dir; bu kutsal vatanın adı, köyümüz, kentimiz, bölgemiz ne olursa olsun, Türkiye'dir.

Türkiye'de yaşayan herkesin, ailesi, sülalesi, aşireti, kabilesi, etnik kökeni ne olursa olsun, müşterek adı Türk'tür."

Muhterem Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi, yıllardan beri terörü ve terör örgütünü, yalnızca kanlı eylemlerinden ibaret bir suç ve cinayet şebekesi gibi görmekten uzak bir anlayışla, daha yukarıdan yorumlama ve değerlendirme çabası içinde olmuştur.

Özellikle çağımızda, terörizmin uluslararası karanlık oyunların çok etkili bir vasıtası olduğu açıktır.

Yine bu kapsamda, terör eylemlerinin de muhasım ülkeleri istenilen kıvama getirmek için kullanılan stratejik senaryoların kirli yüzü olduğu herkes tarafından bilinmektedir.

Bu gerçeği, ülkemize yönelik tehditlerde bulmak istemeyenlerin, terörün hangi amaçlarla kullanılabileceğini anlamaları için çok uzaklara gitmelerine gerek yoktur.

Yalnızca komşumuz Irak'a baktığımızda bile Amerika Birleşik Devletlerine yönelik terör saldırısının sanal suçlusu ilan edilen bir diktatörün idamına ve ülkesinin kan gölüne çevrildiğine şahit olabiliriz.

Bu itibarla, yaklaşık yirmibeş yıldır kanlı eylemleri ile ülkemizin ilk gündemi haline gelen PKK terörünün bir sonuç değil bir vasıta; bir amaç değil araç olduğu bilinmektedir.

Nitekim, kurulduğu ilk yıllardan itibaren PKK'nın, Türkiye üzerinde emelleri olan her devletin kullandığı, uluslararası ve hatta uluslar üstü bir baskı ve pazarlık vasıtası olarak şiddete ve teröre başvurduğu ortadadır.

Millet varlığına kasteden PKK terörüyle mücadele ve teröristlerin imhası yıllardır en üst seviyede ve büyük bir fedakârlıkla sürdürülmüştür.

Bu uğurda çok sayıda şehit verilmiş, çok sayıda vatandaşımız hayatını kaybetmiş ve yaralanmıştır.

Ülkemiz başka sahalara ayırması gereken maddi imkânlarını haklı olarak terörle mücadeleye aktarmış, bu konuda da kayıplar yaşamıştır.

Burada, sizlere geride kalan yılların acı bilançosunu tekrarlayacak ve terör örgütünün katliamlarından bahsedecek değilim.

Ancak, yıllardır süren bu eylemlerin arkasındaki stratejik nedenleri, küresel aktörleri, yerli işbirlikçilerini, tarihsel köklerini ve emellerini dikkate almadan yapılacak analizlerin asla doğru olmayacağını düşünüyorum.

Bu açıdan PKK terörünü, silahsız bölücülükten; bölücü faaliyetleri de bölgemizdeki küresel projelerden bağımsız düşünmek ve birbirinin içinden çıktığını görmeden tek tek ele almak hepimizi yanlış sonuçlara ve elbette ki yanlış sebeplere götürecektir.

Aslında kökleri Osmanlı İmparatorluğuna kadar dayanmasına rağmen, bugünkü haliyle 1984 yılında ortaya çıkan bölücülüğün silahlı boyutu olan PKK terör örgütünün, yıllar içinde aldığı boyut ve şekil terörizmi Türkiye'mizi de içine alan bir projenin parçası haline getirmiştir.

Yalnızca son yirmi yılın Irak coğrafyasındaki gelişmelerine baktığınızda PKK terörünün arkasında Türkiye üzerinde hesabı olanların tamamının isimlerini görmek ve arka planda yer alan ülkeleri bulmak mümkündür.

Nitekim, devletin terörle mücadeleden sorumlu veya yetki verilmiş resmi makamlarının zaman zaman bunları dile getirdiği ve hatta şikayetçi olduğu bilinmektedir.

Ne var ki Türkiye, PKK'nın ve bölücülüğün arkasındaki küresel aktörleri bilmesine ve görmesine rağmen sadece sızlanmakla yetinmiştir.

Milli güvenliği bu derece etkileyen bir meselede örgüte verilen gizli veya açık desteği muhataplarının yüzüne çarpmaktan kaçınmıştır.

Bu çaresizlik ve acizyet, tarihi Şark Meselesi dediğimiz emellerin peşindeki küresel aktörler tarafından, bölücülük ve silahlı uzantılarını çok maksatlı ve çok destekli bir uluslar arası yıkım enstrümanı olarak kullanılmasının da önünü açmıştır.

Özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nin son yirmi yılda komşumuz Irak'a yönelik iki ayrı savaşının siyasi sonuçlarını sebepleri ile birlikte yorumladığınızda, karşımıza yıllardır Türkiye'yi bir kıvama getirmek için kullanılan bölücülük ve bölücü terör oyununa şahit olunmaktadır.

Gelişmeler, Türkiye ve Türkiye'yi yönetenlerin günü-birlik açıklamalarla durumu kurtarmaya çalışırken, ülkemizi ve bölgemizi tanzim etmek isteyen küresel gücün uzun vadeli ve bizim için yıkımla sonuçlanacak bir senaryoyu sahnelediğini bütün çıplaklığıyla ortaya koymuştur.

Gerilere gitmeden, daha geçtiğimiz ay Türkiye'nin Terörle Mücadele Özel Temsilcisi olarak görev yapan ve zamanında bu konuda aktif görev üstlenmiş emekli bir zevatin Amerika'nın PKK'ya yardım ettiğine dair açıklamaları bilinmektedir.

Devletimizin istihbarat arşivleri PKK ile Avrupa, PKK ile ABD arasındaki ilişkileri doğrulayacak belgelerle doludur.

Türkiye yıllarca bu kirli ilişkileri görmezden gelmiş, içten içe ve adına sözde dost dediği müttefikler tarafından ülkesinin altının oyulmasına seyirci kalmıştır.

Her yıl yayınlanan terör örgütleri listesinde PKK adının da bulunuyor olmasını bir lütuf gibi algılayan teslimiyetçi zihniyetlerin bununla yetindikleri bilinmektedir.

Nitekim geçtiğimiz hafta Amerika Birleşik Devletlerinin Kandil kadrolarından üçünü uyuşturucu kaçakçısı ilan etmesinin, teröristlikten kaçakçılığa terfi mi, yoksa teröristlikten tenzili rütbe mi olduğu anlaşılamamıştır.

Yıllardan beri milletimize büyük acılar çektiren ve son yıllarda da ABD kontrolündeki Irak'tan hiçbir engelle uğramadan, Türkiye'ye saldıran teröristlerin, kanlı eylemlerine uyuşturucu kaçakçılığını da ilave etmiş olmaları Amerika'nın aklına bugün mü gelmiştir?

Başta İmralı Canisi'nin yargılanma konularından biri de olan ve Türkiye'nin yıllardır yaptığı bu tespitlere Vashington şimdi mi ulaşmıştır?

Yoksa herkesçe malum olan bu konunun bugün gündeme getirilmesi, kendi yazdığı yeni bir oyunun son perdesini açan gongun vurulduğuna mı işaret etmektedir.

- Kuzey Irak'taki fiili Kürt devletine giden süreç incelendiğinde,
- Türkiye'deki bölücülüğün kazandığı mevziler değerlendirildiğinde,
- AKP hükümetinin içine düştüğü sarmal doğru okunduğunda,
- Başbakan'ın Büyük Ortadoğu Yıkım Projesinin eşbaşkanlığı analiz edildiğinde, bu son gelişmelerin Türkiye'yi milleti ve devleti ile tam bir yıkıma sürüklediği anlaşılacaktır.

Elbette ki yabancı güçlerin güdüm ve kontrolündeki bölücü gelişmelerin tamamından AKP zihniyetini sorumlu tutmak doğru da değildir, ahlaki de sayılmayacaktır.

Ne var ki, tam yedi yıldır tek başına iktidar olan AKP, bölücülüğün arkasındaki küresel desteği görmezden gelmenin de ötesinde, yardım ve yataklık edecek kadar

stratejik türbülansa girmiş ve gelişmelere tam teslim olmuştur.

Irak'taki gelişmelere paralel olarak ilerleyen vahim süreç, Amerika Birleşik Devletleri'nin Ortadoğu'daki sınırları değiştiremeye doğru giden projelerinin, hükümeti düşürdüğü açmazın adıdır.

Uluslar arası literatürde, aşılması halinde “kan dökülmesini göze almayı” ifade ve ilan eden “kırmızı çizgiler” kavramı Irak'taki gelişmelerin tırmanması üzerine gerek hükümet ve gerekse güvenlik makamları tarafından geçmişte defalarca dile getirilmiştir.

Bugün başta Irak'ın Kuzeyinde olgunlaşarak ilan edilmeyi bekleyen sözde Kürdistan devleti olmak üzere, Türkmenlerin ve Kerkük'ün durumu ile Kandil'e göz yumulması gibi adeta savaş nedeni gördüğümüz bütün şartların ortadan kalktığı anlaşılmaktadır. Türkiye'nin çizdiği kırmızı çizgiler bugün tamamen silinmiştir.

Şimdi hükümetin yaptığı, başkalarının çizdiği kırmızıçizgilere ve önleyemediği bölgesel gelişmelere 'sıfır sorun' adı altında boyun eğmekten ibarettir.

Türkiye geride bıraktığımız yıllar içinde süreci yönlendirmekten tamamen uzak kalmış, başa geçirilen çuvalların korkusu hükümeti dayatmalara teslim olmaya itmiştir.

Bugün aktif dış politika, sorunsuz ilişkiler, barışçıl gelişmeler adı altında yürütülen teslimiyetin tamamı Türkiye'nin AKP çaresizliğinin kılıfı ve makyajıdır.

Değerli Milletvekilleri,

Son günlerde sözde açılım adı verilen süreçleri de küresel projeler kapsamında değerlendirmek ve yabancı dayatmaların yeni bir şekli olarak yorumlamak doğru olacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, yıllardan beri milletimizin huzur ve emniyetine musallat olan PKK terör örgütü ile etkili ve anlayacakları yöntemlerle mücadeleyi savunmuştur.

Bu konuda hükümetlerin ihtiyacı olan her desteği vermeye hazır olduğunu da her ortamda açıklamıştır.

Terörle ve bölücülükle mücadelede ne gerekiyorsa, siyasi, sosyal, ekonomik bütün tedbirlerin alınmasının gereğinden ısrarla bahsetmiştir.

Ancak, bugün geline nokta bu senaryonun son sahnesine girildiğini işaret eden çok ciddi gelişmelerle doludur.

Yıllardır ülkemizi yoran ve acı çektiren terör örgütünün sona erdirilmesinin koşulları bellidir:

Türkiye silahlı ve silahsız bütün imkânlarını kullanarak teröristleri ortadan kaldırmak, silahları ile birlikte adalete teslimiyetini sağlamak zorundadır.

Ancak, böylesi bir tam teslim almanın hiçbir pazarlığa tabi olmaması, kimsenin ipoteğine bırakılmaması, başkalarının insaf ve iznine tabi olmaması şarttır.

Ne var ki, dün kortejler halinde ülkemize sınırdan giren üniformalı terör temsilcilerinin; güvenlik kuvvetlerince teslim zorlanmış, teslim olmaya mecbur kalmış çaresiz ve aldatılmış kişiler olduklarını söylemek mümkün değildir.

1999 yılında da PKK teröristleri Türkiye'ye dönüş yaşamış, teslim olanlar doğruca adalete verilerek mahkûmiyetleri sağlanmıştı.

Oysa bugün Adalet ve Kalkınma Partisi'nin Kandil kadrolarıyla girdiği pazarlığın verdiği cüret ve küstahlık, bu rezalette bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmıştır.

Kalabalık karşılama komitelerinin çadır kurarak, sözde marşlarla ve sevinç çılgınlıkları altında yapılanlar AKP zihniyetinin eseri ve sonucudur.

- Dikkat buyurunuz, alkışlarla karşılananlar Mekke-i Mükerrerme'den dönen hacı kafilesi değildir.

- Ya da alın terleriyle ekmeklerini kazanmak için gittikleri yabancı ellerden kesin dönüş yapan gurbetçiler değildir.

- Milletini yabancı coğrafyalarda şerefle temsil etmiş Mehmetçik birlikleri hiç değildir.

Bunlar, elinde bebeklerin, anaların, kadınların, şehitlerin kanı olan, silahlarına masum binlerce vatandaşımızın kanı bulaşmış hain teröristlerdir.

Teslim olmak için değil de İmralı Canisi'nin talimatıyla Türkiye'ye dönenlere baktığınızda, AKP kadrolarının analarının namı hesabına arkalarından gözyaşı döktükleri "kandırılmış çocuklara" benzerlikleri var mıdır?

Bu yakada Mehmetçik silahı omzunda beklemektedir, öte yakada terörist elinde silahı ile beklemektedir.

Hükümetin açılım adı verdiği rezalete hala kulak verenlere soruyorum:

- Son ihanet tablosunda, silahı kimin bıraktığını anlayanınız var mıdır?

- Gelenlerde bir teslimiyet ve pişmanlık, bir suçluluk duygusu ve milleten utanma ve mahcubiyet var mıdır?

• Dün yaptıkları katliamları yarın yapmayacaklarına dair bir terbiye hali, ıslah işareti var mıdır?

Bu alçaklık tablosu, Başbakan Erdoğan'ın eseri ve sözde açılımın tipik sonucudur. Hazmettirilmek istenen seri alçaklıkların birincisi budur.

Bu, PKK'nın teslim alınmasını değil, AKP'nin ülkemiz sınırlarında teslim alındığını gösteren tarihi bir rezalet, ihanet ve melanet tablosudur.

PKK Türkiye'ye değil, AKP PKK'ya teslim olmuştur. Durum bundan ibarettir.

Yıllardır özellikle AKP ile birlikte sayısız zillete şahit olmuş bu millet, ne üzücüdür ki "açılım" adı altında yürütülen pazarlıkların geldiği noktayı, milli haysiyetin düştüğü seviyesizliği de görmek durumunda kalmıştır.

Aslında bu gelişmeler bizim için sürpriz olmamıştır. AKP'yi tanıyanlar için bu gelişme beklenen bir sonudur ve işaretleri iki yıl önce alınmıştır.

21 Ekim 2007 günü Dağlıca karakoluna yapılan saldırının ardından Irak'a kaçırılan 8 Mehmetçiğin 4 Kasım 2007 tarihinde geri alınmasına katkıda bulunanların oluşturduğu sevk zincirini hatırlayınız.

Kandil Kadroları, Barzani çeteleri, Irak İstihbaratı, Amerikalı General ve subaylar, Türkiye'den bölücü refakatçiler ve AKP'den teslimat memurları hazır bulunmuşlardı. Ve hepinizin bildiği gibi bunlar yıllarca "bulmak imkânsız" diyerek Kandile gitmekten ısrarla kaçınmışlardı.

İşte ABD, Barzani ve AKP'nin sözde bir türlü bulamadığı teröristlerin öncü kafilesi ortaya çıkmıştır. Açılım sevdalısı Başbakanları ile kucaklaşmak için gün saymaktadırlar.

Değerli Arkadaşlarım,

Elbette terör son bulmalı, şiddet ortadan kalkmalı, vatandaşımız huzur ve emniyet bulmalıdır.

Bunun aksini savunmak ve söylemek mümkün değildir.

Ancak eline silah alarak ülkemizi bölmek için dağa çıkmış teröristlerin bütün taleplerini, silahsız çözecekleri ortam oluşturarak onlara kucak açmak dünyada görülmemiş bir uygulamadır.

Böylesi bir mantık garabeti ile ne Çanakkale savunulabilirdi, ne de Milli Mücadele yapılabilirdi?

Anadolu'yu Yunanlıya bıraktınız, İstanbul'u İngilize teslim ederdiniz, böylece pürüzler ve sorunlar ortadan kalkmış ve AKP'nin tanımındaki barış da sağlanmış olurdu.

Bugüne kadar sorunları çözmek adına onları yok sayan ve hatta sorunun parçası haline gelerek teslim olan hiç bir ülkenin ayakta kaldığına şahit olunmamıştır.

Özellikle Osmanlı İmparatorluğunun son yılları bunun örnekleri ile doludur ve ders almak gerektir.

Gelişmeler yirmibeş yıldır Türkiye'ye musallat olan terör örgütünün görevinin tamamlandığını, silahlı bölücülüğün silahsız olana devir teslim yaptığını göstermektedir.

PKK'nın ve uzantılarının bütün tasavvurları artık AKP tarafından temsil edilmektedir.

PKK'nın teröre başvurarak isteklerini dayatmasına gerek duyacağı şart ve ortam kalmamıştır. Bütün istekleri Başbakan tarafından dile getirilmektedir.

Sonuçta böyle olacak idiyse, 1984 yılında ilk silahlı eylem başladığında ne ordu sevk etmeye lüzum vardı, ne de Mehmetçiğin, polislerin ve korucuların yıllar süren fedakârca mücadelelerine.

Ne isteniyorsa verirdiniz, ne dayatılıyorsa teslim olurdunuz, ne yapmayı arzu ediyorlarsa el sıkışırdınız, böylece aradan geçen yirmibeşyıldaki kayıplarımız da gerçekleşmezdi.

Geriye kalana da Türkiye diyebilirsek, bir avuç toprak parçasında haysiyetini kaybetmiş halde yaşıyor olurdunuz.

Bugün gelinen aşamada Türkiye'nin bölünmesi için PKK'ya ihtiyaç kalmamıştır.

Başbakan bu projeyi gönüllü olarak okyanus ötesinden teslim almıştır. Ayrıntıları görüşmek üzere de 29 Ekimde baş aktörle buluşacaktır.

AKP zihniyeti ve Başbakan Erdoğan Kandil Kadrolarının geride kalmış bütün niyetlerini siyaset zemini içinde çözmeyi kafasına koymuş ve bölücülüğün yeni liderliğine soyunmuştur. Ve bu konuda İmralı Canisi ile rekabet ve işbirliği başlatmıştır.

Bu itibarla Kandil gezisinden dönen eli kanlı teröristleri kucaklama ve affetme görevi Başbakan Erdoğan'a düşmektedir.

Başbakan'ın sebeplendiği bu yıkım projesi İmralı canisinin, terör örgütünün Kandil'deki kadrolarının, etnik bölücü mihrakların Barzani ve Talabani'nin etrafında kenetlendiği Türkiye'ye kefen biçme projesidir.

Başbakan'ın hesabı ortadadır:

Teröristlere örtülü siyasi af çıkartılacak, Türkiye'de etnik bölücülerin etnik kimlik ve dil eksenindeki taleplerini karşılayacak bir siyasi çözüm süreci başlatılacak, bu süreçte askeri operasyonlar asgari düzeyde tutulacak ve PKK teröristleri bu yolla dağdan indirilecektir.

Bu aşamalarla, Türkiye, çok yakında yaşayacağı daha vahim gelişmelerle Başbakanın ve AKP'nin foyasını görecektir; kendisine huzur, esenlik, refah ve onur kazandırsın diyerek bu zihniyete verdiği desteğin pişmanlığını duyacaktır.

Ve tarihimizde göremeyeceğimiz bu alçalmanın adresi AKP, mihrakı işbirlikçiler, odağı ise Başbakan Erdoğan olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki sorunlu ilişkiler ve sanal müzakere sürecinin anatomisi niteliğini taşıyan 2009 İlerleme Raporu geçtiğimiz hafta yayınlanmıştır.

Avrupa Birliği'nin Türkiye konusundaki önyargılı yaklaşımı, dışlayıcı tutumu ve çarpık bakış açısı bu yılki rapora da aynen yansımıştır.

Bu yılki raporun en fazla dikkat çeken bir yönü, Başbakan Erdoğan'ın takma ve sahte isimler arkasında saklamaya çalıştığı "Kürt açılımı" adının Avrupa Birliği tarafından "Kürt sorununun çözümü" olarak doğru biçimde konulması olmuştur.

Avrupa Birliği'nin 2009 raporuna da yansıyan bakış açısı;

- Etnik bölücülüğün demokratik bir hak ve özgürlük olarak koruma altına alınmasını,
- Anayasa'nın değiştirilerek Türkiye'nin bölünmez bütünlüğü aleyhine faaliyet gösteren siyasi partilerin kapatılmamasını,
- Eğitim ve kamu hizmetlerinde iki dilli sisteme geçilmesini,
- Farklı etnik kökenlerin azınlık olarak kabulü ve Anayasa güvencesinde kolektif haklara sahip olmasını öngörmektedir ve,

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin ideal rapor olarak alkışladığı maalesef budur.

Avrupa Birliği bunların yanı sıra;

- Rum ve Ermeni cemaat kurumlarına tüzel kişilik tanınmasını,

- Bu cemaatlerin dini kurumu olan Fener Rum ve Ermeni Patriklerinin papaz ihtiyacının karşılanması için yeni kurumsal düzenlemeler yapılmasını,
- Türkiye'nin Kıbrıs Rumlarını adanın tek meşru temsilcisi olarak tanımasını,
- Kıbrıs sorununa AB üyesi Rumların bu konumuna uygun bir çözüm bulunmasını,
- Kıbrıs Türkleri üzerindeki hukuk dışı ambargolar sürerken Türkiye'nin tek taraflı olarak limanlarını Rumlara açmasını ve,
- Ege sorunlarının Yunanistan'ın istediği zeminde çözümüne razı olunmasını istemektedir.

Başbakan Erdoğan ve hükümetinin olumlu, adil ve dengeli dediği raporda bütün bu hususlar açık biçimde ortaya konulmuştur.

Bütün bunlara rağmen Başbakan'ın bu raporu adil bulmasının gerçek nedenleri, AKP hükümetinin uzun vadeli düşünce ve hedeflerinde aranmalıdır.

2009 yılı İlerleme Raporu'nda Başbakan'ın ne pahasına olursa olsun geriye dönüşü olmadığını söylediği "Kürt açılımı"nın göklere çıkarılması bu bakımdan tesadüf sayılamayacaktır.

Terör örgütü ve etnik bölücülerin siyasi gündeminin savunucusu olan Avrupa Birliği, Başbakan'ın taşeronluğunu yaptığı bu yıkım projesini bu nedenle tarihi fırsat olarak görmektedir.

Bu noktada Brüksel ile Cumhurbaşkanı Gül'ün tarihi fırsatları örtüşmüş, Başbakan'ın tarihi dediği açılım da bunun ortak zeminini oluşturmuştur.

Bundan cesaret alan Avrupa Birliği taciz boyutlarına taşınan müdahale ve dayatmaları için uygun bir ortam bulmuş ve 2009 yılı raporunda ortaya koyduğu taleplerle Başbakan'ın "Kürt açılımının" adeta yol haritasını çizmiştir.

Amerika Birleşik Devletlerine yapacağı son gezide "Kürt açılımını" görücüye çıkararak bu konuda teknil verecek olan Başbakan'ın, Avrupa Birliği'nin bu yol haritasını da aşamalı olarak hayata geçirmek suretiyle Avrupalı kimliğini ispat etmesi beklenmelidir.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Açılan, saçılan ve sınırları gevşetmekle uğraşan AKP hükümeti, işi ülkemizin bütün emniyet ve güvenlik duvarlarını yıkma noktasına kadar getirmiştir.

Milli ve omurgalı bir politika izlemek yerine, bölgemizde başkalarının hedeflerini gerçekleştirmek ve bu yolla göze girmek amacıyla ciddi bir gayret sarf eden iktidar partisinin, asli ve öncelikli görevlerini unutmuş olduğu görülmektedir.

Açılımların dağılma ile sonuçlanacağını göremeyen bir akıl tutulmasının hâkim ve etkili olduğu bugünkü hükümet etme anlayışının, gerçek anlamda yarınlarımızı ateşe atmaya çabaladığı gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Türkiye'nin huzur ve refahı, esenlik ve saadeti, özgüven ve gururu AKP eliyle tahrip olmuştur.

Sokaklar öfkeli, haneler bitkin, dükkânlar boş, tarlalar bereketsiz, tezgâhlar paslanmış haldedir.

Ve bunların yanı sıra, Türkiye'nin gelecek perspektifi zedelenmekte, bağımsız ve hür yaşama idealinden hızla uzaklaşmaktadır.

Sırnaşık ve tavizkar siyaset uygulamaları Türkiye'yi bir kördüğüm ülkesi haline getirmiştir.

Demokrasiyi, milli konularda kapanmayacak yaralar açmakla eşanlı gören AKP iktidarı, ekonomide de açık vererek, siyasetteki ve diplomadaki alışkanlığını buradada sürdürmüştür.

Bugünkü şartlarda; dış ticarete, cari dengede ve bütçe dengesinde milletimizin hayat şartlarını kötüleştirecek bir açık politikası izleneceği anlaşılmaktadır.

Bunlar arasında bütçe dengesindeki açık, hükümetin yanlış tutum ve uygulamalarından dolayı tehlike sınırını çoktan aşmıştır. Son verilerle birlikte Ocak-Eylül arasında bütçe açığının geçen yıla göre yüzde 747 arttığı görülmektedir.

Kamuoyuna açıklanan 2010 yılı bütçe kanunu tasarısı ise, önümüzdeki yılda da sorunların ağırlığından bir şey eksilmeyeceğini kanıtlamıştır.

Bu çerçevede; TBMM'nde ayrıntısıyla görüşülecek olan önümüzdeki yılın bütçe büyüklüklerinden, giderlerin 286 milyar 928 milyon TL, gelirlerin 236 milyar 794 milyon TL, bütçe açığının ise 50 milyar 134 milyon TL olacağı tahmin edilmiştir.

Öncelikle şunu kabul etmemiz lazımdır. 2010 yılı bütçesi krizden çıkış bütçesi değil, krizi toplumsal tabana iyice yayacak olan bir bütçedir.

Bunun en somut göstergesi ise, bütçenin açıklar üzerine kurulu olmasıdır. Krizden çıkışın işaretlerini verecek olan bir bütçenin doğal olarak büyük açıklara konu olmaması gerekirdi.

İlgili bakanın söylediğinin aksine, hazırlanan 2010 Merkezi Yönetim Bütçesi'nin bu haliyle; sosyal yönü olmayan, kamu görevlilerini gözetmeyen, insanımızın sorunların altında ezileceğini adeta tescil eden içeriğe sahip olduğu anlaşılmıştır.

Kaldı ki, kamu çalışanlarına yönelik önümüzdeki bir yıllık sürede yüzde 5'lik zam yapılmasının açıklanması, kamu görevlileri için yine değişen bir şey olmayacağını göstermiştir.

Akaryakıttan doğalgaza kadar yapılan zamlar, sağlıklı beslenebilmek için gerekli olan et fiyatlarındaki son günlerdeki artışlar; kiradan, ulaşım, haberleşmeden giyim eşyalarına kadar birçok mal ve hizmetteki pahalılık, kamu çalışanlarının maaşlarındaki komik artışın bir manasının olmayacağını bariz olarak ortaya çıkarmıştır.

Ayrıca, maliye politikası hedefleri arasında yer alan, kamu açıklarının tedrici olarak makul seviyelere çekilmesi hedefinin ise yeni bir aldatmacadan başka bir anlamı bulunmamaktadır.

2008 yılında 17 milyar 69 milyon açık veren bütçenin, orta vadeli programda ifade edildiği üzere; 2010 yılında 50 milyar TL, 2011 yılında 45,1 milyar TL, 2012 yılında ise 39,1 milyar TL düzeyinde açık vereceği düşünüldüğünde, üç yıl sonra bile 2008 yılındaki açık miktarı ikiye katlanacaktır.

Bütçe açığı artışı, borç stokunda yükselişe neden olacağından, önümüzdeki süreçte başta iç borç miktarı olmak üzere, toplam borç miktarı yükselen bir seyir izleyecektir.

Ayrıca, orta vadeli programda; bu yıl için dış ticaret dengesinin 35,5 milyar dolar, cari işlemler dengesinin 11 milyar dolar, merkezi yönetim bütçe dengesinin ise 62,8 milyar TL açık vermesi öngörülmüştür.

Her üç parametrede önümüzdeki üç yılda da değişen bir şeyin olmayacağı, özellikle dış ticaret ve cari işlemler açıklarının hızla artacağı anlaşılmaktadır.

Verilen bu açıkların, daha fazla emeğe, daha fazla alın terine, daha çok vergiye ve artan yoksulluğa neden olacağını söylememiz abartılı ve yanlış olmayacaktır.

Bu kapsamda, azalan refahın, artan sorunların kişi başına geliri düşüreceği, fakirliğin düne göre bugün ve yarın daha fazla olacağı ortadadır.

Değişen hesaplama yöntemine göre, 2008 yılında kişi başına düşen gelir 10 bin 372 dolar iken, bu rakamın 2009 yılında 1916 dolar düşerek 8 bin 456 dolar olacağı tahmin edilmektedir. Ne üzücüdür ki, 2012 yılında bile, 2008 yılındaki kişi başına düşen gelir rakamına ulaşmak mümkün olmayacaktır.

2008 yılında 735 milyar dolar civarında olan GSYH'nın, ekonomideki alabordan dolayı 2009 yılında 608 milyar dolar düzeyinde gerçekleşeceği öngörülmüştür. Yine aynı şekilde 2008 yılı milli gelir rakamına, üç yıl sonra bile yetişebilmek imkân dâhilinde görülmemektedir.

Bir yıl içinde, milli gelirden yaklaşık 130 milyar dolarlık azalmanın, elbette AKP hanedanında yol açacağı bir sıkıntı, onlar açısından endişe verici bir durum yaşanmayacaktır.

Bu kara tablonun faturasını her zamanki gibi esnafımız, çiftçimiz, memurumuz, işçimiz ve emeklimiz ödeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye ekonomisi; pusulasını kaybetmiş, dümeni kırılmış, kaptanı olmayan bir gemi misali kriz kayalıklarına çarparak su almış ve batma noktasına gelmiştir.

En belirgin problem alanlarının başında gelen işsizlik konusunda gözle görülür ve hissedilir bir iyileşme, umut verici bir gelişme yaşanmamaktadır.

Hala insanımız işsiz, piyasalar durgun, üretim düşük, yatırım yetersizdir.

Açıklanan en son işsizlik verileri; geçen yıla kıyasla işsiz sayısında 842 bin artış olduğunu, tarım dışı istihdamda 314 bin, ücretli istihdamında da 163 bin düşüş yaşandığını göstermiştir.

İşsizlik oranının, diğer dönemlere kıyasla nispeten düşük çıkmasının arkasında en başta tarım kesiminde meydana gelen 364 bin kişilik bir istihdam artışı bulunmaktadır.

Şehirlerde işsizlik oranı, kırsal kesimlere göre daha fazla olup yüzde 16 düzeyinde gerçekleşmiştir.

15–24 yaş arasındaki genç nüfustaki işsizlik sorunu daha endişe verici olup yüzde 23,2 seviyesindedir.

Yüzbinlerce üniversite mezunu bugün iş beklemektedir. Yuva kurmanın, kendi ayakları üzerinde durmanın ve topluma yararlı olmanın yollarını aramaktadır.

Her fırsatta, Türkiye ekonomisinin ülkeler arasındaki sıralamasından bahseden Başbakan Erdoğan, işsizlik sorununu çözmeden, çalışma istek ve arzusunda olan kardeşlerimize hayatlarını idame ettirecek yeni iş sahaları oluşturmadan ekonomideki gelişmeden bahsetmesi siyasi iki yüzlülük olacaktır.

Doğrudur; Türkiye GSYH büyüklüklerine göre yapılan sıralamada 182 ülke arasında 17'nci sırada yer almaktadır.

Ancak, sıra kişi başına düşen gelir rakamına geldiğinde, Türkiye 182 ülke arasında 63'üncü sıraya gerilemektedir.

İşin içine yaşam beklentisi, yetişkinlerin okur yazarlık oranı, eğitim ve sağlıktaki gelişmeler gibi faktörler girdiğinde, Türkiye'nin ülkeler klasmanındaki yeri 79'uncu sıraya inmektedir.

Başbakan Erdoğan, özellikle işsizliğin üzerinden gelemediğini defalarca kabul ederek, bu konuda yapabileceklerinin sınırlı olduğunu, hatta daha ileri giderek, her üniversiteyi bitirenin iş bulacak diye bir kuralı olmadığını söyleyerek milyonlarca genç evladımızı hayal kırıklığına uğratmıştır.

Kendi mahdumlarına imrenilecek eğitim imkânlarını ve çalışma şartlarını sağlayan Başbakan'ın, aynı ilgi ve desteği milyonlarca evladımızdan esirgemesini kabul etmemiz, hoş görmemiz mümkün olmayacaktır.

"Yoksul hanelere deva olmaya, üşümüştü elleri ısıtmaya, sönmüş ocakları yeniden yakmaya, düşenlerin elinden tutmaya gayret ettiğini" iddia ederek, yoğun bir duygu istismarına teşebbüs eden Başbakan Erdoğan'ın samimi ve dürüst olmadığı, gençlerimizin en tabii hakkı olan iş bulma konusundaki yaklaşımından açıkça görülebilecektir.

Eğer, evinde sobası yanmadığı için titreyen elleriyle kalem tutmaya çalışan kız çocuğunun hakkı sizin

omuzlarında ise, evine ekmek götürme derdine düşmüş, o kız çocuğunun karnını doyurması gereken babaya iş bulmakta sizin sorumluluğunuzdadır.

Bir kap sıcak çorbaya muhtaç yaşlı teyzeyi eğer gerçekten düşünüyorsanız, çocuğunun bir işe sahip olmasını sağlamayı da görev olarak görmeniz gerekmektedir.

Milliyetçi Hareket Partisi; ekmekle soğanı katık yapan, bir tas çorbaya şükreden, cebinde olmadığı zaman hayır dileyen, olduğu zaman şımarmayan, siftahı müşteriden, bereketi Allah'tan bekleyen, mütedeyyin, sabırlı, kanaatkâr insanımızın daha fazla istismar edilmesine asla rıza göstermeyecektir.

Öncelikle hayatın normal ve rutin sorunlarının çözülmesini isteyen, mutlu ve gülen bir yüzle, kimseye muhtaç olmadan hayat geçirme niyetinde olan milyonlarca insanımızın daha fazla aldatılmasına, kandırılmasına geçit vermeyecektir.

AKP'nin kurduğu kumpaslarla örülü, sorunlarla yüklü, yoksulluk ve işsizlikle çevrili düzenini yıkmaya da sonuna kadar uğraşacaktır.

Bu sözlerim sarsılmaz bir inancın, büyük bir kararlığın hülasası şeklinde görülmeli ve öyle anlaşılmalıdır.

Konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

03 KASIM 2009

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Kıymetli Basın Mensupları,

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Bildiğiniz gibi, Milliyetçi Hareket Partisi, önümüzdeki hafta sonu 9. Olağan Büyük Kurultayı'nı gerçekleştirecektir.

Bu kongrede ve sonrasında şekillenecek siyasal tablonun, ağır sorunlar altında ezilen ülkemizin geleceğinde belirleyici olacağına inanıyorum.

Türkiye, Milliyetçi Hareket Partisi ile birlikte hak ettiği mevkiye yükselecek, milletimiz layık olduğu huzur, refah ve istikrara kavuşacaktır.

Büyük kurultayımız, mücadele azmimizin, kırk yıldır şerefle taşıdığımız ilkelerimizin, Türk milletine duyduğumuz bağlılığın bir kez daha teyidi olacaktır.

- Güven ile kuşkunun,
- Güvenlik ile korkunun,
- İşbirliği ile çekişmenin,
- Bağımsızlık ile teslimiyetin,
- Taviz ile onurun,
- Çıkarıcılık ile fedakârlığın, alabildiğine çarpıştığı ülkemizde, aziz milletimiz, özlediği Türkiye'ye Milliyetçi Hareket Partisi kadrolarıyla kavuşacaktır. İnancımız bu yöndedir. Hedefimiz budur.

Kongremize adına veren "Sonsuza kadar "Var Ol" Türkiye " ifadesi bu açıdan yalnızca bir temenni olarak kalmayacak, Türk milletinin ülkesi, devleti ve milletiyle ilelebet yaşamasının kararlılığını, inancını tüm dünyaya ilan edecektir.

Özellikle milli varlığımızın ağır tehlikelere maruz kaldığı son yıllarda böylesi bir karara ve kararlılığa olan ihtiyaç her zamankinden daha fazladır. Çünkü,

- Türkiye yeterince ayrışmaya maruz kalmıştır.

- Milletimiz yeterince incinmiş ve kırılmıştır.
- Bin yıllık kardeşliğimiz yeterince tahrip edilmiştir.
- Ortaliğa yeterince nifak saçılmıştır.

Bu bunalım içinde Milliyetçi Hareket; milletimizi esas alan büyük bir birlik birleşme mücadelesi vermektedir, verecektir.

Vatanımızı temel alan büyük bir kucaklaşma ve kaynaşma mücadelesi vermektedir. Vermeyi sürdürecektir.

Geçtiğimiz hafta sonu Kızılcahamam'da Milletvekillerimiz, Merkez Yürütme Kurulu Üyelerimiz ve İl Başkanlarımız ile yaptığımız toplantılarda da ana tema bu vurgu üzerinde olmuştur.

Sonsuza kadar var olmanın sırrı, gereği ve şartları açıktır ve ortadadır.

Kardeşliğin pekiştirilmesi, yoksulluğun bitirilmesi, tehditlerin bertaraf edilmesi, şahsiyetli bir politika izlenmesi, onurlu bir dış siyaset takibi, yolsuzlukların önlenmesi gibi temel meseleler bu sonsuzluğun anahtarlarıdır.

Ve Milliyetçi Hareket bugün millet ve devlet hayatımıza kambur olan bütün bu sorunları çözmek için yola çıkmaktadır.

Bu konuda, yeterli birikim ve tecrübemiz, donanımlı kadrolarımız, inançlı mensuplarımız, geleceğe yönelik stratejik öngörülerimiz vardır.

Milletimiz bize görev verdiği andan itibaren yapacaklarımızın hazırlıkları tamamdır.

Geride kalan yıllarda siyasetimizde sağduyunun, haysiyetli mücadelenin, milli meselelerde yüksek sorumluluğun, kardeşlik ve kucaklaşmanın adresi olan Milliyetçi Hareket, yeni dönemde de birliğin, beraberliğin, onurlu duruşun ve mücadelenin savunucusu olacaktır.

Bu vesile ile partimizi kırk yıllık yolculuğunda bugünlere ulaştıran Kurucu Genel Başkanımız ve Başbuğumuz olmak üzere bütün mensuplarımıza, dava arkadaşlarımıza şükranlarımı sunuyorum. Bugün hayatta olmayanları rahmetle anıyorum.

Kongremizin partimize, demokrasimize, milletimize hayırlı olmasını diliyorum, aziz vatandaşlarımı 8 Kasım 2009 tarihinde yapılacak olan Kongremize davet ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Cumhuriyetimizin ilanının üzerinden 86 yılın geçtiği bu günlerde, kuruluşundan önceki dönemin bütün

sorunlarının tekrar yaşandığı sancılı bir süreç ülkemizin yine karşısındadır.

Büyük bir inanç, şuur ve heyecanla girişilen istiklal mücadelesinin mükâfatı olan Cumhuriyetimizin temel değerleri maalesef bugün tehdit altındadır.

Türk milleti gerçeğine dayanan milli kimliğimiz, bu kimliğin üzerine şekillenmiş milli devlet yapımız üzerindeki riskler artmıştır.

- Milletimizin bin yıllık kardeşliği bozulmak istenmektedir.

- İkinci bir dilin resmiyete sokulması planlanmaktadır.
- Terörle doğrudan müzakere yapılmaktadır.
- Dağdaki canileri affetmenin yolları aranmaktadır.

Başbakan Erdoğan, bin yılda ağır bedeller ödenerek bugünlere ulaşmış Türk milletini; birbirinden kopmuş kabileler haline getirmek istemektedir.

Özgürlük, demokrasi, insan hakları ve eşitlik adına bütün milli değerler hayâsızca linç edilmektedir.

Kapanmamış tarihi hesaplar yeniden açılmakta, Türk milletine karşı ahlaksızca meydan okunmaktadır.

Türkiye tarihi günler yaşamaktadır.

- Bir yanda, teröristler alkışlar arasında dağdan inmektedir, öte yanda milletimiz öfke ile ayağa kalkmaktadır.

- Bir tarafta, hükümet teröristle pazarlık yapmaktadır, diğer yanda aziz şehitlerimizin yaraları bir kez daha kanatılmaktadır.

- Bir tarafta, Başbakan bu rezaleti umut verici bulmaktadır, diğer tarafta gazilerimiz gözyaşı dökmetedir.

Ve elbette ki en önemlisi budur, bugünümüzü borçlu olduğumuz, yarınımızı ise borçlu olacağımız gazilerimiz, şehitlerimiz incitilmektedir.

Şehadetle, terörizm; vatan müdafası ile kanlı eylemler, gazi ile terörist AKP zihniyeti tarafından aynı kefeye konulmaktadır.

Başbakan Erdoğan zemzem ile zehiri karıştırmaya çalışmaktadır.

Geçtiğimiz hafta resmi törenlerle sınırdan geçen teröristlere hükümetin yaptığı teşrifat milletimizi haklı olarak derinden yaralamıştır.

Yıllardır evinden, mahallesinden, beldesinden terörlü mücadele için şehit veren, gazi çıkaran, asker uğurlayan milyonlarca vatandaşımız sokağa çıkmıştır.

Derdini dinleyecek, kendisini karşılayacak, gözyaşını dökerek hükümet temsilcisi ve devlet yöneticisi aramaktadır.

Ne var ki, hükümetin memurlarınca terörist kucaklarken gösterilen nezaket, bu ruhları yaralanmış insanlara gösterilmemiştir.

Devlet canilere teşrifatçı, şehit ailelerine ceberuttur.

Hükümet katillere kucaklayıcı, gazilere zorbadır.

Başbakan'a göre,

- Terörü İmralı'dan yönetmek, Kandil'den desteklemek, teröristi alkışlamak demokratik hak ve fırsat;
- Bayrağı yükseltmek, şehide sahip çıkmak, gaziye kucaklamak kışkırtma ve tahriktir.

Bu emsali görülmemiş bir alçalma halidir ve bu leke başbakanın alnına silinmemek üzere çalınmıştır.

Tarih asla affetmeyecek, bu kara leke asla çıkmayacaktır.

Vatan görevine gitmiş eli kınalı yiğitlerle, millete zulüm etmiş eli kanlı katiller Başbakan'ın vicdanında malesef yer değiştirmiştir.

- Protez bacağı, kolunu çıkartıp atan gazilerimiz,
- Oğlunun madalyasını yerlere çalan şehit aileleri,
- Evladının kahramanlık beratını yırtıp atan babalar,
- Şehidin emaneti torununu koklayan gözü yaşlı nineler,
- Kendisini durduran emniyet müdürüne "Biz sizin kardeşiniz değiliz. Sizin kardeşleriniz dağdan inenlerdir" diyen bacağı kaybetmiş öfkeli kahramanlar, içinde insan sevgisi, millete bağlılık ve ilahi adalet hissi olan hepimizin yüreğini derinden dağlamıştır.

En acılı günlerinde bile "vatan sağolsun" diyenler bugün öfke içindedir.

Ve bu utanç başta Başbakan olmak üzere, maalesef hepimizindir.

Devlet ve hükümet şehidine, gazisine ve hatıralarına sahip çıkamamıştır.

Ve bu alçalma tarihimizde bir ilktir ve zillet AKP'nin lekeli sicilinin utanç belgesidir.

Hatırlatmak isterim ki, hunhar saldırılarda meydana gelen kayıplarımız sadece güvenlik güçlerinden oluşmamaktadır.

Zor şartlar altında öğrencilerine bir kelime öğretebilmek için çarpınırken PKK saldırılarında hayatını kaybeden yüzlerce öğretmenlerimizin hesabını kim verecektir?

Vatana bağlılığı, millete sadakati cemaate vaz eden sayısız din görevlilerinin PKK tarafından katledilmesinin hesabını kim verecektir?

Gece yarısı yaptığı baskınlarla maden ocaklarında, inşaat sahalarında katlettiği mühendislerimizin, işçilerimizin hesabını kim verecektir?

Şehirlere yaymaya çalıştığı eylemleri esnasında ateşe verdiği evlerde, çarşılarda, dükkânlarda yanan kadın, kız, çocuk ve yaşlılarımızın hesabını kim verecektir?

Kardeşim dediği insanlara sağlık vermekten başka bir derdi olmayan fedakâr hemşireleri, doktorları öldürenlerin hesabını kim verecektir?

Elektrik götürmek, su bağlamak, yol açmaktan, başka bir niyeti olmayan masum kamu görevlilerine yönelik cinayetlerin hesabını kim verecektir?

Ülkelerini korumaktan başka bir amaçları olmayan kahraman korucuların köylerindeki bebeklerin, kadınların katliamlarının hesabını kim verecektir?

Dağdakiler suçsuz, gelenler suçsuz, kalanlar suçsuz ise bunca yılın ağır kayıplarının hakları nasıl helal edilecektir?

Terörist için gözyaşı dökmeye meraklı olanlara bunları da hatırlatmak isterim.

Bu mücadelede bugüne kadar baş rol oynayan, akıl veren, tavsiye eden, sözde strateji geliştiren kurumlar ve zevat bunun vebalini nasıl ödeyecektir?

Geçmişte tutulan yol yanlış ise, bugün tutulan yolun doğru olduğunun güvencesini kim verecektir?

Biz asla kan ve intikam peşinde değiliz. Ama yapılanlar cezasız mı kalacaktır?

Yapanın yanına kar kalacak ise, hatta teröristler törenlerle karşılanacaksa yıllardır verilen mücadele nereye oturtulacaktır?

Değerli Milletvekilleri,

Bugün terörizmin bütün bölücü talepleri taahhüde ve takvime bağlanmıştır.

PKK'nın silahla elde edeceği hedef kalmamıştır. Tamamı AKP kadrolarınca vadelendirilmiştir.

Teröristin dağda durmalarına gerek yoktur, onlar da sözde fırsat adı verilen teslim törenleri ile dönüş yolundadır.

Pişmanlık duymalarını gerektirecek, mahcup olmalarına neden olacak, bir nebze olsun utandıracak, bir siyasi baskı, bir askeri zafer veya hükümet üstünlüğü de söz konusu değildir.

Pazarlıklardan aldıkları cüretle, ellerinde talep listeleri ile Başbakanla kucaklaşmanın heyecanı içindedirler.

İki ay önceki toplantılarda açılım için destek mesajları verenler ise, milletin tepkisini görünce bu toplantıda aniden sütre gerisine çekilmişlerdir.

20 Ekim 2009 tarihindeki Milli Güvenlik Kurulu toplantı sonuç bildirisinde; iç ve dış gelişmeler, Irak'tan terör tehdidi, Irak'la ilişkiler, Kafkasya'daki ve Afganistan'daki olaylar yer almıştır.

Ancak bütün Türkiye'yi ayağa kaldıran en önemli konu dile getirilmekten kaçınılmıştır.

Milletimizi sokağa döken, vicdanları sızlatan bu kadar önemli bir gelişme, kamuoyu ile paylaşılacak değerde ve önemde görülmemiştir.

Biz içeride ne konuşulduğuna değil, dışarıya verilen mesaja bakarız. Ne milletimize sükûnet çağrısı, ne de yapılanlara karşı bir tepki ve eleştiri yer almamıştır.

Anaların gözyaşları Türkiye'yi bölerek mi dinecektir?

Anaların gözyaşları şehitlere hakaretle mi sona erecektir?

Teröristin elindeki paçavrayı indiremeyen hükümet, şehit ailesinin elindeki al bayrağı indirerek mi anaların göz yaşını durduracaktır?

Son rezaletler de bundan öncekiler gibi işbirlikçi hükümetin girdiği çıkmaz yolun sonucu ve eseridir.

şehit analarını anlayışa davet eden küstah zihniyeti terbiyeye, nezakete ve hürmete davet ediyorum.

Buradan söyleyeceğim sözüm şudur:

Bizler varlığımızı milletimize borçlu olduğuna inanan siyaset temsilcileriyiz.

Millete yönelen her hakaret bizleri de derinden incitir ve yaralar.

Aziz milletimiz, muhterem aileleri ve evlatlarımız zerlerimizdeki haklarını helal etsinler.

Bilinsin ki, bu yaşanan hıyanet asla ve asla milletimizin hissiyatı değildir.

Emin olunuz ki, her evde acılarınız paylaşılmaktadır, tüten her ocakta anılarınız yaşatılmaktadır.

Bugünlerimizi borçlu olduğumuz evlatlarımızı unutmamız mümkün değildir.

Milliyetçi Hareket Partisi ve onun sevdalıları bize bugünleri bahşeden evlatlarını unutmayacaktır.

Türk milleti yaşadıkça hepsinin aziz hatıraları sonsuza kadar yüreklerimizde yaşayacaktır.

Ben bu hissiyatla buradan bir kez daha milletimizin duygularını vurgulamak istiyorum.

Biz biliyoruz ki, şehit vurulunca değil, unutulunca ölür.

Asla unutmayacağız, hatıralarını ve mücadelelerini asla unutturmayacağız.

Bunun hesabını, bu ihaneti yaşatanlardan da mutlaka soracağız.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'nin milli birliğini yıkmak için harekete geçen Başbakan Erdoğan, "PKK açılımında" dönüşü olmayan bir yola girmiştir.

Ne pahasına olursa olsun, bu yolda her bedeli ödeyerek yürüyeceğine ilişkin beyanları ortadadır.

Türkiye'yi çok tehlikeli sonuçları olacak bir toplumsal gerginliğe ve çatışma ortamına sürüklemeye kararlı olduğu görülmektedir.

Kandil'deki bir grup teröristin örtülü aftan yararlanılarak Türkiye'ye getirilmesi yolculuğun ilk adımıdır.

Bu ihanet projesinin Türk milletine hazmettire hazmettire hayata geçirilmesi sürecinde beklenen ikinci adım, konunun Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önüne getirilmesi olacaktır.

Bu konuda Cumhuriyetimizin kurucusunun ölüm yıldönümünde, Cumhuriyet varlığının tartışılacak olması dikkat çekici ve düşündürücüdür.

Yüce Meclisi "PKK açılımı" özel gündemiyle toplanmaya hazırlanan Başbakan'ın, Türkiye'yi bölme modelleri konusundaki düşüncelerini ve hazırlıklarını bu vesileyle açıklaması beklenmektedir.

Bu güne kadar adını dahi koymaktan korktuğu, takma isimlerle pazarlamaya çalıştığı bu yıkım projesi hakkında neler söyleyeceğini Türk milleti merak etmektedir.

Başbakan'ın bu oturuma hangi maske ile çıkacağı, tevil ve inkara dayalı siyasi riyakarlık alanındaki maharetini nasıl sergileyeceği kendi tercihidir?

Ancak, ne yaparsa yapsın Başbakan için ricat kapıları artık ardına kadar kapanmıştır.

Gelinen bugünkü noktada siyasi sahtekarlık yapmak ve gerçek niyetlerini ve düşüncesini hamasi sloganlar arkasına saklamak imkanı kalmamıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Başbakanın gerçek yüzünün bütünüyle açığa çıkması açısından Meclis çatısı altında yaşanacak bu tarihi hesaplaşmayı beklemektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Takdir edersiniz ki bir ülkenin uluslararasıdaki yerini ve mevkiini belirleyen en önemli faktör, bağımsız karar verebilme ve hareket edebilme yeteneği ve imkânı ile doğrudan ilgilidir.

Bir devletin dış dünyayı yorumlama, algılama ve ilişkilerini belirleme şekli ise milli menfaatlerini sürdürme arzusu ile bunlara yönelik engel ve tehditlerin tespiti ile mümkün olmaktadır.

Kalıcı dostluklar esas olmakla birlikte, bunun ilelebet sürdürülebilir olması nasıl ihtimal dahilinde değilse, düşmanlıkların da kalıcı olması elbette mümkün değildir.

Dostluk ve düşmanlık gibi iki keskin duruştan diğerine geçiş süreçlerinde önce bağımsız karar verebilme ve sonra mütekabiliyet esas olmalıdır.

Sürekli sizin adım attığınız, karşı tarafın hep yerinde durduğu bir ilişki şekli hem iyi niyetli bir yaklaşım değildir, hem de ancak savaş mağlubu bir ülkenin teslim olma halidir.

Ne üzücüdür ki, geçmişte hareketimizin sürekli eleştirdiği geleneksel pısrık dış siyaseti, ülkemizi dar bir alana hapsedmiş, dostunu da düşmanını da kendi menfaatlerinden ziyade, bağlı olduğu pakt ve blokların dayatmaları ile belirlemek durumunda kalmıştır.

Bugün yedi yıldır AKP iktidarı ile yaşadıklarımız ise geçmişte gördüğümüz dayatmalara bile gerek kalmaksızın, kanlı küresel projelerin öncü kuvveti haline gelen tam bir teslimiyet halini almıştır.

Bu yönüyle Türkiye'nin ne bölgesinde, ne de dünyanın her hangi bir yerindeki sorunlara milli menfaatlere uygun ve bağımsız karar verebilme imkânı kalmamıştır.

Özellikle meşruiyetini ve geleceğini küresel projelerin gönüllü taşeronluğuna bağlayan ve ayakta kalabilmesini ancak bu projelere sadakatte gören Başbakan Erdoğan, kendisi ile birlikte maalesef ülkemizi de karanlık bir mecraya yöneltmiştir.

Türkiye başka başkentlerin hükümrânlık senaryolarına figüranlık yapmakta, Başkent Ankara'dan dünyaya bakan ve kendi vizyonunu belirleyen bir güç olmaktan uzaklara düşmektedir.

Bugün Türk dış politikasına yön veren hakim anlayış, milli duruş ve kaygılar değil, içine düştüğü küresel türbülansın çekim gücüdür.

Adalet ve Kalkınma Partisi, bölgesel güç, yumuşak güç, sözü geçen ülke gibi kendinden menkul tanımlarla avunurken, Türkiye bütün geleceğini, dünyaya yön veren vahşi ve sömürgeci projelere eklenerek, onların emellerine alkış tutarak sürdürme çırpınışlarındadır.

Kendi kararını kendisi veren, kararlarını iç dinamikleri ile paylaşan ve destek alan bir devletin bugün, yarın ve gelecekte yapacakları bellidir ve bu kararları kalıcı, köklü ve tesirlidir.

Elbette ki dünya bizden ibaret, değişimin kontrolü de bizim elimizde değildir. Ancak bu da stratejik vizyonun parametreleri arasında yer almalı, verilen kararlar bu değişkenleri de kapsamalıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün komşumuz Irak'ta yaşanan, sosyal, siyasal, ekonomik ve güvenlikle ilgili gelişmelerin tamamı Iraklıların kararı ve insiyatifi ile olmamıştır.

Bölgenin dünyanın enerji geleceği açısından önemi ortadadır ve iştahlar bu bölge üzerinde yoğunlaşmıştır.

Bu ülkeye müdahale fırsatı yaratan Amerika Birleşik Devletleri ve müttefiklerinin, Birinci Körfez Harekâtı denilen savaş ile Irak'ın geleceğine doğrudan müdahale ettikleri bilinmektedir.

Ve Türkiye, bu dönemde ABD eliyle Irak devletinin kuzeyinde kurulmaya başlayan Peşmerge Devleti'nin doğumuna hem yardımcı olmuştur, hem de uluslar arası meşruiyet kazanmasına imkân tanımıştır.

İşin ilgin tarafı ise, bu meşruiyette ve bugün karşımıza Kürdistan adı ile çıkan doğum aşamalarında malum kurumlarca tavsiye kararları çıkartılması ve "Çekiç Güç"

denilen himaye kuvvetinin Türkiye'nin izniyle bölgede faaliyet göstermiş olmasıdır.

Bu konuda, bugün karşımızdaki sonucu daha iyi tahlil etmeniz için Amerika'nın 1996 yılında sözde, Saddam'ın zulmünden korumak amacıyla Türkiye üzerinden Guam adasına götürdüğü 2500 Peşmergeyi hatırlatmak isterim.

Bugün Irak'ta karşımıza oturtulan müzakere muhataplarının kaçının ABD himayesi ile o dönemde gidenlerden oluştuğunu araştıran olmuş mudur?

2003 yılında ise kendisine yönelmiş terör unsurlarını Irak'ta arayan Amerika Birleşik Devletleri'nin müdahalesi ile Irak tam bir kan gölüne dönmüş ve aradan geçen sürede bu ülkede üçe bölünmenin bütün şartları oluşmuştur.

Ve ülkeyi bölünme kıvamına getiren Amerika Birleşik Devletleri yakın zamanda Irak'tan çekileceğini açıklamıştır.

Şimdi karşımızda komşumuz olan Irak'ın bölünmesi ve bu bölünmeden doğacak yeni bir komşunun sınırimıza dayanması söz konusudur.

Bugün giderek merkezi devletle bağlarını zayıflatmaya başlayan Kuzey Irak Bölgesel Yönetimi bağımsızlığını ilan etmek üzeredir.

Türkiye, tozlu raflarından indirilmiş Sevr planının, yeni sahibi olan ABD ile girdiği yanlış ilişkilerin, ülkemizin geleceğinde söz sahibi olan tavsiye ve karar mercilerinin stratejik körlüğünün faturasını ödemeye başlamıştır.

Bu itibarla, geçtiğimiz günlerde şimdilik ayakta durmaya çalışan Irak Devleti ile yapılmış çok sayıda anlaşmanın bu ülkeyi ayakta tutmak için bir önemi ve anlamı yoktur.

Gelişmeler parçalanmış Irak'tan sonra, bu anlaşmaların Kuzey Irak yönetimi ile devam edeceğinin bütün emarelerini ve işaretlerini vermektedir.

Bu itibarla, ABD'nin 2011'e kadar Irak'tan çekilmesiyle Başbakan Erdoğan'ın PKK açılımını yılsonuna kadar bitirme çabası arasında ilişki ortadadır.

Bildiğiniz gibi, Türkiye müdahil olamadığı ve hatta kucağında büyüttüğü bu süreçte, kendisinin bile inanmadığı, arkasında duramayacağını bildiği "kırmızı çizgilerini" geçmişte açıklamıştı.

Buna göre,

- Irak'ın toprak bütünlüğünün ve siyasi birliğinin korunması, bu suretle Kuzey Irak'ta devlet oluşumunun önlenmesi,

- PKK terör unsurlarının Irak'ta yuvalanmalarına fırsat verilmemesi,

'Irak'lı Türkmenlerin hak ve hukuklarının korunması ve güvenliklerinin sağlanması dünyaya ülkemizin vazgeçilmezleri olarak duyurulmuştur.

Bugün milli haysiyetimizin ilanı demek olan bu şartlardan hangisinin arkasında durulmuştur, durulmaktadır?

Ne Irak'ın siyasi bütünlüğünden bugün söz etmek mümkündür, ne teröristlerin Barzani'nin himayesinde bulunmadığını söylemek söz konusudur.

Türkmenlerin varlığı ve geleceği ise ileride yutulacak boş sözlere bağlanmıştır.

Bu kapsamda yapılan en vahim hata, PKK'nın siyasi hamisi Barzani ile başlatılan siyasi müzakereler olmuştur.

Barzani aracılığında PKK ile pazarlık sürecine dönüşen müzakereler Barzani'ye ülkemizin geleceğinde söz sahibi olma imkânını vermiştir.

Bu güne kadar ne teröristlerin Kandilden çıkartılması için bir gayret gösterilmiştir, ne de Türkiye'nin Merkezi yönetime zaman zaman verdiği sözde 150 kişilik PKK'lı listesindeki isimlerin teslimatı yapılmıştır.

Bu itibarla, geçtiğimiz hafta ilk kez bir Türk Dışışleri Bakanı'nın Irak'ın kuzeyindeki yerel yönetimi ziyareti, Türkiye'nin bölgedeki teslimiyetinin açıkça ilanadır.

Bu ziyaretin daha iyi anlaşılabilmesinin yolu muhatap alınarak el sıkışılan Barzani'nin kim olduğunun bilinmesinden geçecektir.

- Irak'ın kuzeyini Türkiye'ye karşı terör üssü olarak kullanan PKK'nın en büyük destekçisi Barzani'dir.
- Yıllardan beri ülkemizdeki bölücü unsurların hamisi ve sözde PKK affının en büyük destekçisi de Barzani'dir.
- Siyasi af karşılığında teröristlerin Türkiye'ye dönüşü için PKK ile yürütülen pazarlıklarda arabulucu Barzani'dir.
- AKP hükümetinin yıkım projesinin Irak acentası olarak faaliyet gösteren de yine Barzani'dir.
- Kerkük'te tapu ve nüfus dairelerini yağmalattıran ve Türkmenleri imha etmeye çalışan da Barzani'dir.
- Açılımın ülkemizdeki hararetli destekçisi olan Erbil Lobisi'nin bilirkişisi de Barzani'dir.
- Senelerce PKK'lı teröristlerin ülkemize yönelik saldırılarının arkasındaki mihrak da Barzani'nin ta kendisidir.

AKP hükümeti bu şartlar altında bu Barzani'yi resmi muhatap almış ve doğrudan siyasi ilişki kurmuştur.

Atılan adım, devletleşme yolunda mesafe alan Barzani'ye çok değerli meşruiyet desteği sağlamıştır.

Erbil yönetiminin siyasi tanınma süreci böylece başlamıştır.

AKP'nin Dışişleri Bakanı, Türkiye'nin varlığını tehdit eden kanlı terörün en büyük destekçisi Barzani'nin yönetim merkezinde Türkiye ile Kuzey Irak arasına fitnenin girmesine izin verilmeyeceğini söyleyerek, bu fitnenin odağı olan Barzani'yi temize çıkarmaya çalışmıştır.

Türkiye'ye her vesileyle dil uzatan Barzani'yi resmi konutunun kapısında hasret ve heyecanla kucaklayarak poz veren Türkiye Cumhuriyeti'nin bu Bakanı, aslında İmralı, Kandil ve Barzani'den oluşan şer üçgenini kucaklamış ve AKP hükümetinin teröre karşı teslimiyetinin eksik kalan fotoğrafını tamamlamıştır.

Hükümetten bundan sonra yapması beklenen Barzani'yi Ankara'ya davet etmek ve Esenboğa havaalanı ile Başbakanlık konutu önünde kırmızı halıyla karşılamak olacaktır.

Bu ilişki ile birlikte Türkiye'nin bu yapay devletin varlığını savaş nedeni sayacağına dair kuru tehdidi tamamiyle ortadan kalkmıştır.

Ve bugün Türkiye, kardeşlerimize kan ve zulüm getiren Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanı olmaktan iftihar eden Başbakan Erdoğan ile küresel gücün çekilmesiyle ortaya çıkacak boşluğu tıkama görevine soyunmuştur.

Gelişmeler hükümeti de Türkiye'yi de önüne katıp götürecektir, milli varlığımıza doğrudan zarar verecek vahim gidişatın bir çığ gibi büyüyeceğinin bütün işaretlerini vermektedir.

Bu süreçle AKP hükümeti bugün konsolosluğunu açmaya niyetlendiği yerde yarınki büyükelçiliğinin hazırlığını yapmaktadır.

Bunun sonu, Peşmerge Reislerinin ülkemizin iç işlerine karışması, kendi kırmızı çizgilerini Başbakan Erdoğan'a dayatmasıdır.

Buradan hükümetin bir üyesine, geçmişte söylediği bir sözü hatırlatarak **"dünün postal yalayıcısı"** diyerek aşağıladığı aşiret reisleri ile hürmette kusur etmediği Başbakanının ayağa düşürdüğü haysiyeti nasıl tanımlayacağını huzurlarınızda sormak ve bilmek isterim.

Ortaya çıkan gerçek şudur.

Türkiye milli duruşunu Irak'a kabul ettirmek, terörü önlemek, Türkmenlere sahip çıkmak konusunda caydırıcı bir strateji izleyememiştir.

Tam tersi bir sonuç doğmuş, Peşmerge Reisleri Başbakan Erdoğan'ı ve şahsında Türkiye'yi caydırmış ve teslim almışlardır.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Başbakan Erdoğan ve hükümetlerinin sıkıştıkları yerlerde kamuoyunun kafasını karıştırmak, ilgisini değiştirmek için gösterdikleri maharet hepimizin malumudur.

Bu zihniyet için geride kalan yıllar, günü kurtarmak uğruna, toplumun tepkilerini söndürmek adına, istismar ve çarpıtmada rakip tanımadıklarını herkese öğretmiştir.

Yapay meydan okumalar, sanal düşman yaratarak mücadele çağrıları, mağduriyet üzerinden merhamet istismarı, inançları malzeme yaparak vicdanları tahrip etme bu hükümetin karakteri olmuştur.

Nitekim, hükümetin "PKK Açılımı"nın bütün lobi çalışmalarına ve propaganda gayretlerine rağmen istenen desteğe ulaşamayarak tepki topladığı bir esnada "ıslak imza" tartışmalarının başlaması kuşku vericidir.

Ancak konu gündem değiştirmeye yönelik bir gelişme olarak görülse bile bizim, demokrasimizin devamında, siyasetimizin geleceğinde çok önem verdiğimiz ciddiye alınması gereken bir sorundur.

Türk yönetim tarihinin yaklaşık yüz yıldır siyaset dışı müdahalelere açık yapısı ile bu müdahalelere heveslilerin

hala varlığını sürdürdükleri dikkate alındığında konu hayati önem taşımaktadır.

Türkiye'nin üzerindeki risk ve tehditler elbette ki hepimizi kaygılandırmaktadır.

Ancak rejim üzerindeki tehditlerin de en az diğerleri kadar önemsenmesi ve karşı durulması zorunlu ve gereklidir.

Son günlerde üzerinde tartışılan konunun en hassas tarafı, AKP zihniyetinin hayatın her alanında yarattığı güvensizliğin devletin hukuk kurumlarına, kriminal kuruluşlarına, Türk Silahlı Kuvvetlerine kadar dayanmış olmasıdır.

Yoğun bir bilgi kirliliği altında, kimlerin servis ettiği bilinmeyen, gerçek mi sahte mi olduğu netleşmemiş belgeler üzerinden yapılan yorum ve değerlendirmelerin sağlıklı olamayacağı da açıktır.

Suçlamalara maruz kalan kurumun Türk Silahlı Kuvvetleri olması da konuya ayrı bir hassasiyet kazandırmaktadır.

Ülkemizin güvenliğinde çok önemli bir görev üstlenmiş ve bugün terörle mücadele gibi zor bir görevi sürdürmeye çalışan kurum hakkında yorum beyan etmenin güçlüğü malumunuzdur.

Biz bu konunun ilk gündeme geldiği Haziran ayının sonunda yaptığımız açıklamayla, kopyası üzerinde yapılan tartışmaların bir an önce sonuçlanmasını istemiş ve üzerinde tartışılan belgenin ve içeriğinin;

- Hangi amaçla hazırlandığını,
- Kimler tarafından düzenlendiğini,
- Kamuoyuna sızdırılmasındaki nedenleri,
- Hangi gelişmelerin hedeflendiğini,
- Dış veya iç uzantılarının kimler olduğunu bilmek istediğimizi belirtmiştik.

Bugün de hala cevapları verilmemiş bu sorularımızın arkasındayız ve bir an önce aydınlatılması ile gereğinin yapılmasını beklediğimizi ifade ediyoruz.

Konu adalete intikal etmiş, soruşturma hukuk çerçevesinde çözülmek üzere mahkemelere havale edilmiştir.

Bu aşamadan sonra kamuoyu ortaya çıkacak gerçekleri beklemek durumundadır.

Ancak, bu konu hakkında düşüncelerimizi huzurunuzda net ifadelerle vurgulamakta yarar görüyorum.

Türkiye bugün iyi yönetilememektedir. Milletimiz açlıkla, yoksullukla ve çaresizlikle yüz yüzedir.

Ülkemiz maalesef uluslar arası ilişkilerde ağır bir teslimiyete sürüklenmiştir.

Milletimiz etnik tahriklerin neden olduğu gerilimin sancılarını yaşamaktadır.

Cumhuriyetimizin kurucu değerleri ve yapısı tahrip edilmektedir.

Bunların hepsi doğrudur ve bunlar AKP zihniyetinin karşımıza çıkardığı acı gerçeklerdir.

Bunların hepsi çözüme kavuşturulmak üzere milletimizin karşısına sorun olarak konulmuştur.

Acilen çözülmesine de ihtiyaç vardır. Gecikme bunalımı artırmaktadır.

Ancak bu yıkıma neden olan zihniyet iktidar mevkiine demokratik yolları kullanarak gelmiştir.

Kabul edemeyeceğimiz icraatlarını siyaset zeminini kullanarak gerçekleştirmektedir.

Bizim de eleştirdiğimiz politikalarının dayanağı, demokratik teamüllere uygun olarak teşkil edilmiş Türkiye Büyük Millet Meclisindeki sayısal çoğunluğudur.

Milletimiz iki ayrı genel seçimde bu partiye hükümet olma sorumluluğu vermiştir. Buna saygı gösterilmelidir.

Bizzat AKP zihniyetinin mevcudiyeti tepeden inmezi zihniyetlerin ürünü ve sonucu olması bakımından herkese ders ve ibret olmalıdır.

Bu itibarla, hala devam ettiği anlaşılan siyasete müdahale heveslerini asla kabul edemeyiz.

Kırk yıl içinde uzun ve yorucu, zor ve zahmetli demokratik mücadele ile olgunlaştırdığımız siyasetimizi de; yetersiz olsa bile Türk siyaset ve demokrasi geleneğini de dayatmalara teslim edemeyiz.

Türkiye artık bu arayışlarından mutlaka kurtulmalıdır.

Niyet sahipleri milletimiz ve ülkemiz için vehmettikleri bütün çıkış ve kurtuluş yollarının ancak siyasetin içinde olduğunu kabullenmelidir.

Bu gerçeği kabule yanaşmayanlar var ise onlar da adaletin kendileri hakkında verecekleri kararlara boyun eğeceklerdir.

Bu konuda başka yol ve yöntem yoktur.

Şimdi, demokrasinin imkânlarıyla iktidara gelen AKP'yi bekleyen en önemli demokratik görev budur.

Konunun bir an önce açıklığa kavuşması, eleştirilerin hedefi haline gelen Türk Silahlı Kuvvetleri üzerindeki kuşku ve baskıların acilen kaldırılması açısından da hayati önem taşımaktadır.

Değerli Milletvekilleri,

Yakından şahit olduğunuz gibi, içinden geçtiğimiz zaman süreci, milletimizin tarih içindeki seyrini çok yakından ve olumsuz şekilde etkileyen bir dizi olaylara sahne olmaktadır.

Özellikle Cumhuriyetin 86.yıldönümünü kutladığımız bugünlerde, insanımızın günlük hayatında çoğalan sorun ve sıkıntılara, geçim ve iâşe dertlerine, kazancının ihtiyaçlarına yetmediğine fazlasıyla şahit oluyoruz.

Milletimizin öncelikli sorunlarını red ve inkâr ederek üstesinden geleceğini düşünen iktidar partisi AKP, girdiği hayal âleminde umutları teker teker tüketmekten bir rahatsızlık duymamıştır.

Sahip olduğu politikalarını, sırf gösteriş olsun diye hayata geçirmeye uğraşan siyasi bir anlayışın başka türlü davranış sergilemesi de doğal olarak çok zordur.

Bu zamana kadar, isabetli şekilde tahlil ve tasviri yapılamayan ekonomik sorunlar, yıkım sürecinin işletilmeye çalışıldığı bu dönemde sürekli geriye itilmiş ve rakamların himmetiyle krizden çıkılıyor mesajı verilmeye çalışılmıştır.

Bu nafile çabaları fırsat ve vesile buldukça eleştirdik ve AKP iktidarının yanlışlarını milletimizle paylaşmaktan hiçbir zaman geri durmadık.

Konuşmamın bu aşamasında inandığımız bir gerçeğin altını kalın olarak çizmekte yarar görüyorum.

Tasarlanan ve eylem aşamasına geçen ekonomi politikalarına dair bütün esaslar; günümüzün siyasi, felsefi, ahlaki şuuruna bağlanamadığı sürece, sorunları temelli olarak çözmek bir tarafa; gerçekçi anlamda teşhis etmek bile mümkün olmayacaktır.

Siyasetteki yozlaşma ve kirlenmeyi bitirmeden, uluslar arası ilişkilerdeki taviz ve teslimiyete son vermeden, milli meselelere gerekli ilgi ve destek gösterilmeden ekonomide beklenen istikrara kavuşmak imkân dâhilinde değildir.

Ekonomiyi sadece görünen tarafıyla değerlendiren, yüzeyin altında kalan boyut ve esaslarıyla kavrayamayan AKP iktidarı, bir yılı geride bırakan krizle mücadelede özel bir dikkat ve ihtimamı asla gösterememiştir.

Başlarda uluslar arası atmosferdeki olumlu havadan dolayı ekonominin serpilmesini yanlış yorumlayan iktidar zihniyeti, ısrarla büyümede alınan olumlu mesafeyi kendi marifeti gibi göstermeye çalışmıştır.

Ne var ki, dışsal faktörlerin bir biri ardına kötüleşmesiyle, dayanacak ve sığınacak bir limanı kalmayan ekonomik sistem, önce duraklamaya ve sonunda da çökme aşamasına gelmiştir.

Sorunların büyümesi, kendi ayakları üzerinde durmaktan aciz Türkiye ekonomisini köşeye sıkıştırmış; büyüme ve milli gelir düşmüş, işsizlik ve yoksulluk diğer birçok ülkeye kıyasla ciddi oranda yükselmiştir.

Krizin çıkış ve yayılış merkezi olan ABD'de üçüncü çeyrek büyüme rakamının da pozitif çıkması, ancak ülkemizin hala daralmanın diplerinde gezinmesi nasıl bir çıkmazın ve darboğazın içinde olduğunu açık ve berrak bir kanıtı olsa gerektir.

Ayrıca, Uluslararası Para Fonu'nun karşılaştırmalı büyüme hızı tahminlerine göre Türkiye küresel krizden olumsuz etkilenen G - 20 ülkelerinden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Ve hala böylesi bir manzaraya rağmen, krizin geride kaldığı, dipten dönüldüğü mesajları verilmesini anlamak, kabul etmek ve hoş görmek mümkün değildir.

Ayrıca, AKP iktidarının yanlış ve sakat öngörülere sonucunda; ekonomik sistem yıpranıp dejenere olmuş, toparlanma ümidini kendi haricindeki gelişmelere bağlamış, satın alma gücü zayıf ve yetersiz olan milyonlarca insanımızın durumu daha da kötüleşmiştir.

Uzağı gören ve tahlil eden tedbirlerle krizin üzerine gidemeyen Başbakan Erdoğan ve hükümeti, milletimizin ekonomik buhranın yol açtığı çığın altında kalmasına seyirci kalmıştır.

Ekonomik bünyede müzminleşen hastalıkların, yıkım süreciyle paralel gitmesi endişe ve kaygılarımızı haklı olarak daha da çoğaltmaktadır.

İşsizliğin alevi her tarafı sarmış, darlık ve kıtlık AKP'yle özdeşleşmiştir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu iktidar yoksulluğu getirmiş ve büyürken işsizliğin arttığı ekonomik yapının temellerini atmıştır.

Kayıtdışı istihdamın sınırlarını genişletmiş, çalışanların dahi fakirliğe mahkûm olduğu bir düzeni yaratmıştır.

Üretim araçlarının derin ve sarsıntılı çöküntülere sebebiyet vermeden, dengeli bir şekilde farklı faaliyet alanlarına taksimini yapamamıştır.

Katma değer üreten, teknoloji yoğunluklu bir sistem geliştirememiştir.

Son zamanlarda, tekrar bollaşan küresel likidite ve hızla düşen faizlerden kaynaklanan borsaya yükselen talebi, ekonominin ayağa kalkışı olarak yorumlayan yavan ve sathi siyas anlayış, hala dünden gerekli dersleri çıkaramamıştır.

Vatandaşımızın mağdur ve mazlum olduğu bir süreçte, sloganlarla Türkiye'yi bölgesinde ve dünyada sözü dinlenir bir ülke haline getirdiklerini iddia ederek, yalanlara teslim olmuştur.

Başbakan Erdoğan tarafından itibarlı hale getirildiği söylenen Türkiye'de vatandaşlarımızın bankalardan aldıkları kredi borçları 120 milyar TL'yi aşmış, hacizler, iflaslar, ayrılıklar, aile içi ihtilaflar ve toplumsal bunalım hat safhaya ulaşmıştır.

İnsanı mutlu olmayan, refah içinde bulunmayan, huzuru kalmamış bir ülkenin nasıl olur da sözünün dinlenebileceği nedense Başbakan Erdoğan'ın aklına bir türlü gelmemiştir.

Dış ticaret gedikler vermiş, geçtiğimiz ay ihracat yüzde 33,6, ithalat yüzde 30,4 gerilemiştir.

Görünürdeki vakalar değişir dururken, geri plandaki iktidarın ihtirasları ve yetersizliği aynen yerinde saymış, sadece dış tesirlerle maskelenmeye çalışılmıştır.

Başbakan Erdoğan'ın siyasi derebeylik zihniyeti, vatandaşımızı serf, kendisini ve yanında konum alanları siyasetten geçinen şehir ağaları yapmıştır.

Ekim ayı ulusa sesleniş konuşmasında; bu ülkede yaşayanlar, kazananlar ve kaybedenler diye ikiye ayrılmasın, bu ülkenin kaynakları adaletle paylaşılsın, diyen Başbakan'a hatırlatmak isterim ki;

√ Siz geldiniz köylümüz kaybetti, tefeci kazandı.

√ Siz geldiniz işçi kaybetti, komisyoncu palazlandı.

√ Siz geldiniz; memurumuz, esnafımız, emeklimiz kaybetti, küresel para lordları kazandı.

√ Siz geldiniz milli sanayimiz kaybetti, bilançoları kabarık çok uluslu şirketlere gün doğdu.

√ Siz geldiniz tarihimiz unutuldu, vatanımız hedef oldu.

Ve siz geldiniz, ama bilin ki mutlaka geldiğiniz gibi geri gideceksiniz.

Siz geldiğiniz gibi gittikten sonra, hüzünler bitecek, kaybedilmiş ve unutulmuş saadetler tekrar milletimizin ruhunda yeşerecektir.

Böyle inanıyor, bunu bekliyor ve bu şekilde olmasını temenni ediyorum.

Konuşmama son verirken hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyorum

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 KASIM 2009

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Basın Mensupları,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum,

Bildiğiniz gibi, geçen hafta sonu toplanan 9. Olağan Büyük Kurultayımız büyük bir kucaklaşmaya ve coşkuyla sahne olmuştur.

Ağır sorunlar altında bunalan milletimiz için yaşanan heyecan ve gösterilen kararlılık ümit uyandırmış, ülkemizin her yöresinden doğan teveccüh iftihar kaynağımız olmuştur.

Türkiye, yılladır aradığı dik duruşu, sorunların çaresini, kurtuluş umudunu sonsuza kadar var olmanın heyecanı ile muhteşem katılımıyla gerçekleştiren Kurultayımızda bulmuştur.

Kurultayımızda tecelli eden irade bildiğiniz gibi yeni dönemde görev alacak Merkez Yönetim Kurulu üyesi arkadaşlarımızı da belirlemiştir.

Dün gerçekleşen ilk toplantımızda ise bu değerli üyeler arasından on beş arkadaşımız Başkanlık Divanı üyesi olmuş ve göreve başlamışlardır.

Amacımız ülkemizin bütün sorunlarını çözebilecek kucaklayıcı bir anlayışla, Merkez Yönetim Kurulu, Başkanlık Divanı, Meclis Grubu ve İl ve ilçe teşkilatları arasında tam bir ahenk ve dayanışmanın gösterilmesidir. Bunu da başaracağımızdan eminim.

Önümüzdeki zorlu siyasal sürece taşıyacak inanç ve şura sahip olduklarına inandığım bütün arkadaşlarıma başarılar diliyor, başta aziz milletimiz olmak üzere partimize ve davamıza hayırlar getirmesini temenni ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Ülkemizin bütün sorunlarını çözme iddiasıyla tek başına iktidara gelen AKP'nin her geçen günü bu iddiaları boşa çıkartmaktadır.

Bugün Türkiye;

√ Siyasi belirsizliğin ve gerginliğin endişe verici bir nitelik kazandığı,

√ Toplumsal tedirginlik, yılgınlık ve huzursuzluğun geniş bir tabana yayıldığı,

√ Korkunun toplum hayatının her alanına egemen olduğu tehlikeli bir süreç yaşamaktadır.

Hayatın her yanını tam bir gerginlik, kutuplaşma ve çatışma alanına çeviren AKP zihniyeti, kurumların birbiriyle çarpıştığı, gerilimin had safhaya yükseldiği, insanların birbirinden kuşku duyduğu bir çöküntü yaşatmaya başlamıştır.

Bir yanda görülmemiş uyum var denilirken, öte yanda birbirine girmiş kurumların uyumsuzluğun alabildiğine arttığı bir kargaşaya şahit olunmaktadır.

Giderek siyasi meşruiyetini kaybeden, çok ağır bir yönetim zaafı içine düşen ve tehlikeli yollara sapan Başbakan Erdoğan ve hükümeti, gerginlikten beslenen, korku salmayı, baskı ve tehdidi mubah gören bir çatışma stratejisi benimsemiştir.

Özellikle son yıllarda kendi vatandaşından korkan bir despot rejimin tezahürlerini gösteren hükümetin neden olduğu güvensizlik topluma yayılmıştır.

Bir tarafta medya üzerinde baskı ve dayatma ile karartma uygulanırken, diğer tarafta özel hayatın gizliliği, aile

hayatına saygı, haberleşme hürriyeti gibi temel hak ve özgürlüklerin ihlaline yönelik kuşkular artmıştır.

Hükümet, ülkemizi özel hayatların bile denetlendiği ve dinlendiği totaliter bir yapıya doğru hızla sürüklemektedir.

Son olarak dinlemenin adalet dağıtan makamlara kadar ulaşmış olması tehlikenin boyutlarını göstermesi bakımından ibret verici olmuştur.

Şehidine cenaze töreni yapılmasına tahammül edemeyen hükümet, vatandaşın haber alma ve konuşma hürriyetini kısıtlama arayışına girmiştir.

PKK açılımını sözde "demokratik haklar üzerine oturtmaya çalışan AKP, en temel demokratik hakları bile baskı altında tutma arayışına sürüklenmiştir.

Kendi vatandaşlarını tehdit gören, bir siyaset anlayışı ile Türkiye'nin yönetilmesi ve devamı mümkün değildir.

Hükümeti, PKK'lı teröristlerden önce, vatandaşımıza demokrasi getirmeye ve vatandaşın temel hak ve hürriyetlerine saygı göstermeye davet ediyoruz.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye giderek ağırlaşan bu ortamda; bölücü ve etnik tahriklerin tırmandığı, iç huzur, kardeşlik ve dayanışma ruhunun yara aldığı, tuzaklarla dolu sancılı bir döneme doğru ilerlemektedir.

Bildiğiniz gibi geçtiğimiz hafta Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda yapılan toplantılar kaygı verici gelişmelere sahne olmuştur.

Görüşmeler esnasındaki konuşmalar 86 yıllık Cumhuriyetimizin içinde bulunduğu tehlikeyi ve yaşamakta olduğu ağır bunalımı bütün yönleriyle ortaya koymuştur.

Başbakan Erdoğan'ın ısrar ve inatla sürdürdüğü bölünme modelleri arayışları Türkiye'yi çok ciddi risk ve tehlikelerle dolu puslu ve karanlık bir dönemin içine itmiştir.

AKP hükümetinin yaz başından beri sözünü ettiği ancak bir türlü içini açmaya cesaret edemediği "PKK açılımı"nın ilk sayfası bu toplantılarla nihayet aralanmıştır.

Ve merkezinde kanlı terör örgütünün siyasallaşmasının bulunduğu karanlık bir oyunun ülkemize dayatılmasında ileri bir aşamaya geldiğinin işaretleri verilmiştir.

Hükümet zihniyetinin Türkiye Cumhuriyeti'nin kurtuluş ve kuruluş sürecine ve değerlerine karşı fikirleri bilinen bir gerçektir.

Ancak bu toplantılarda bunun aslında Cumhuriyetimizle tam bir hesaplaşma olduğu ortaya çıkmıştır.

Cumhuriyet döneminde farklı nedenlerle ortaya çıkan ayaklanmaların hükümet tarafından kutsandığı ve alkışlandığı, bunu haklı veya haksız yöntemlerle bastırmaya çalışan devlet gücünün ise aşağılandığı vahim bir manzara Türkiye'nin gözü önünde cereyan etmiştir.

İddia edildiği gibi PKK açılımının barış ve huzurla, demokrasi ve hürriyetle, sulh ve sükunla, kalkınma ve refahla, kaynaşma ve kardeşlikle hiçbir şekilde alakası olmadığı anlaşılmıştır.

İsyanların meşru ve hak, bastırmanın ise zulüm addedildiği bu alçaklık tablosu hükümetin 25 yıldır milletimize kan kusturan PKK'ya bakışını da ortaya koymuş, yıllardır üzerine neden gidemediğini de hepimize göstermiştir.

Türkiye üzerinde sahnelenmek istenen bu oyunun nihai hedefi, tek millet ve tek devlet esasına dayanan Türkiye Cumhuriyeti'nin milli birlik, bölünmez bütünlük ve birlikte yaşama anlayışının yeniden tanımlanması ve çok kimlikli, çok milletli parçalı bir devlet yapısının kabul edilmesidir.

Etnik bölücülük konusundaki siyasi sicili ve eğilimleri çok iyi bilinen Başbakan ve hükümeti Türkiye'yi ayrıştırma ve bölme projelerini İmralı, Kandil ve Barzani'nin desteğiyle hayata geçirmek için çıktığı yolculukta suçüstü yakalanmış, gerçek niyetler bir bir kendi ağızlarından açığa çıkmaya başlamıştır.

Başbakan'ın siyasi proje olarak sahip çıktığı bu sürecin etnik bölücülerin taleplerini taksitler halinde karşılama amacına yönelik olduğu gün gibi ortadadır.

Etnik bölücülüğe hukuki zemin kazanmasını amaçlayan İmralı ve hükümet işbirliğinin yol haritasına göre girişilecek yıkımın aşamaları son toplantı ile belirginleşmiştir.

Adına utanmadan demokratikleşme denilen bu yol haritasıyla, PKK'nın bütün talepleri siyasallaşacak, İmralı Canisi ile Başbakanın rol paylaşımında çıktıkları yolda sözde "demokratik cumhuriyet"e ulaşılabacaktır.

AKP hükümeti ve Başbakan TBMM Genel Kurulu açıklamalarının tamamında; terör sorununu, etnik bir kimlik sorunu olarak ısrarla tanımlamış ve böylece ayrılıkçı terörün siyasi hedeflerini haklı ve meşru gösteren bir sorumsuzluk sergilemiştir.

AKP'nin siyasi çözüm adı altında hayata geçirmeyi amaçladığı bu süreç, Türkiye'de etnik temelde ayrı bir millet ve milli azınlık olduğunun kabulünü ve devletin niteliği

ve yapısının bu ayrışmaya hukuki ve siyasi temel kazandıracak şekilde yeniden düzenlenmesini öngören bir çözüme sürecidir.

Bu sözde üç aşamalı yıkım haritası; Anayasamızın değişmez hükümlerinde ifadesini bulan devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü ve üniter yapısına alenen aykırı emellere hizmet ederek Türkiye'nin milli devlet niteliğinin ve üniter siyasi yapısını tasfiye etmeyi hedeflemektedir.

Başta kimliksiz ve kişiliksiz siyasetin temsilcisi olan AKP zihniyeti olmak üzere, yıllardır Türk milletinin kaderi üzerinde kumar oynayanların maksadının Türkiye'yi ve aziz millet varlığını ayrışma, ayrıştırma ve çatışma ortamına yönlendirmek olduğu bütün gerçeği ile ortaya çıkmıştır.

Küresel gelişmelerin dayattığı, teslimiyetçi hükümetin mahkûm hale geldiği bu yıkım projesi; yıllardır dağdaki ve şehirdeki bölücülerin de hedefi olan;

- √ Türkiye Cumhuriyetini milli devlet niteliğini kaybetmiş,
- √ Başkent Ankara merkezli üniter yapısı sulandırılmış,
- √ Bin yıllık değerlerinin içi boşaltılarak milli birliği parçalanmış,
- √ Farklılıklar körüklenerek çok milletli ve çok parçalı

"etnik kimlikler cumhuriyeti" olarak yeniden biçimlendirilmesidir.

Tahribatın bu hızla ilerlemesi halinde kapanması mümkün olmayan derin toplumsal yaraların açılacağı, bin yıllık kardeşliğin oluşturduğu milli birlik ve bütünlüğün onarılamayacak kadar zedeleneceği "yol ayrımına" kadar gelinmiştir.

Bu oyunun ara başlıkları;

√ Millet kavramını tartışmaya açmak ve mensubiyet üzerinde kuşku uyandırmak,

√ Alt kimlikleri dirilterek etnisiye temeline dayalı, ayrılmış bir toplum oluşturmak,

√ Millete ait değerleri eleştirerek, milli tarih ve ecdadımız üzerinde tereddüt meydana getirmek,

√ Bu yolla millet varlığından, milli kimliği zayıflamış toplumsal bütünlüğü aşınmış şaşkın yığınlar yaratmak,

√ Ve bütün bu rezaletleri "demokratikleşme" maskesi arkasına saklayarak gözleri boyamaktır.

"Türk milleti" tanımını kapsayıcı ve yeterli bulmayıp, başka kimlik arayışlarının artış göstermesi "Türk Milleti"ni alt kimliklere doğru döndürecek, Cumhuriyetimizin

üzerinde yükseldiği milli devleti ve üniter yapıyı korumak ve yönetmek imkânsız hale gelecektir.

Milleti oluşturan ana gövdeden kimliklerin kaşınarak parçaların kopartılması, oluşmuş bir milleti sosyolojik anlamda geriye götürecek, boy ve kabilelere dönüştürerek iptidai, geri ve ırkçı bir akıbeti doğuracaktır.

Ve ne hazindir ki inanç istismarı ile iktidara gelenler şimdi kimlik istismarı ile kafalarındaki kabile kültürünü topluma dayatmaya çalışmaktadırlar.

Buna katlanmak, rıza göstermek ve masum görmek mümkün değildir.

AKP'nin kafasındaki ilkel siyasi zihniyetin, modern millet anlayışının önüne getirmesini, Türk milletinin parçalı bir yapıya yöneltmesini Milliyetçi Hareket' Partisi'nin kabul etmesi mümkün değildir.

Değerli Milletvekilleri,

PKK açılımı konusunda 13 Kasım 2009 günü Meclis'te yapılan görüşmelerde yıkım projesinin taşeronu olan Başbakan, muhalefete yönelttiği hayasız suçlamalarla Yüce Meclis'i lekelemiştir.

Bu son konuşmalarla birlikte, sürece tek başına direnen Milliyetçi Hareket ve mensuplarının duruşunu kırmaya yönelik karalama stratejisi de netleşmeye başlamıştır.

Bunlardan birincisi, AKP zihniyetinin içine düştüğü teslimiyete gerekçe oluşturmak için kurucu Genel Başkanımız Türkeş Bey'in anılarına gönderme yaparak partililerimizin aklını karıştırma çabalarıdır.

Bu konuda bizim parti tarihimizde ve Başbuğumuz Türkeş Beyin aziz hatıralarında, bugünkü iktidarın içine düştüğü çaresizliğin dayanağı olabilecek hiçbir belge, bilgi ve diyaloga ulaşmaları mümkün değildir.

Çünkü merhum Türkeş Bey, hayatının hiçbir safhasında ihanete göz yummamış, alçaklığa pirim vermemiş, seksen yıllık uzun ömrü şerefli ve haysiyetli bir mücadelenin izlerini taşımıştır.

Bu sözlerin sahibi olan zihniyete, ihanetlerine aradıkları bahaneleri; Vashington, Brüksel, Erivan ve Erbil'de oturdukları masaların altında aramalarını tavsiye ederiz.

İkinci istismar alanı, baştan beri ısrarla dile getirilen ve yıllardır PKK nakaratı olan barış çağrıları ile analar ağlamasın, ölümler son bulsun ve akan kan dursun istismarı üzerine şekillenen vicdan sömürsüdür.

Tamamen kavramların çarpıtılması üzerine kurgulanan bu hain propaganda yıllardan beri bebek, çocuk, kadın, genç, yaşlı demeden bir yanda kan döken PKK'nın, ardından gelen barış talebiyle eşanlamlıdır.

Bu ağız, milletimize kan kusturan teröristlerin cinayetlerini maskeleyen için kullandığı propaganda makyajıdır.

Ne tesadüftür ki, Kandil kadrolarının sloganları Başbakan'ın ağızına sakız olmuştur.

Doğrudur, şehit ve gazilerin anaları ağlamaktadır. Milletimizde onlarla birlikte ağlamaktadır. Bunu önlemenin yolu, anaları ağlatanların hakkında kesinkes gelmektir.

Ancak o zaman anaların ağlamaları bir nebze olsun duracaktır.

Üçüncü istismar alanı, Başbakan'ın millet ve milliyetçilik konusundaki sığlığını bütün gerçeğiyle ortaya koyan, Orhun Anıtlarının yolunu yapma polemiği üzerine şekillenmiştir.

Milli tarihimizin başlangıç noktası saydığımız bu coğrafyaya yapılacak her hizmeti iftiharla anarız.

Ancak buraya yapılacak müteahhitlik hizmeti insanı milliyetçi yapmayacağı gibi, dana önce de belirttiğim gibi mesela Akdamar kilisesini onarmakta aynı müteahhidi Ermeni yapmayacaktır.

Milliyetçilik bir gönül, yürek ve aidiyet şuurudur. Kimliğini otuz altı parçada bulamamışların sahip olacağı bir değer olmadığı gibi, algılayabileceği ve anlayabileceği bir anlayış da hiç değildir.

Türk milletini dilimleyerek bütünleştirmeye çalışan bu özürlü bakışın milliyetçilikle ilgili değerlendirmesi olsa olsa, eksik ve yetersiz tarafını kapatma telaşı olacaktır.

Ben milliyetçiyim demek için önce bir millete mensup olmak gerekmektedir. O halde, kimlik arayışı bitmeyen Başbakan Erdoğan'a hangi milletin milliyetçisi olduğunu sormak ve cevabını beklemek de en tabii hakkımız olacaktır.

Dördüncü istismar kampanyası ise, partimizi ve partililerimizi kandan beslenen siyasi hareket olduğumuz iddiasından yola çıkarak, şehitler üzerinden geçindiğimizi söyleyen ve terör durursa tükeneceğimizi iddia eden temelsiz ve ahlaksızca yaklaşımlardır.

Nitekim son gelişmelerde de görüldüğü gibi, Başbakan Erdoğan zihin kontrolünü tamamen kaybederek öfke nöbetine girmiş, partimizin duruşuyla ilgili ahlak, namus ve şehadetin mukaddesatıyla bağdaşmayan, edep ve adaba sığmayan çirkinlikler sergilemiştir.

PKK açılımı ile İmralı'nın çizgisine gelen Başbakan'ın, utanç duymadan buna karşı çıkanları "şehitler üzerinden rant sağlamaya çalışmak ve şehit cenazelerinin gelmesini beklemekle" suçlaması içine düştüğü çaresizliğin ve sığınacağı son iftiranın zirvesi olmuştur.

Ne üzücüdür ki, bugün Türkiye, şehit cenazelerinden tahrik olan bir Başbakan'ın ayıbını yaşamaktadır.

Başbakan elinden gelse, şehit cenaze törenlerine müdahale edecek ve aziz naaşının ardında saf tutanları kamu gücüyle dağıtacaktır. Yapmak istediği budur.

Buraya dikkatinizi çekmek isterim ki; Başbakan Erdoğan'ın niyeti yalnızca şehidi kucaklayan ve sahiplenen muhterem vatandaşlarımızı sorgulamak değil, aynı zamanda şehadete neden olan kutlu mücadeleyi aşağılamak ve küçümsemektir.

Bu manzara; katile sayın, şehide kelle diyen çürümeye başlayan bir zihniyetin etrafa yaydığı mide bulandıran kokusudur.

Değerli Arkadaşlarım

Partimiz, yıllardan beri, terörle mücadelede yaşanan şehadetlerin acısını aziz milletimizle sessiz ve vakur bir

şekilde paylaşmış, kahramanlıklarını savunurken, üzüntülerini de yüreğine gömmüştür.

Hiç kimse Milliyetçi Hareket Partisi'nin herhangi bir şehit cenazesini siyasi bir istismar konusu yaptığını, sadece şehitliği sahiplenmekten öte bir maksatla hareket ettiğini iddia edemez. İstisnai bir örnek bile gösteremez.

Ama, şehadete duyarlı her vatandaşımız gibi, parti mensuplarımız da, elbette yöresindeki bu elemi ve onuru paylaşacak, milli ve dini vecibesini sonuna kadar yerine getirecektir.

Buna hiçbir gücün mani olması ve engellemesi mümkün değildir.

Böylesi bir alçaklığı, zalimler ancak Bosnalı mübarek şehitlere müstahak görmüşlerdir.

Buradan soruyorum:

Özellikle son yıllarda, PKK'lı teröristlerin cenazelerinin belediye imkânlarıyla ve törenlerle kaldırıldığı biliniyorken, Başbakan Erdoğan'ın bu durumu hiç eleştirdiğine şahit oldunuz mu?

Bunu işiteniniz ve göreniniz var mı?

Türkiye, Başbakan Erdoğan'ın olmasını istediği ve beklediği şekilde şehidini vurulduğu yerde üniformasıyla bırakacak kadar aciz ve çaresiz değildir.

Türk milleti de, çok şükür ki can vermiş evladına sırtını dönecek kadar vefasız ve duyarsız değildir.

Geçmişte de, aynı hastalıklı ruh halinin, şehit cenazelerine sahip çıkanları "terbiyesizler" olarak tanımladığı, eli kanlı bölücülere hoşgörü ve kucaklaşma hevesi gösterdiği hafızalardadır.

Milletimiz elbette şehidin arkasından bütün görevlerini yerine getirecek, gözyaşını içine akıtacak, şerefini yaşatacak ve kararlılıkla şehitler ölmez vatan bölünmez diyerek haykıracaktır.

Şehadete neden olan katillerin sorgulanması gerekirken, şehidi omuzlarında taşıyanların tartışılıyor olması Başbakan'ın girdiği ahlak bunalımının apaçık göstergesidir.

Bilinmelidir ki, milletimizin şehidine sahip çıkmasına ne Başbakan ne teslim olduğu okyanus ötesinin dayatmaları ve ne de İmralı'nın yıkım haritasının gücü asla yetmeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Anlaşıldığı kadarıyla, Başbakan Erdoğan, son açıklamalarında suçüstü yakalanmanın çaresizliği ve telaşıyla ahlaki ve vicdani bütün ölçülerini kaybetmiştir.

Seviye ve seviyesizlik ölçüleriyle tarif edilemeyecek böyle bir çukura düşülmesi, siyasi hayatımıza utanç duyulacak karanlık bir dip notu olarak geçmiştir.

Vicdanını teslim etmemiş hiçbir milletvekili, Başbakan Erdoğan'ın başlattığı bölünme sürecine figüran olmayı içine sindirmeyecek ve bu suçun ortağı olmak istemeyecektir.

Bu yıkım projesini tanıtmak ve kendisini savunmak için geçtiğimiz hafta sonu yurt gezileri başlatan Başbakan'ın, parti ve partililerimize yönelik suçlamalarını Anadolu meydanlarında da sürdürmesi, irtifa kaybetmiş siyasetinden başka sermayesi kalmadığının açık bir göstergesidir.

Yedi yıldır ülke yönetiminde bulunan Başbakan Erdoğan'ın, her alanda olduğu gibi terörle mücadele alanındaki sicili de karanlık ve lekelidir.

Terörle mücadeleyi zaafa uğratan, büyük bir acz sergileyen Başbakan'ın bu konuda siyasi iradesi olmadığı, bu mücadelenin önüne set çektiği bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan'a tavsiyemiz bir boy aynasının karşısına geçmesi ve utanç verici görüntüsüne bakmasıdır.

Bu aynada karşısına çıkacak görüntü;

- İmralı canisi ile kol kola giren,

- Kandil'den medet uman,

- Teröristleri kucaklamak için Habur'da bekleyen,

- PKK ile gizli ve aracılı pazarlıklar yapan,

- Barzani'nin önünde eğilen,

- Teröre teslim olan ve,

- Etnik bölücülüğün önünü açan bir Başbakan yansıması olacaktır.

Başbakan bu alanlarda rakipsizdir; bu vasıflara sahip olmada eşsizdir.

Bunun şahidi, bu alandaki şaibeli siyasi geçmişi ve çizgisidir.

Başbakan'ın vasıfları, kalitesi ve seceresi çok iyi bilinmektedir.

Böyle birinin bizi şehit cenazesi gelsin diye beklemekle, şehit cenazelerinde çığırkanlık yapmakla alçakça suçlaması haddi değildir.

Ya haddini bilecek ve bu hayasızlıklardan nedamet duyacaktır, ya da hak ettiği karşılığı misliyle görecektir.

Kendisine sözümüz ve uyarımız budur.

Muhterem Milletvekili Arkadaşlarım,

Başbakan ve hükümeti Meclis görüşmelerinde PKK açılımı konusunda gerçek düşünce ve niyetlerini dürüst ve samimi olarak ortaya koymamış, ağır makyajlı ve şifreli sözlerle bunları saklama gayreti içine girmiştir.

Bu açılımın ilk aşaması bir parça aralanmış, ancak can alıcı yönleri üzerindeki karartma ve ambargo sürdürülmüştür.

Bu yıkım projesini PKK, İmralı, Barzani ve ABD ile birlikte yürüten Başbakan, Türk milletini karanlıkta bırakarak bunun özünü ve esasını açıklamaya yüzü ve cesareti olmadığını bir kere daha göstermiştir.

Başbakan ve AKP sözcülerinin Meclis konuşmalarının özeti; yalan, riya, inkar ve iftira olmuştur.

Televizyonların başında Meclis görüşmelerini izleyen Türk milleti;

√ İçi boşaltılmış ve anlamsız kılınmış sloganlarla gerçek niyetlerini saklamak için çırpınan,

√ İftira ve suçlamalarla muhalefeti zan altında bırakarak kendisini ve yıkım projesini aklamaya çalışan,

√ Devleti ve milleti töhmet altında bırakarak bölücülük tellallığı yapan acze düşmüş bir Başbakanla karşılaşmışlardır.

√ Demokrasiyi bölücülük ilacı olarak piyasaya süren;

√ İnsan haklarını etnik bölünme platformu olarak gören;

√ Sloganlar arkasına saklanarak devletin kuruluş ilkelelerini, paylaşılan ortak değerleri ve milli birliğin temellerini işporta malzemesi haline getiren Başbakan, Meclis kürsüsünde utanç verici bir tablo sergilemiştir.

Başbakan Erdoğan, etnik kökeni ve ana dili nedeniyle insanların horlandığını, dışlandığını ve ayrımcılığa maruz kaldığını söyleyerek bölücülerin ağzıyla konuşmuş ve bu yalanlarla Türk milletine de topyekün hakaret etmiştir.

Bir saati aşan konuşması boyunca Türk milleti diyemeyen Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ı etnik farklılıklara dayanan bir ayrıştırma süreci başlatarak bölücülüğün önünü açmaya kararlı olduğunu ortaya koymuştur.

PKK açılımıyla milli birliği katletmeye hazırlananların ve hain teröristlere kucak açanların Anadolu meydanlarında milli birlik ve kardeşlik yalanları söylemeleri, Başbakan ve arkadaşlarının trajedisinin sahnelendiği bir orta oyundur.

Buna karşı çıkan Milliyetçi Hareketi, bölünme vehim ve korkuları üreterek toplumu germek ve tahrik etmekle suçlamaları da, bu orta oyunun bir parçası ve Başbakan'ın bölünme projesini şirin göstermek için başlattığı tanıtım ve reklam kampanyasının ucuz sloganlarıdır.

Büyük Atatürk'ün "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" sözlerini bile Türkiye'nin bölünmesi için kullanmaya yeltenen Başbakan;

√ PKK'ya teslim olmayı ve bölücü taleplerini hükümet eliyle hayata geçirmeyi yurttan sulh olarak gören,

√ Ermenistan'a, Barzani'ye ve Rumlara teslim olmayı, ABD'nin dümen suyunda giderek Türkiye'nin milli çıkarlarını ateşe atmayı cihanda sulh olarak kabul eden çarpık, sakat ve çok tehlikeli bir anlayışın sahibidir.

PKK açılımının arkasındaki gerçek niyetleri saklayan hükümet, Meclis görüşmelerinde bu yıkım projesinin ilk aşamasında gündeme getirilecek bazı konular hakkında genel planda bilgi verilmesiyle yetinmiştir.

√ Projenin özünü ve esasını oluşturan PKK'ya siyasi af; milli kimlik, Kürtçe eğitim ve kamu hizmeti ve yönetimi yetkileri konularında PKK'nın taleplerinin yerine getirileceği Anayasa değişikliği süreci sessizce geçirilmiş, sütre gerisinde saklanmıştır.

√ Bölücü taleplerin kısa, orta ve uzun vadelere yayılarak taksit taksit karşılanacağı bir sürecin düğmesine basan Başbakan, bunları adım adım ilerletilecek hazmettirme sürecine bırakmıştır.

√ Habur ve Silopi'de yaşananlar, "teröristlere özel imtiyazlı muamele" yapılması, "terörü koruma içtihadı oluşturulması" ve "Kandil dokunulmazlığı" getirilerek örtülü af sürecinin başlatılmış olması konularına hiç değinilmemiştir.

Başbakan Erdoğan'ın "Türkiye için bir milat, kardeşliğimiz, birliğimiz ve bütünlüğümüz için bir dönüm noktası" olduğunu söylediği 13 Kasım Meclis görüşmelerinin bilançosu budur.

13 Kasım bir milat olarak görülecekse, bu tarih;

√ Türkiye'nin milli birliğinin temellerine tahrip kalıpları yerleştirmede,

√ Teröre teslim olarak bölücü taleplerin karşılanması sürecini başlatmada,

√ Türkiye partisi olduğunu iddia eden AKP'nin "bölme partisi" olduğunun tescilinde,

√ Teröristlerden "barış elçisi", İmralı canisinden "barış mihmandarı" çıkarmakta bir milat, önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Tarih 13 Kasım'ı böyle yazacak, Türk milleti bu ihanet projesinin taşeronlarını, figüranlarını ve alkışçılarını böyle hatırlayacaktır.

Türk milliyetçiliğine ve MHP'ye karşı beslediği husumet çok iyi bilinen Başbakan'ın bu marazi duygularının PKK açılımından sonra gemlenemez boyutlar kazandığı görülmektedir.

Türk milliyetçiliğini yasak alan haline getirmeye çalışan ve MHP'yi hedef alan her tezgâh ve tertibin içinde ve arkasında olan Başbakan, oyunu bozulunca "tehditlere pabuç bırakmayız" gibi boş sözlerle kahramanlık taslamaya başlamıştır.

Milliyetçi Hareket, Türkiye'yi bölmek ve MHP'yi hedef almak isteyenlerle ilgili olarak söyleyeceğini söylemiştir, bugün de bunların arkasındadır.

Bu konuda göstereceğimiz tepkinin Başbakan'ın onayına ve icazetine bağlı olmadığı çok iyi bilinmelidir.

Halep ordaysa arşın buradadır.

Başbakan Erdoğan arkamızdan kaç kişinin geleceğini merak etmeyi bırakıp, kader anı geldiğinde nereye kaçmaya çalışacağını, yanına kaç kişiyi alacağını ve geride ne bırakacağını şimdiden düşünmeye başlamalıdır.

Buradan bir konuya daha temas etmek lüzumu hissediyorum. Başbakan Erdoğan, geçtiğimiz haftalarda şahsımla ilgili bir ifadesinde; ben Bahçeli'den memnunum, sözünü sarf etmiştir.

Sonuçta fikirlerine katılmasam da, politikalarını beğenmesem de Sayın Erdoğan benim memleketimin bir evladıdır. Benden memnun olmasını saygıyla karşılarım.

Ancak asıl sorun kendisinden memnun olanlarla ilgilidir ve kendisinin bunu nasıl karşılayacağı şahsına ait bir konudur.

Benden memnun olduğunu söyleyen Başbakan Erdoğan'a söylemek isterim ki; Allah kimseyi Vashington'un, Brüksel'in, Erivan'ın ve Erbil'in memnun olacağı adam yapmasın.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Türkiye çok kritik ve zorlu bir dönemden geçiyor.

Yoğunlaşan tartışmalar, gerilen ve güven bunalımı yaşayan toplum yapısı, idealden uzaklaşan siyaset, iş ve aş üretmeyen ekonomiyle uçurumun kenarına kadar gelinmiştir.

Ve bugün milletimizin en büyük talihsizliği ise, önümüzde duran felaketin derinliliğini ve dehşetini anlamaktan aciz, akıl ve kavrayışları kısır, ahlakı zayıf ve yetersiz bir siyaset kadrosunun sorumluluk üstlenmiş olmasıdır.

Kişisel çıkar ve beklentilerini her şeyin üzerine ve önüne çıkaran Başbakan Erdoğan ve yandaşları; manen dağılmış, fikir olarak çökmüş, güven açısından tükenmiş ve miatlarını doldurmuşlardır.

Elbette böylesi bir sonucun maliyeti Türk milleti için ağır olmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın sözlerindeki içerik ve öz, hiçbir zaman iddialarını destekleyecek ve doğrulayacak bir hacme sahip olmamış, üstelik kendisi, çok defa kelimeleri yan yana getirmenin bir fikir olacağını sanma gafletine kapılmıştır.

Açılımlarla, Türkiye'nin her yanını açma ve dağıtmanın peşinde olan bu zihniyetin, artık ülkemize büyük zararlar vermeye başladığını söylemek gerçekten de abartılı görülmemelidir.

Bu karışık ve bulanık ortamda, Türkiye ekonomisi açısından umut verici en ufak bir gelişmeye dahi şahit olunmaması, bizim endişelerimizi haklı olarak artırmaktadır.

Üretimde bir kıpırdanma, işsizlikte bir azalma, krizde bir gerileme henüz ortaya çıkmamıştır.

Meselenin kaygı verici tarafı ise, ekonomiden kaynaklanan sorun ve sıkıntılar geri plana itilmiş, önemsiz ve ilgiden mahrum bir alana terk edilmiştir.

İnsanımızın gelir ve geçim düzeyini yükseltme amaç ve hedefinden gün be gün uzaklaşan AKP hükümeti, dengeli bir şekilde gelişme ve kalkınmayı da sağlayamamıştır.

Esasen bugün Türkiye ekonomisi resesyon şartlarından, müzmin bir depresyon durumuna çoktan geçmiş durumdadır.

Makro ekonomik göstergelerin işaret ettiği ekonomideki çalkantı ve çöküş bu tespitimizi doğrular niteliktedir.

Nitekim bu göstergelerin en başında; sanayi üretimindeki olumsuz gelişmeler bulunmaktadır.

Bu kapsamda, sanayi üretimi 2009 yılı Eylül ayında, bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 8,6 azalırken, imalat sanayi üretimi de yüzde 9,3 gerilemiştir.

Ayrıca sanayi üretiminin aylık bazda Ağustos ayından Eylül ayına takvim ve mevsim etkilerinden arındırılarak değerlendirildiğinde; 0,3 puan düştüğü görülecektir.

Kapasite kullanım düzeyi de doğal olarak açmazın ve bir çıkmazın içindedir.

2008 yılı Ekim ayında 100 üzerinden 76,7 olan üretim değeri ağırlıklı kapasite kullanım oranı, 2009 yılı Ekim ayında 71,8 seviyesinde gerçekleşmiştir.

Bir önceki aya kıyasla kapasite kullanımını yükselmekle birlikte, henüz uzun yıllar ortalaması olan yüzde 78 düzeyinden oldukça uzak bir görüntü çizmektedir.

Buradan çıkacak en temel sonuç, ekonominin var olan kapasitesini kullanmadığını yönündedir.

Doğal olarak eksik kapasite ile çalışan işyerleri; yeni yatırım yapamamakta, yeni istihdam oluşturmamaktadır.

Hatta kapasite yetersizlikleri beraberinde birçok sorunu ortaya çıkarmanın yanı sıra iflaslara, işyerlerinin tasfiyesine ve el değiştirmesine de neden olabilmektedir.

Burada dikkat edilmesi gereken önemli bir husus bulunmaktadır. İflaslar kolay aşılabilecek ve savuşturulabilecek sosyal ve ekonomik bir afet değildir.

Eğer gerekli ve yeterli önlemler alınmazsa, ekonomik sistemin derinlerine saplanıp kalmakta ve üretim sistemini işlemez hale getirme riskini içinde taşımaktadır.

Üstelik kredi aktarım mekanizmasının sağlıklı işlememesi, çalışan ve üreten sektörün belini doğrultamaması, Başbakan Erdoğan'ın dikkate almadığı kriz yüzünden çok zor bir duruma girmiştir.

Özel sektörde faaliyet gösteren kuruluşlar, 2008'in son aylarından bu yana yurtdışına net dış borç ödeyicisi durumuna düşmüşlerdir. Nitekim 2008 yılının Kasım ayından, bu yılın Eylül ayına kadar dışarıya yaklaşık 18 milyar dolar kaynak aktarılmıştır.

Üretimin içine girdiği bu darboğazın aşılması, elbette milli geliri yükseltmekle, dış talebi arttırmakla ve iç talebi canlandırmakla mümkün olabilecektir.

Ve şayet, üretim ve tabii neticesi olan kapasite kullanımı artmadıktan sonra, özel sektörün yatırım yapmasını beklemek, yeni iş sahalarının oluşturulmasını düşünmek, kısaca işsizlik faciasının üstesinden gelmek çok zor olacaktır.

Takdir edersiniz ki, özel sektörün dermansız kalması, yatırım yapamaması, fabrikaların mevcut kapasitelerinin çok altında çalışması, devletin doğan ve ortaya çıkan eksikliği kapatmaya çalışmasına neden olacak, bu da kamu harcamalarının daha çok artmasına yol açacaktır.

Bunun sonucunda, tıpkı bugünkü gibi, bütçe açıkları ortaya çıkacak, bu açığın kapatılabilmesi için yüksek miktarda borç bulunacak ve vergilere yeni zamlar yapılacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

AKP hükümetinin bizim açımızdan artık kuşku götürmez beceriksizliği vatandaşlarımızın hayat şartlarını gittikçe ağırlaştırmaktadır.

Yalpalayıp ekonomideki kontrolü kaybettikçe zamlara yüklenen iktidar partisi, açıklarını milletimizi fakirleştirerek kapatmaya çalışmaktadır.

Geldiğimiz bu aşamada, devamlı inkâr edilen ekonomik kriz, başladığı noktada kalmayıp, sosyal hayata; şehirlere, beldelere, köylere ve hanelere kadara derece derece dağılmış ve sinmiş durumdadır.

Esnafımız bitkin, memurumuz perişan, işçimiz yorgun, çiftçimiz tükenmiştir.

Bu da yetmiyormuş gibi, yapılan zamlar ve vergilerin baskısını arttırması, vatandaşımızın tahammül etme gücünü zorlamaya, hatta aşılmasına neden olabilecek bir noktaya kadar gelmiştir.

Bu çerçevede; yaklaşık 13 milyon kişiyi ilgilendiren motorlu taşıtlar vergisine, damga vergisine, harçlara, çevre temizlik vergisine yüzde 2,2'lik yeniden değerlendirme oranı kadar bir zam söz konusudur.

20 milyonu aşan kardeşimizin sorumlu olduğu emlak vergisinin ise metrekare maliyet bedeli çerçevesinde yüzde 12 ile 25 oranında fiyatı artmıştır.

2010 Merkezi Yönetim Bütçesinde; Özel Tüketim Vergisi gelirleri için yüzde 31,6 oranında artışın hedeflenmesi, akaryakıt ve sigara başta olmak üzere, birçok alanda zam yapılacağına kaçınılmaz olduğunu göstermiştir.

AKP; zam olmuş, vergi olmuş sağanak halinde vatandaşımızın üzerine yağmıştır.

Emekliler açlık grevine başlamış, çaresizlikten böbreklerini satanlar görülmeye başlanmıştır.

Dün açıklanan işsizlik verilerinden anlaşılacağı üzere, bu sorun alabildiğine yaygınlaşmaya devam etmektedir.

Üretimin durması ve bir türlü toparlanamaması işsizlik oranını ve işsiz miktarını devamlı yükseltmektedir.

Resmi rakamlarla yüzde 13,4 düzeyine gelen işsizlik oranıyla toplam işsiz sayısının 3 milyon 429 bin kişiye ulaşması tehlikenin aldığı mesafeyi göstermesi bakımından çok anlamlıdır. Bu sayının içinde Başbakan Erdoğan'ın yakını ve yandaşları yoktur.

Üretmeyen bir ekonominin doğal olarak istihdam artışını sağlayamaması normaldir ve bu kusur da AKP hükümetinden başkasına ait olmayacaktır.

Çözülen ve dağılan ekonomik sistemin yol açacağı zayıfatın bedelini ilk seçimde milletimiz AKP zihniyetine ve Başbakan Erdoğan'a fazlasıyla ödetecektir.

Bundan asla şüphem yoktur.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 KASIM 2009

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Basınımızın Muhterem Temsilcileri,

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Geçtiğimiz hafta sonu, Irak Türkmen Cephesi Musul İl Başkanı Yavuz Efendioğlu'nun evinde uğradığı silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetmesi hepimizi derinden üzmüştür.

Bu vesileyle, bu Türkmen kardeşimizi hedef alan alçakça saldırıyı nefret ve lanetle kınıyor, kendisine Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Cumhurbaşkanı Gül'ün 9 Mayıs 2009 tarihinde Prag'dan Ankara'ya dönüş yolunda adını koyduğu "İster terör, ister Güneydoğu, ister Kürt meselesi deyin, bu,

Türkiye'nin en önemli meselesidir ve mutlaka halledilmelidir." sözünün üzerinden altı uzun ay geçmiştir.

Hükümetin "Kürt açılımı" adı ile başlattığı propaganda kampanyalarında koordinatör olarak görev yapan İçişleri Bakanı'nın, teröre sayısız şehit vermiş polis teşkilatının akademisinde 1 Ağustos 2009 tarihinde düzenlediği toplantının üzerinden geçen süre ise dört buçuk aydır.

İmralı canisinin davetiyle 19 Ekim 2009 tarihinde Türkiye'ye dönen teröristlerin Habur'da törenlerle karşılanmaları üzerinden ise bir ay geçmiş bulunmaktadır.

Bu süre boyunca;

- "PKK açılımını" topluma dayatmak için kapı kapı gezildiği,
- Sivil toplum kuruluşlarını çekmek için ikna turları düzenlendiği,
- Şehit analarının gözyaşlarından ve vicdan sömürüsünden medet arandığı,
- İşbirlikçi lobiler oluşturarak hazmettirme kampanyaları düzenlendiği,
- Ve sonunda TBMM'de sözde atılacak adımların açıklandığı herkes tarafından bilinmektedir.

Hükümet tarafından sözde açılıma yönelik direnci kırmak maksadıyla yaratılan bilgi kirliliği, kavram kargaşası ve karartma operasyonları olanca hızıyla bugünlere kadar sürdürülmüştür.

Bütün bunlardan maksat;

- PKK ve İmralı canisi ile yapılan gizli pazarlıkları örtme çalışmaları,
- Projenin ABD kaynaklı olduğunu saklama çabaları,
- Senelerdir Kandil'e neden operasyon yapılamadığına kılıf arama gayretleri
- Açılımla PKK talepleri arasındaki benzerlikleri kamuflaj arayışları olmuştur.

Başbakan'ın, PKK açılımı ile başlattığı yıkım sürecinin, milli birliğimizin temelleri üzerindeki sarsıcı etkileri her geçen gün ağırlaşarak ve derinleşerek sürmektedir.

Türkiye çok tehlikeli sonuçları olacak bir bunalım dönemine sokulmuştur.

PKK açılımı ile terör örgütünün siyasi amaçlarının takipçiliğini yapan AKP'nin Türkiye'yi "Bölme Partisi" olduğu yaşanan gelişmelerle şimdi daha iyi anlaşılakta ve görülmektedir.

Başbakan'ın yeni siyasi misyonunun yıkım taşeronluğu ve bölme simsarlığı olduğu bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır.

AKP ve ihanet lobisinin başlattığı "bölünme sürecinin tanıtım ve reklam kampanyası" Türk siyasetinde emsali görülmemiş bir "siyasi dolandırıcılık ve kalpazanlık seferberliğidir.

Bu kampanyada piyasaya sürmediği yalan ve iftira bırakmayan Başbakan'ın, geçtiğimiz hafta sonu parti toplantılarında söyledikleri içine saplandığı bataklığın bir aynası olmuştur.

Başbakan'ın siyasi hayatımızda nezaket ve üslup zarafeti tanımadığı, bu alanlarda yapısal sorunlar yaşadığı bilinen bir gerçektir.

Buna karşılık, her telden çalan Başbakan tuluat alanında da önemli bir kariyer yapma yolundadır.

Bizim konuşmalarımızda çocukların televizyonlardan uzak tutulması için uyarıda bulunan Başbakan, bu nitelikleriyle çocuklar için ilginç bir kaynak olmaya adaydır.

Başbakan Erdoğan teröre teslim olmuş ve terörün bölücü emellerinin sözcülüğüne soyunmuş bir Başbakan

olarak tarihe geçmeyi içine sindirmekte, bunu savunmak telaşıyla da akıl ve mantıkla bağdaşmayan, ahlaki hiçbir ölçüye sığmayan hezeyanlara sarılmaktan beis duymamaktadır.

Başbakan'ın terörle mücadele ile terörle müzakere ve mütakere arasındaki farkı "statüko'nun devam etmesi veya sona ermesi" kavramlarıyla açıklamaya çalışması da, çarpık anlayışının çok hazin bir dışı vuruşu olmuştur.

Başbakan'a göre devletin meşru güçlerinin terörle mücadele etmesi, kabul edilemez bir statüko savunuculuğudur.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı'nın bunu önlemesi için bulduğu çözüm yolu ve reçete ise terörle mücadeleyi bırakıp, terörün karşısında teslim olmak ve siyasi taleplerini karşılayarak Türkiye'nin içten çözülmesinin yolunu açmaktır.

Başbakan'ın kafa yapısı maalesef budur. Şimdi buna destek aramak için Anadolu yollarına düşmüştür.

PKK açılımı sürecine angaje olan Başbakan, bu konuda kime hangi sözleri verdiğini, kiminle hangi tezgâhların içine girdiğini açıklamak dürüstlüğüne ve cesaretine sahip değildir.

Bu süreçte İmralı canisinin rolü ve konumunun ne olduğunu Kandil'deki terörist çetelerle hangi pazarlıkların

yürütüldüğünü, bu konuda arabuluculuk yapan Barzani ile hangi karanlık hesaplar içine girildiğini açıklaması da beklenmemelidir.

Başbakan Erdoğan, dış kaynaklı bu yıkım projesine göbeğinden bağlanmış olup, kendisine dayatılanları Türk milletine hazmettirmek için başlattığı bölme sürecini ilerletmek amacıyla, her yola başvurmaktan çekinmeyen bir pervasızlık içine girmiştir.

Başbakan'ın önümüzdeki Aralık ayının başında Washington'a yapacağı ziyaret, bu sürecin bundan sonraki yol haritasının ayrıntılarının belirlenmesinde önemli bir kilometre taşı olacaktır.

Türkiye Cumhuriyet Başbakanı, Beyaz Saray'da Başkan Obama ile yapacağı görüşmede, bu yıkım projesinin ilk uygulama aşaması konusunda ABD'ye tekmil ve ilerleme raporu verecektir.

Başkan Obama'ya hediye olarak İznik çinisi yerine, Türkiye'nin çıkarmaya çalıştığı çivisini götürmeyi amaçladığı anlaşılan Başbakan'ın telaşı ve acelesinin bir nedeni de budur.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen, hesaplar tutmamış özellikle Habur'daki teslim törenleri milletimizin gözünü açmış ve AKP'nin gerçek niyetini anlamasını sağlamıştır.

Başbakanın “yıkım projesi” milletimizin eşsiz sağduyusuna çarpmış hükümetin umduğu gelişmeler gerçekleşmemiştir.

Bunda en büyük pay elbette ki yüksek bir uyanıklık göstererek oyunun arkasındaki karanlık aktörleri gören aziz milletimizdir.

Bunun yanı sıra, yalanları yırtıp gerçekleri ortaya çıkartan Milliyetçi Hareket kadrolarının yoğun ve etkili çalışmalarıdır.

Nitekim milletimizi ikna edememiş olmanın panik hali ve öfkesi Başbakan Erdoğan’da görülmeye başlamıştır.

Yıkım projesinin içeriğiyle ilgili, özellikle partisinin sağduyulu kadrolarına bile ciddi anlamda izah sıkıntıları yaşadığı ortaya çıkmıştır.

Parti teşkilatları ile yaptığı toplantılardaki konuşmaların ağırlığını “PKK projesine” ayırmış olması ve yıkıma direnenlere yapılan eleştirilerin ağırlaşması bu çözümlenin en önemli işareti olmuştur.

Ülkemizde çıkan isyanların elebaşlarının avukatlığına soyunan Başbakan’ın anlayışına göre,

- Türkiye etnik farklılıklar temelinde ayrışırsa demokrat olacak,

- Milli birlik ve kimlik yıkılırsa demokratikleşecek ve
- Bölünürse, ayrışırse, farklılaşırse çağdaş hale gelecektir.

Her ortamda tekrarladığı bu garabete inanacak ve destek verecek kimse kalmadığı anlaşılmaktadır.

Yılladır aynı nakaratlarla aldatılanlar artık süreci de, gidişatı da sorgulamaya başlamışlardır. Bu son derece ümit verici bir gelişmedir.

Başbakan Erdoğan'ın yaşadığı sıkıntı toplantıdaki sözlerine de yansımıştır.

Başbakan yıkım projesini makyajladıkça zayıflamış, kendi arkadaşlarına kabul ettirebilmek için istismar edilmedik değer, tahrik edilmedik kimlik, suçlanmadık tarihi olay bırakmamıştır.

Bu kapsamda üzerinde durulması gereken husus, Başbakanın yıkım projesini son bir hamle ile kendi kadrolarına pazarlamak için Türk milletinin kutlu tarihinin bile karanlık emellere alet etmek istemesi olmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın;

- Sultan Alparslan'la Anadolu'yu fethine,
- Mimar Sinan'la muhteşem eserlerine,

- Atatürk'le ise Kurtuluş Savaşına yaptığı hatırlatmaların, sahibi olduğu yıkım projesi ile kurmaya çalıştığı mantığı ve alakası bir türlü anlaşılammıştır.

Alparslan'ın, Mimar Sinan'ın, Mustafa Kemal'in cesareti ile kendisinin teslimiyeti arasında kurmaya çalıştığı ilişki olsa olsa düşüğü çaresizliğin ruh hali olacaktır.

Başbakan artık sözde PKK projesinin ve yıkım sürecinin de izahını bırakmış, her biri muhteşem eserler vermiş olan abide şahsiyetlerin arkasına sığınarak tam bir tarih istismarına soyunmuştur.

Şerefın, haysiyetin, istiklalin ve inancın sembolü olmuş Sütçü İmam, Nene Hatun, Hasan Tahsin gibi kahramanların adını "PKK açılımı"na bulaştırarak hatırlatmasını, acze düşmüş bir zihniyetin elinde kalmış son istismar alanları olarak görmek gerekmektedir.

Hangi sebeple olursa olsun, dağdan inen eli kanlı PKK'lılarla, her biri ayrı ayrı değer olan tarihi kahramanlarımızın aynı karede anılması bile bizim için kabulü mümkün olmayan bir düşkünlük ve alçalma halidir. Bunun başka izahı yoktur.

Başbakanın, ağızına asla yakışmayacak bu isimleri saymaya çalışması ne yaptığı işi aklamaya yetecektir, ne de yöneldiği tarihi sapmayı vicdanlarda düzeltmeye kâfi gelecektir.

Yıkım projesi ve PKK açılımının birlikte anılacağı kişiler asla ve asla Alparslanlar, Mimar Sinanlar veya Mustafa Kemaller değildir ve olamaz.

Başbakanın eş başkanlığını yaptığı "yıkım projesi"ne yakışacak şahıslar;

- Mehmetçikleri şehit ederek başkaldırmış isyan elebaşları,
- Tüfeklerinden Türk kanı damlayan Balkan çetecileri,
- İşlerimize karışan ve milletimize hakaret yağdıran Peşmerge reisleri,
- Ortadoğu'da zulüm ve gözyaşı getiren Müslüman katilleri,
- Çocuk, kadın, yaşlı demeden milletimize kan kusturan Kandil kadroları ve İmralı canisidir.

Başbakan dönüşü olmayan bir yola girmiş ve bu konuda her geçen gün yalnız kalmanın sancılarını yaşamaya başlamıştır.

Vicdanları elvermeyen AKP kadrolarını milli tarihimizden verdiği örneklere sığınarak doğrudan iknaya çalışmakta ve çırpındıkça da batmaktadır.

AKP zihniyeti, milletimizin yüksek hassasiyetleri ile oynamanın bedelini her geçen gün eriyerek ödemeye başlamıştır.

Açılım denilen bütün oyunlar bozulmuştur. Aldatma kampanyaları çok şükür ki boşa gitmiştir.

Kafa karışıklığı bakanlara kadar yansımıştır. Güroymağın eski adına ses çıkarmayan İçişleri Bakanının, Tunceli'nin eski adının geri verilmesine karşı çıkması bunun işaretidir.

Yine camileri etnik yapıya göre bölecek olan anadilde hutbe ve vaaza karşı çıkmayanların, uçakta Kürtçe anonsunu üniter yapıya aykırı bulmaya başlamaları da kendileri açısından hizaya gelişin bir göstergesi olmuştur.

Bir şehit anasının tepkisinden bile korkan, bunu terörist teslim töreniyle bir tutan Başbakan'ın yaşadığı panik hali, hükümetin çözüm adı altındaki her payandaya tutunmak zorunda kalacağını, ahlaki olsun veya olmasın her fırsatı deneyeceğini işaret etmektedir.

Bu itibarla geçtiğimiz hafta il başkanlarımıza bir genelge göndererek, önümüzdeki süreçte dikkat etmeleri gereken hususlar konusunda detaylı olarak uyarılarımızı yapmıştık.

Tekrarında fayda görüyorum ki; Partimize gönül veren bütün dava arkadaşlarımızın, millet sevgisiyle dolu

vatanseverlerin tahriklere kapılmamaları, çözüm ve çare yerinin sokaklar olmadığını bir kez daha ifade ediyorum.

Bundan sonra yaşanılacak toplumsal gerilimlerin; hazırlayıcısı ve tetikleyicisinin baş aktörü olarak, yanlışlarını örtme telaşında olan iktidar partisini kabul edeceğimizi özellikle vurgulamak istiyorum.

Bu süreçte siyasi sorumluluk taşıyan iradenin, gözü dönmüş ve kontrolü kaybolmuş olduğundan her tezgâhın içinde olması kuvvetli bir ihtimaldir.

Söğütözü, Kandil, İmralı arasında çekilmiş özel hatlar üzerinden kurulacak diyaloglarla; kendilerini aklayabilmenin yollarını dahi arayabileceklerini düşünmek hiç şaşırtıcı olmayacaktır.

Başbakan Erdoğan'ın iktidarda kalabilmek için yapamayacağı şey kalmamıştır.

İçinde bulunmuş olduğu korku ve endişeli ruh hali, sükûnetini ve sağduyusunu kaybettirmiştir. Buna ilave olarak ortasına düştüğü karmaşa ve bunalımdan dolayı gerçekleri görmesi de mümkün olmamaktadır.

Anlaşıldığı kadarıyla, Başbakan Erdoğan milli ve tarihi gerçeklerden kaçmak ve uzaklaşmak için her şeyi tahrip etmeyi göze almıştır.

AKP zihniyeti ahlaksızlığın, adaletsizliğin ve ihanetin dehlizlerinde kaybolmuş, en ufak bir aydınlığa bile tahammül edemeyecek siyasi bir körlüğe tutulmuştur.

Bu tablo Başbakan'ın, siyasi dengesini daha da kaybetmesine yol açmış, özellikle Milliyetçi Hareket Partisi'ni karalamak için atmayacağı iftiranın, yapmayacağı davranışın olmayacağını göstermiştir.

AKP tükenmekte, Başbakan Erdoğan gitmekte ve bir dönem yavaş yavaş kapanmaktadır.

Ve Milliyetçi Hareket, alacağı sorumluluğun bilinciyle; yaşanan sorumsuzlukların, hıyanetlerin, teslim törenlerinin, gözyaşını içine akıtanların hakkını savunmak ve buna sebep olan AKP kadrolarını hak ettikleri yere göndermek üzere sabırla beklemekte ve gerekli notlarını bir bir almaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın korkudan bahsetmesi de, aslında kaçacak yer aramasının bir kanıtı, sonunun ne olacağını azda olsa anlamasından ileri gelmektedir. Ancak ne kadar cesur bir imaj vermeye çalışırsa çalışsın, bir balon gibi söneceği günler gelecektir ve inşallah da çok yakındır.

Muhterem Milletvekilleri,

Bugün, Türkiye'mizin ağır gündeminin arasında, toplum hayatımız açısından önemini ve değerini asla kaybetmeyecek olan öğretmenlerimizin çok özel bir günündeyiz.

Çocuklarımıza bir harf öğretebilmek için en ücra köşelerde heyecanla görev yapmaya çalışan, milletimizin aydınlık geleceğine katkı vermek için fedakârca hizmet veren bütün öğretmenlerimizin "Öğretmenler Günü'nü" kutluyorum.

Bu mukaddes görevi gönül huzuru ile tamamlamış merhum öğretmenler ile PKK terör örgütünün hunhar saldırılarında şehadete ulaşmış 130 kahraman öğretmenimizi rahmet ve şükran hissiyatıyla anıyorum.

Ancak, bu güzel temennilerin yanı sıra işin üzüntü verici yanı, özel günlerini kutladığımız öğretmenlerimize hak ettikleri maddi ve manevi imkânları sunduğumuzu söylemekten çok uzaklarda bulunuyor olmamızdır.

Elbette ki ağır sosyo-ekonomik bunalımın hepimizi derinden etkilediği bir dönemde, öğretmenlerimizin sorunlarını, ülkemizin ve toplumumuzun sorunlarından ayrı tutmamız mümkün değildir.

Ancak bu kutlu mesleğin mensuplarının çözemediğimiz sorunlarının milletimizin geleceğinde ağır bir bedelinin olacağını bilmek ve öngörmek durumundayız.

Bugün, hangi gerekçeyle olursa olsun onlardan esirgeyeceğimiz imkânların yarın karşımıza çıkacak toplumsal faturası çok daha ağır olacak, geleceğimiz, "huzursuz öğretmen, eğitimsiz öğrenci, bocalayan ülke" döngüsünden maalesef kurtulamayacaktır.

Bu itibarla hangi siyasal düşünce yönetirse yönetsin, ülkemizin önüne koyduğu hedeflere ulaşabilmesinin yolu, hızı ve kalitesi, öğretim kadrosunun niteliği ve huzuru ile doğrudan ilişkilidir.

Zira ne kadar ileri eğitim sistemi getirdiğinizi ileri sürseniz de, eğitimi ne kadar geliştirdiğinizi iddia etseniz de onu uygulayacak olan öncelikle öğretim kadrolarınız olacaktır.

Bu görevin özellikle büyük fedakârlık gerektiren bir sanat ve şefkat yönü de vardır ve bu niteliklerin eksikliği bütün sistemi ister istemez işlemez hale getirecektir.

Sorunları çözülmemiş öğretmen ise sorunlu öğrenci ve sorunlu eğitim sistemi demektir.

- Evini geçindirmek için öğretmeni ikinci bir işte çalışmak durumunda bırakan maddi yetersizlikler,
- Çok kalabalık dersane ortamlarında yetersiz eğitimin neden olduğu gerilim,
- Eğitim disiplininden uzaklaşmış, fiziki imkânları kısıtlı eğitim ortamlarının varlığı,
- Eğitim yöneticilerinin tespiti ve atanmalarındaki liyakatsizlik ve adam kayırma,
- Bitmeyen sistem arayışlarının öğretmenlerde neden olduğu güven bunalımı ve intibaksızlık,
- Öğretmenliği bir sanat gibi görmesi gerekirken, onu okul memuru olarak yorumlayan ilkel eğitim anlayışı,
- Ve bunların yanı sıra ek ders ücretlerinin yetersizliği, hizmet içi eğitim eksikliği ve akademik bilgilerin güncellenememesi gibi devam eden sorunlar öğretmenlerimizin temel sorunları arasındadır.

Kendi ailelerinin temel hayat ihtiyaçlarını karşılayabilmekten çok uzak kalmış bir mesleğin mensuplarının, bu ağır ekonomik şartlar altında görevlerini layıkıyla yapmalarını beklemek insafli bir yaklaşım değildir.

Eğitimden haklı beklentilerimiz ülkemizin geleceğini etkileyecek kadar büyükken, bu sistemin uygulayıcılarına sunduğumuz imkânlar küçükse bundan geleceğin Türkiye'sini beklemek de mümkün olmayacaktır.

Hepimizin düşünmesi gereken konu; öğretmeni ve eğitimi kalkınmanın merkezine koymak yerine, neden yıllardır kıyasında bekleterek tali bir unsur haline getirmiş olduğumuzun sorgulanmasıdır.

Zira eğitim, bir toplumun gelecekte nasıl yaşamayı istediğini ve neyi hak ettiğini belirleyen temel unsurdur.

Geleceğimizden tasarruf edemeyeceğimize göre geleceğimizi hazırlayanlardan kısacağımız bir imkân ve yapacağımız bir tasarrufun bedeli mutlaka ağır olacaktır.

Yüksek hedefleri gözüne kestirmiş, milletin refahını ve mutluluğunu ilke edinmiş bir devletin önce öğretmenlerini mutlu etmesi kaçınılmaz bir zorunluluk ve gerekliliktir.

Bütün bu zorluklara rağmen görevlerini büyük bir fedakârlıkla yürüten ve bugün sayıları altıyüz elli bine ulaşmış öğretmenlerimizi bir kez daha kutluyorum. Hepsine aileleri ve öğrencileri ile birlikte mutlu, huzurlu ve müreffeh bir hayat diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Hepinizin bildiği gibi yedi yıldır işbaşında bulunan AKP zihniyetinin tebarüz etmiş en belirgin vasfı, toplumu ayakta tutan değerleri acımasızca istismar malzemesi yapması olmuştur.

Hiçbir ahlaki sınır, ilke ve değer gözetmeksizin yaygınlaşan bu iptidai anlayış, şehitlerden, gazilere; bayraktan, vatana; inançlarımızdan tarihimize kadar hayatın her alanını kirli siyasetin oyuncağı haline getirmiştir.

Toplumu bir arada tutan ve bizi bir millet yapan bütün değerlerin altını oymaya çalışan, alabildiğine tahrik eden Başbakan Erdoğan'ın yarattığı tahribat işgale uğramış toplumun yaşadığı dağınıklığına eşdeğer hale gelmiştir.

Kimliklerin kaşınması ve millet varlığının çözülmesi konusundaki tarihi emellerini 1991 yılında imzasını attığı rapordan zaten bildiğimiz Başbakan Erdoğan; şimdi bu ayırıştırma alanlarına yenisini eklemiş ve mezhep temelli kışkırtmalara da hız vermiştir.

Bu ülkeyi çözmeye, bu milleti dağıtmaya, her toplumsal alanı lime lime etmeye yemin ettiği anlaşılan Başbakanın kime ve neye hizmet ettiğinin, partisine mensup sağduyulu milletvekillerince ciddi bir bakışla analiz edilmesinin zamanı geçmektedir.

Okyanus ötesinden cesaretlendirilerek, Brüksel'den arkasından itilerek yıllardır ısrarla sürdürülen otuzaltı kimliğe ayırıştırma misyonuna şimdi de mezheplerin kışkırtılması konusu eklenmiştir.

Meclisteki yanlış bir konuşmadan yol çıkarak, bütün ölçü ve ayarların kaçtığı bir tahrik kampanyasına dönen, doğrusu ile yanlışıyla geride kalmış bir ayaklanma üzerinden sürdürülen istismar artık fren tutmaz hale gelmiştir.

Konu tamamen AKP'nin "PKK açılımı"nın toplumdaki öfkesini dindirmeye, tepkilerini söndürmeye, dikkatlerini dağıtmaya yönelik tam bir aldatmaya dönmüştür.

Ve AKP zihniyeti, tarihin sayfalarında kalmış bir hadise üzerinden yine alabildiğine inanç ve mezhep sömürüsü yapmaya başlamıştır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Milliyetçi Hareket Partisi, tarihi süreç içinde Türk milleti ailesine mensup olarak varlıklarını sürdüren bütün değerlere ve kültür unsurlarına sonsuz hürmet duyguları ve muhabbet beslemektedir.

Ve bu konulara yaklaşırken bizim için esas olan ayırışmak ve ayırıştırmak değil, birleşmek ve birleştirmektir. İktidar zihniyeti ile işin başından ayrıldığımız temel nokta da budur.

Partimiz, ayırışmaların çözümlenme ve dağılmaya neden olacağına inanmaktadır. Türk milletinin bin yıllık tarihi süreç içinden çıkardığı dersler bize bunu göstermektedir.

Farklılıklara yapılacak vurguların, farklılaşmayı körükleyeceğini bilmek için sosyoloji tahsiline veya siyaset bilimci olmaya gerek yoktur.

Devletin ve hükümetlerin temel görevi, vatandaşları arasında, onları birbirlerine bağlayan duyguların benzerliğini sağlamaktır, tahrik edip ayırıştırmak değildir.

Daha işin başından beri, yönetim anlayışını ayrılma ve ayırıştırmaya üzerine şekillendirmiş olan AKP'nin; sözde açılımına ısrarla karşı duruşumuzun ana sebebi de budur. Ve sonuna kadar da karşı durmaya devam edeceğimiz iyi bilinmelidir.

Bu konuda kararımız kesindir.

Partimizin ayrılma, farklılaşma, bölünme, ufulanma gibi arayışlarla uzaktan yakından bağı ve bağlantısı ve desteği olamamıştır ve olmayacaktır.

Bu konuda da duruşumuz bellidir ve nettir.

Partimizin, ülkemizin temel meselelerini çözme yolunda vazgeçilmez siyaset eksenini, yalnızca ve yalnızca "milli kimlik ve kardeşlik" üzerinedir.

Biz ülkemizdeki diğer sorunlar gibi mezheplerin sorunlarına da aynı dikkatle ve kucaklaştırmacı ilkelerimizle bakmaya özen gösterdik ve dikkat ettik.

Malumunuz olduğu üzere, ülkemizde Alevi İslam inancına sahip vatandaşlarımızın bulunduğu bir vakıdır. Ve bu milli gerçek ülkemizde son yıllarda oluşmamış, bin yıllık tarihin içinde hep var olarak bugünlere ulaşmıştır.

Bizleri bir millet yapan muhteşem değerler manzumesinin içinde onlar da vardır ve bu milli kimliğin ayrılmaz bir parçası olarak Türk milleti mevcudiyetinin içinde yer almışlardır.

Alevilik ne inançlarımızdan ayrı görülebilir, ne milletimizden ayrı tutulabilir. Biz onlarla birlikte bir milletiz ve millet olmamızın mayasında onlar da vardır.

Partimiz bu konuda 22 Temmuz 2007 seçimlerinden sonra temsil edildiği Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında, Aleviliğin sorunlarını bütün yönleriyle ele almış ve

hiçbir siyasi partinin dile getirmediği şekliyle konuyu Grup toplantılarına taşımıştır.

Bunlardan birincisi, 18 Kasım 2008 tarihindeki Grup toplantımızda kamuoyu ile paylaşılmış ve bu hassas konu muhatapları ile oluşacak bir temas ve uzlaşma sürecine bırakılmıştır.

Bu toplantıdaki konuşmamda özetle,

- Sorunun TBMM çatısı altında çözülmesinin gerekliliğini,
- Toplumunu kucaklayan bir anlayışla ve milli bütünlük içinde bir çözümünün uygun olacağını,
- Alevi İslam inancını benimsemiş kardeşlerimizin haklı beklentilerinin bulunduğunu,
- Ertelenmesi halinde toplumsal birliği sekteye uğratacak bu durumun zorluklarına rağmen görmezden gelinemeyeceğini,
- Bu konuda siyasete, parlamentoya, hükümete, Alevi inanç önderlerine, Alevi İslam'ın çatı kuruluşlarına, akademik çevrelere büyük görevler düşeceğini açıklamıştım.

Ve yine bu konuşmamda amacımızın, tekrar ediyorum ki, ayrıştırma değil, *“Türk milletinin birliğini ve beraberliğini koruyarak, toplumsal huzursuzluk alanlarının cepheleşmeye dönüşmesini önlemek ve herkesin inancına saygı duyarak birlikte yaşama ideali etrafında kenetlenip toplumsal sıkıntı ve sorunları çözmek “* olduğunu önemle vurgulamıştım.

Bütün siyasi partileri de müşterek bir zeminde buluşmaya davet etmiştim.

Bu yaklaşımımız tamamen siyasi kaygılardan uzak, iyi niyetli bir anlayışla olmuştu ve müteakiben toplumun çeşitli kesimlerinden olumlu mesajlar alınmıştı.

Ne var ki, bizim iyi niyetle başlattığımız bu girişim, hükümet olma yetkisini elinde bulunduran AKP'yi siyaset üstü bir zeminde harekete geçirmeyi sağlayamamıştır.

2009 yılının Haziran ayının başında hükümet tarafından başlatılan ve bizim de ümit verici gelişme olarak gördüğümüz “Çalıştay” adı verilen toplantılarda herkes eteğindeki taşları dökmüş, ancak bugüne kadar somut bir sonuç elde edilememiştir.

Partimiz ilk “Alevi Çalıştay”ının toplandığı hafta da konuyu yine önemle dile getirmiş, somut teklifler birlikte Çalıştay sürecine olan açık desteğini ve iyi niyetini göstermiştir.

Bu maksatla, 9 Haziran 2009 tarihindeki Grup toplantımızda da; sorunun öncelikle millet bütünlüğü içinde çözülmesi gerektiğinden bahisle, konuyu ele almış ve milli kültürümüzün bir zenginliğinin yaşatılması olarak değerlendirmiştım.

O tarihten bu yana geçen altı ay boyunca hükümet eliyle toplanan “Alevi Çalıştaylarından” somut bir sonuç çıkmayacağı tarafların açıklamalarından anlaşılmıştır.

Konunun sürüncemede bırakılarak yalnızca istismarının yapılmak istendiği, toplanıp dağılarak hükümetle ortak bir zeminde ve çözüm noktasında buluşma imkânının kalmadığı anlaşılmaktadır.

Bu aşamadan itibaren, bizim Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde sandalye sayısı itibariyle yeterli çoğunluğa sahip Başbakan Erdoğan ve hükümetine çağrımız şudur:

Yedi yıllık iktidarınızda, Alevi İslam inancına sahip kardeşlerimiz için girişimde bulunmaktan kaçtınız ve aralarındaki uzlaşmaz alanları, işi sürüncemede bırakmak için bahane olarak kullandınız.

Şimdi de geride kalmış bir ayaklanmanın acıları üzerinden “evlad-ı Kerbela” istismarını yapıyorsunuz ve Alevi kardeşlerimizi sevdiğinizi söylüyorsunuz o halde;

Gelin, sahibi olduğunuz ayrımcı ve ayrıştırıcı sözde demokrasi paketlerinin içerisine katmadan, sorunun acilen halli yönünde ilk adımları atalım ve TBMM zemininde bu konuyu çözelim.

Bu konuda öncekilerin topluca tekrarı olan önerilerimiz şunlardır.

1. Aleviliğin öncelikle nitelikli eğitim ve nitelikli kadro ihtiyacını karşılayacak "Türkiye Alevilik Araştırmaları Merkezi" devlet desteğinde kurulmalıdır.

2. Bu merkez genel bütçeden ayrılacak ödenekle desteklenmeli ve idari bakımdan özerk olmalıdır.

3. Alevi inanç önderlerinin akademik seviyede eğitilmesi için İlahiyat Fakültelerinde "Tasavvuf İlimleri Bölümü" kurulmalıdır.

4. Milli Eğitim Bakanlığınca din derslerinin müfredatına, doğrudan Alevi toplumunun katılımıyla şekillenmiş doğru, objektif ve bilimsel bilgiler girmelidir.

5. Bu kapsamda olmak üzere Alevi İslam inancı önderlerinden, konusunda uzman ilahiyatçılardan ve akademisyenlerden oluşan "Özel İhtisas Komisyonu" kurulmalıdır.

6. Kültür Bakanlığı ve ilgili kuruluşların işbirliği ile Alevi İslam inancının ve tarihi-kültürel şahsiyetlerinin

envanteri ve külliyatı çıkarılmalı varsa yabancı dilde olanlar Türkçeye çevrilmelidir.

7. Diyanet İşleri Başkanlığı ortaya çıkacak külliyatın orijinallerine sadık kalarak yayınlanmasında istişare ve işbirliği içinde olmalıdır.

8. Alevi İslam inancını da bünyesinde temsil edecek şekilde Diyanet İşleri Başkanlığı'nda yapısal düzenlemeye gidilmelidir.

9. Alevi toplumunun hayatında çok önemli yeri olan Cemevi gerçeği, siyasi kaygılardan uzak, cami-cemevi karşıtlığına dönüştürülmeden kabul edilmelidir.

10. İnanç ve kültür hayatımızın bir unsuru olan Cemevlerine devlet yardım etmeli, genel bütçeden ödenek tahsis edilmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi konuya günöbirlik siyasetin dışında ve üstünde bir anlayışla yaklaşmaktadır.

Parlamentoda grupları bulunan bütün partilere bu sorunu kucaklaştırıcı ve kaynaştırıcı bir yaklaşımla çözmeleri noktasında teklifte bulunmakta ve işbirliği önermektedir.

Çünkü bu konu kaşınacak bir tahrik ve istismar alanı değil, bütün samimiyetimizle çözümlenmesini dilediğimiz

ve canı gönülden istediğimiz gerçek milli bir kardeşlik projesidir.

Konunun beklemeye tahammülü kalmamıştır. AKP elinde daha fazla tahrik edilip daha fazla kaşınmadan acilen çözüme muhtaçtır. Geçmişin acılarını ve hatta varsa hatalarını tahrik ederek ulaşıcağımız da sonuç yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi yukarıda dile getirdiği konularda yasalaşma sürecine her türlü desteği vermeye ve varsa başka teklifleri değerlendirmeye açık ve karardır.

Konuyu gündeme yeniden getirmemizin nedeni artan gerilimlerin derin kırılmalara ve çatışmalara neden olmadan bir an önce çözümlenmesi ve bir toplumsal ihtilaf alanının hiç olmazsa ortadan kalkmasıdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Geleceği planlamaktan aciz ve çaresiz olan Başbakan Erdoğan, sıkıştığı her an ve durumda, geçmişten kendisine dayanaklar bulma gayreti içine girmektedir.

İçine düştüğü meşruiyet bunalımını, düne müracaat ederek aşmaya çalışan bu zihniyet yapılanmasının, çatışmadan ve gerilimden beslenmesi doğal olarak şaşırtıcı görülmemelidir.

Bu itibarla Başbakan Erdoğan'ın Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluş yıllarındaki iftihar edilecek bilgelikten alıntı yaparak; uysallıktan, gönül almaktan, katlanmaktan, hoşgörüden ve bir de üstelik adaletten dem vurması trajik komik bir manzarayı ortaya çıkarmıştır.

Böylesi bir dar ve sığ bakışın, gölgesiyle bile kavga eden bir hükümet etme anlayışının boy atmasına zemin hazırlamışken, Şeyh Edebalı'nın mana ve öğüt dolu hikmetli sözlerine sığınması gerçek yüzünü saklayamayacaktır.

Bugün, Türkiye ekonomisinin girdiği keskin virajı alamayarak, kayalıklardan aşağıya uçmasına mazeretler arayan Başbakan Erdoğan, kırılan, dökülen ve çöken ekonomiyi; dünü hatırlatarak ayağa kaldıracağını zannetmektedir.

Bu beyhude çabalar kendisini asla kurtaramayacak, bizim iktidar dönemimizdeki bazı olaylara göndermeler yapması ne kendisine ne de partisine hiçbir şey kazandırmayacaktır.

Özellikle partimizin iktidar ortağı olduğu dönemlerdeki ekonomik gelişmeleri gündeme taşıyarak, bunun üzerinden açıklarını kapatmaya çalışan kurnaz bir siyaset tertibiyle karşı karşıya bulunuyoruz.

Evet, doğrudur; hükümet ortağı olduğumuz dönemin kendisine has özellikleri ve şu anda burada ifade etmeyi

gereksiz addettiğim birçok faktörün bir araya gelmesinden dolayı ekonomik buhranlar ortaya çıkmıştır.

Bu konuda gizleyeceğimiz, saklayacağımız bir husus yoktur ve bu zamana kadar da olmamıştır.

Bizden önceki dönemlerde biriken ve çoğalan sorunların da tek ve yegâne sorumlusu 57.Cumhuriyet Hükümet'i olmayacaktır.

Nitekim 2002 yılında, aziz milletimiz koalisyonu oluşturan partiler hakkında kesin hükmünü vermiş ve biz de gereken dersleri kendi adımıza alarak, ortaya çıkan siyasi sonuca saygı duymuşuzdur.

Yine de üç partili bir koalisyon hükümeti olmasına rağmen ve dönemin birçok zorlukları dikkate alındığında; ekonomideki savrulmayla başa çıkabilmek için çok ciddi çaba sarf edildiğini gözlerden uzak tutmamak gerekmektedir.

Bugün, Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı; iki hafta önce İskoçya'daki G-20 toplantısında, oturduğu masa etrafındaki ülkelerden, sadece Türkiye'nin bankacılık sektörü sebebiyle zarara uğramadığından bahsedebiliyorsa, bunun bizim aldığımız tedbirler sayesinde olduğunu da ikrar etmesi ahlaki ve tutarlılık gereği olacaktır.

Ve içinde bulunduğumuz şartlarda finansal anlamda büyük bir kaza yaşanmamışsa, dövizde enkazı çok geniş bir deprem olmamışsa, dünyada birçok banka batarken, bu alanda Türkiye'de herhangi bir sorun görülmemişse bu tamamen koalisyon hükümetimizin aldığı önlemler neticesindedir.

Geçmişi değiştirmek mümkün değilse de, geleceği şekillendirmek ve ona biçim vermek imkân dâhilindedir.

Başbakan Erdoğan'ın gelecek heyecan ve hedefi olmadığı için, içine girdiği bataklıkta çırpındıkça, geçmişin ipine sarılarak düzlüğe çıkacağı zehabına kapılmıştır.

Bu aslında karanlıkta ıslık çalan, ancak yüreği korkudan tir tir titreyen köşeye sıkışmış bir ruh halinin yansımasıdır.

Bu yaklaşım tarzı aynı zamanda, siyasi tarihimizde son kullanma tarihi dolan siyasetçilerin, sığındıkları ve kendilerini mahkeme önünde aklamak için hazırlık yapmaya başladıkları zihni bir şaşkınlığa işaret etmektedir.

Ve oldukça boş bir çabadır ve milletimize hiçbir faydası olmayacak bir meşguliyettir.

Hükümet olduğumuz zaman dilimindeki devlet iç borçlanma faiz oranı ve enflasyon seviyesini, bu dönemle

kıyaslayarak, arada oluşan farkın insanımızın cebinde kaldığını iddia eden Başbakan Erdoğan, gerçekleri saptırmakta ve aziz milletimizin gelirlerini gerçekte kimlerin faize teslim ettiğini karıştırmaktadır.

Değerli arkadaşlarım, lütfen buraya dikkat buyurunuz; son 7 yıllık süreçte AKP hükümeti 225 milyar dolar faiz ödemesi yapmıştır. Peki, faize giden bu devasa paralar kimin cebinden çıkmış, kimin cebine girmiştir?

Bu dönemin şartları gereğince, krize karşı parasal genişlemeyle karşı koymaya çalışan, maliye politikasını gevşeten birçok ülkenin faiz oranları sıfıra yaklaşmışken, Türkiye'de gecelik borçlanma faizi yüzde 6,5; borç verme faiz oranı da yüzde 9 düzeyindedir.

Her ne kadar 2008 yılı Kasım ayında itibaren faizler belirli aralıklarla indirilmişse de, bu durum reel sektöre yansımamış, bankaların daha çok hazine bonosu almalarını teşvik etmiş ve yoğunlaştırmıştır.

Ve bu yolla, Ocak-Ekim arasında oluşan 43 milyar 232 milyon TL'lik bütçe açığının büyük bir bölümü finanse edilmiştir.

Nitekim bu yılın Ocak ayında 170,8 milyar dolar olan iç borç stoku, on ayda yaklaşık 50 milyar dolar artışla

220,7 milyar dolara ulaşmıştır. 2002 yılında 97 milyar dolar olan iç borç miktarının, yüzde 127'lik artışla ulaştığı şu anki aşama gerçekten de düşündürücüdür.

Faiz oranı teorik olarak inmesine rağmen, piyasa şartlarında gerilemesi daha güç ve zor olmaktadır. Ve bunun sıkıntısını üreten şirketlerimiz, çalışanlarımız fazlasıyla çekmişlerdir.

Yabancı fonların, finans kuruluşlarının, hatta Japon ev hanımlarının dahi düne kadar yüksek faizden dolayı oturdukları yerden anormal faiz gelirleri elde ettikleri hepimizin malumudur.

Bu süreç bugün dahi işlemekte, faiz oranları birçok ülkeye kıyasla hala yüksek olan Türkiye'nin, dışarı varlık transferi hızla devam etmektedir.

Yurtdışına hortumlanan ya da spekülasyon yaparak yolunu bulan içteki faiz tüccarlarına akan paralar, Başbakan Erdoğan'ın servetinden değil; işçimizin, memurumuzun, esnafımızın, emeklimizin alın terinden, göz nurundan karşılanmaktadır.

Bu itibarla, Başbakan Erdoğan'ın kalkıp ikide bir faiz oranları arasında karşılaştırma yaparak, milletimizi aldatması doğru, insafli ve hakkaniyetli bir siyaset anlayışı olmayacaktır.

Ayrıca krizin derinleşmesinden bu tarafa, talep ve maliyet şartlarının yarattığı aşağı yönlü baskı sonucu, sadece Türkiye'de değil, dünyada da enflasyon gerilemiştir.

Ne var ki, Başbakan Erdoğan bunu da yanlış yorumlamış, Ekim ayı itibariyle 12 aylık artışı yüzde 5,11 olan tüketici fiyatında, 2002 yılından bugüne kadar 25 puanlık bir gerileme olduğunu ve bu farkın vatandaşlarımızın cebine girdiğini iddia etmiştir.

Enflasyonun düşmesi, hükümetin planlı ve önceden tayin edilmiş ve hazırlanmış ekonomi politikaları sayesinde olmamış; tamamen iç ve dış talep şartlarının belirleyiciliği çerçevesinde gerçekleşmiştir. Bundan dolayı da Merkez Bankası politika faiz oranlarını düşürebilmiştir.

Ama bu durum hayat pahalılığından bir şey kaybettirmemiştir.

Cebinde parası olmayan, yeterli geliri bulunmayan milyonlarca insanımız için enflasyonun düşüp, çıkması zaten bir anlam ifade etmemiştir.

Alışverişlerini gramla yapan vatandaşlarımız için, şartlar daha da ağırlaşmıştır. Önümüzdeki Kurban Bayramında, yükselen kurbanlık fiyatları vatandaşlarımızın kurban ibadetini yapmalarına mani olacak düzeye ulaşmıştır.

AKP, yolun başında kimlerle kol kola olduğunu, güç birliğini yaptığını ve birlikte yürüdüğünü esasen göstermiştir.

Bunların; Ortadoğu şeyhleri, milli varlıklarımıza göz diken ve bir otelin erzak kapısından girerek Başbakanla ihale pazarlıkları yapan Oferler, Ogerler, küresel tefeciler, faiz vurguncularından başkası olmadığı tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır.

Başbakan Erdoğan aksi yönde ne kadar propaganda yaparsa yapsın, devri iktidarı; pahalılık olmuş, işsizlik olmuş, zam ve faizle bütünleşmiş, açlık ve yoksullukla birleşmiş, çatışma ve kaosun hâkim olduğu karanlık bir dönemin adı olmuştur.

Hiçbir iddia, söz ve eylem gerçeklerin üstünü örtemeyecek, ekonomik sorunlar AKP'nin gelişine nasıl ortam hazırladıysa, gidişine de mutlaka neden olacaktır.

Konuşmama son verirken, önümüzdeki günlerde kutlayacağımız mübarek Kurban Bayramınızı tebrik ediyor, bayramın milletimize, devletimize hayırlar getirmesini ve içinde bunaldığımız sorunlarda çıkış için bir fırsat vermesini yüce Allah'tan niyaz ediyorum.

Hepinizi Saygılarımla Selamlıyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP KONUŞMASINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

08 ARALIK 2009

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Basın Mensupları

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Konuşmama, dün Tokat'ın Reşadiye ilçesinin kırsalında asayiş görevi esnasında Mehmetçiklerimize yönelik kanlı saldırıyı nefretle ve lanetle karşıladığımı belirterek başlamak istiyorum.

Bu hunhar saldırıda yedi askerimizin şehit olması ve üç askerimizin yaralanması milletimizi derinden üzmüştür.

En zor şartlar altında huzur ve güvenliği sağlamak için görev yapan aziz şehitlerimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, yakınlarına ve silah arkadaşlarına başsağlığı, yaralılarımıza ise acil şifalar diliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Hayatın her alanında ağır sorunların baş gösterdiği AKP yönetiminde Türkiye'nin acil çözüm bekleyen konuları giderek katlanmaktadır.

Adalet ve Kalkınma Partisi ile geçen her gün geçmişte yanlış atılan adımların faturalarını birer birer önümüze getirmektedir.

√ Geri adım atmanın diyalog,

√ Boyun eğmenin işbirliği,

√ Aldatılmanın zafer,

√ Teslim olmanın açılım,

√ Bozgunculuğun demokratik çözüm olarak tanımlandığı vahim süreçte ülkemiz ve milletimiz geri dönülmez bir batağa doğru sürüklenmektedir.

Bölücü emel, tahrik ve hayallerin demokratikleşme kriteri olarak maskelenmek istendiği karanlık gelişmelerle, milli hassasiyetlere ve milli kimliğe sahip çıkmayı, milli birliğimizi, kardeşliğimizi savunmayı ilkel bir tepki olarak mahkûm etme gayretleri hız kazanmıştır.

Başbakanın ABD, Peşmerge, İmralı ve Kandil'le tam bir işbirliği ile yürüttüğü PKK açılımıyla birlikte,

√ Etnik bölücülük meşru bir siyasi amaç sayılmaya başlanmıştır.

√ Terör örgütü, taleplerinin bile ötesinde zemin ve itibar kazanarak bölünme dinamikleri harekete geçirilmiştir.

√ Etnik kimliklerin vatandaşlığın yerine geçirilmeye çalışılması ile etnik temelde siyaset yolu ardına kadar açılmıştır.

√ Bölücü terör, kimlik sorunu olarak tanımlanarak PKK'nın siyasi hedeflerini haklı ve meşru gören tam taviz ve çaresizlik yaşanmaya başlanmıştır.

√ Aşiret reisleri ile ısrarlı kucaklaşma,

√ Bölücü taleplerin meşrulaşması,

√ Terörü, teröristi ve isyanları aklama çabaları,

√ Milli tarihimizi karalama kampanyaları,

√ Milli kimliğe mayın döşeme gayretleri,

√ Bölücülüğe anayasal kılıf arayışları ve

√ Şehadeti sorgulayan, gaziliği aşağılayan emsali görülmemiş alçalma hali geride kalan ayların hükümet açısından özeti olmuştur.

Ve en önemlisi, Başbakan Erdoğan'ın terörün demokrasi eksikliğinden ve sözde kimlik baskısından doğduğuna dair 1991 yılından itibaren açıkça gördüğümüz kusurlu algısı, kapanmaya yüz tutmuş yaraları yeniden kanatmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisi, milli meselelere yönelik yüksek hassasiyetleri ve stratejik öngöruları ile önümüzdeki sürecin bütün vahametini görmüş ve özetle;

√ "Demokratik açılım" ambalajı içinde, pazarlanmaya çalışılan ayrıştırma ve bölünme projesinin teslimiyet sürecinin yeni bir aşaması olduğunu,

√ Girilen yolun, PKK'nın stratejisine uygun olarak etnik bölücülüğe siyasi ve hukuki meşruiyet kazandıracığını,

√ Bu gidişatın Türkiye Cumhuriyeti'nin milli devlet niteliğini ve üniter siyasi yapısını tasfiye sürecini başlatacağını,

√ Kılavuzu Öcalan, taşeronu Erdoğan olan PKK patentli bu bölünme projesinin asla Türkiye'nin hayrına olmayacağını,

√ Farklılıkların körüklenmesinin ülkemizi kutuplaşmalara ve hatta şahit olduğunuz gibi çatışmalara sürükleyeceğini,

√ Tahribatın bu hızla ilerlemesi halinde kapanması mümkün olmayan derin toplumsal yaraların açılacağını,

√ Sürdürülen tahriklerin, devlet ve millet yapımızı yeni bir şekle sokmak için yürütülen "siyasi ve toplumsal yıkım projesi"nin ileri bir aşaması olduğunu,

√ Milli hassasiyetlere sahip çıkmanın, milli birliğimizi, kardeşliğimizi, bağımsızlığımızı ve tarihimizi savunmanın çağdışı ve ilkel bir tavır olarak mahkûm edilmek istendiğini,

√ Tahribatın sürmesi halinde bin yıllık kardeşliğin oluşturduğu milli birlik ve bütünlüğün onarılamayacak kadar zedeleneceği "yol ayrımına" gelineceğini,

√ "Demokrasi açılımı", "kardeşlik ve huzur açılımı" ve "milli birlik açılımı" gibi sürekli tazelenen makyajların gerçekleri kamuoyundan saklamaya yetmeyeceğini,

√ Şehitlerle canilerin, Mehmetçikle katillerin, güvenlik güçleri ile teröristlerin aynı çerçeveye sokulmak istenmesinin milletimizde öfkeye neden olacağını muhataplarına ikaz etmiştir.

Geride kalan dönem içindeki belgeli açıklamalarımız bunun sayısız örnekleri ile doludur.

Yine bu kapsamda olmak üzere "yıkım projesinde" ısrarlı olunması halinde;

√ "Süslü ambalajlar içinde sunulmaya çalışılan zehir şişesinin bir kez açılması halinde" aziz millet varlığının ve birliğinin devamı mümkün olmayacağı,

√ Toplumunu ayrışmaya razı etmek için hiçbir vicdani sorumluluk taşımaksızın şahadet ve anaların gözyaşları dahil yapılan istismarların er geç ortaya çıkacağı açıklandı.

Partimiz, geride kalan günlerde Başbakan Erdoğan ve işbirlikçi cephesine milletimizin cevap beklediği sorular da sormuş;

√ Kan akmasını, Türkiye'de etnik ayrışma, çatışma ve bölünme sürecini başlatarak nasıl durduracaklarını?

√ Şehit annelerinin gözyaşlarını terör örgütüne teslim olarak nasıl dindireceklerini?

√ Türkiye'nin milli birliğini, bölücü terörün ayrılıkçı emellerinin siyaset sahnesine taşıyarak nasıl sağlanacağını ve

√ PKK ile müzakere yaparak sözünü ettikleri barışı nasıl gerçekleştireceklerini öğrenmek istemiştir.

Ve maalesef bütün sorularımız karşılıksız kalmış, AKP zihniyeti milletimizin tepkilerine rağmen dönüşü olmayan bir yola girmekte ısrarını sürdürmüştür.

Muhterem Milletvekilleri,

Bütün uyarılara rağmen, teröre sürekli prim veren Başbakan Erdoğan'ın geride kalan dönemde etnik ayırışmaya zemin hazırlayacak dinamitlerin fitillerini ateşleyerek başlattığı sürecin gerçekleri bugün bütün yönleri ile karışımıza çıkmıştır.

Maalesef, yöneldiği sapmalarla terörü ve bölücülüğü hiç olmadığı kadar diriltten iktidar zihniyeti, Kandil kadrolarını dağdan indirmek bir yana, şehir uzantılarını azdırmıştır.

Habur'dan dönüş törenleri ile başlayan gelişmelerin ardından, bölücülüğün suç olmaktan çıktığı açık bir yozlaşma ve meydan okuma yaşanmaya başlanmıştır.

Bu teröristler şimdi "barış elçisi" gibi kapı kapı dolaşarak PKK propagandası yapmaktadır.

Basın toplantıları düzenleyerek Türkiye'yi tehdit eden bu hainlerin tahrikleri karşısında da hükümet derin bir suskunluk içindedir.

Şimdi, bölücübaşının infaz şartlarını ve PKK terörünün başlamasının yıl dönümünü gerekçe gösteren mihrakların ihanet provalarında yeni bir aşamaya gelinmiştir.

Bugün AKP kadrolarınca PKK açılımı ile ortaya çıkan Türkiye'nin karşısındaki gerçek;

√ İktidar partisinin güdümlü adalet sistemince serbest bırakılan Habur girişli PKK kuryelerinin bir aydır meydan meydan gezdirildiği;

√ Adalet Bakanının İmralı Canisi'nin infaz şartlarını toplantılarla müzakere etmeye çalıştığı,

√ PKK uzantılarının Kurban Bayramında başlattıkları tahrik ve tahribatların tam on gündür sürdürüldüğü,

√ Otobüslerin, evlerin yakıldığı; patlayıcıların atıldığı; dükkânların banka şubelerinin, taşıtların tahrip edildiği;

√ Sokaklarda, yollarda barikatların kurulduğu, kamu kurumlarının kuşatıldığı, dükkânlarda kepenklerin indirildiği,

√ PKK paçavralarının alenen taşındığı, ihanet sloganlarının açıkça atıldığı, Al Bayrağımıza karşı saldırıların yapıldığı,

√ Eli kolu hükümet tarafından bağlanmış emniyet mensuplarının karakollarını taşıyanlarla, araçlarını yakanlarla sahipsizce mücadele etmeye çalıştığı;

√ Olayların gündüz saatlerinde başlayıp hiçbir tedbir alınmadan gece yarısına kadar sürdüğü,

√ Ve Başbakan Erdoğan'ın tam bir acziyet içinde olan biteni oturduğu yerde seyrettiği teslimiyet tablosudur.

Son zamanlarda bizim Türkiye'nin bir bölgesine gidemediğimizi ağzına sakız yapan Başbakana buradan huzurunuzda sormak lazımdır:

√ Haftalardır bu yörede devam eden saldırılara karşı duracak devlet gücü nerededir?

√ Kamu düzenini sağlamakla sorumlu hükümet iradesi ne zaman ortaya çıkacaktır?

√ Şehit cenazelerinden ürken Başbakan, ihanetler için neden suskundur?

Günlerdir devam eden bu rezalet karşısında Başbakan Erdoğan sinmiştir ve ortalarda görünmemektedir.

Açılımin koordinatörü olan İçişleri Bakanı'nın yasadışı eylemlere müdahalede kararlıyız açıklaması ise gerçekte hiçbir anlam ifade etmemektedir.

Şu talihsizliğe bakınız ki, AKP'nin PKK açılımına 1 Ağustos tarihindeki toplantı ile teröre sayısız şehit ve gazi vermiş emniyet teşkilatımız alet edilmiştir.

Hatırlayacağınız gibi, hükümet o tarihte etrafına topladığı "oniki kötü adam" refakatinde "PKK açılımı"nda Polis Akademisi zeminini kullanmaktan çekinmemiştir.

Aradan geçen dört aydan sonra, hükümetin açılım ortaklarının saldırı hedefinin polis karakolları olması tam bir zihniyet iflasının ilanı olmuştur.

Ve çok şükür ki önceki gün Gazi mahallesindeki olaylara müdahale eden Çevik Kuvvet Polisi açılım sürecine gereken dersi vermiştir.

Kahraman polislerimiz, üzerilerindeki siyasi baskıları yırtıp atarak hep bir ağızdan "şehitler ölmez vatan bölünmez", 'Ne mutlu Türküm diyene', 'Akan kan bayrak için' sloganları"nı atmışlardır.

Teşkilatlarının başındaki Bakana gereken uyarıyı yapmışlardır, hak ettiği karşılığı vermişlerdir.

Hükümete rağmen canla başla çalışan, asayişî sağlamaya gayret eden ve AKP'nin hilafına, şehide ve bayrağa sahip çıkan Emniyet Teşkilatını kutluyorum, hepsiyle iftihar ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

"İyi şeyler olacak" denilerek aylardır devam eden gelişmelerin geldiği noktada iyi şeylerden söz etmek mümkün değildir.

√ Biteceği söylenen terör azmıştır.

√ Kandil Kadrolarına şehir teröristleri dahil olmuştur.

√ Kardeşliğimiz ağır yara almıştır.

√ Milli birlik denilen sözde projeden ayrışma ve husumet doğmuştur.

√ Daha dün olduğu gibi şehitler gelmeye devam etmiştir.

Ve bunların hiçbirisi ne müjdelenecek iyi bir şeydir, ne de sözde fırsat yılı ilan edilen 2009 yılındaki rezaletlerin üstünü örtmeye yetecektir.

Ağır bedeller ödemedен söz eden Başbakan Erdoğan'ın ve işbirlikçilerinin son olaylar karşısında foyası ortaya çıkmıştır.

Nitekim

√ Önce, Kandil kadrolarının hükümetin teşrifatı ile Habur'dan törenle giriş yapmaları,

√ Ardından şehadetler üzerinden yapılmak istenen alçakça istismarlar,

√ Ve sonra, İmralı canisi ile hükümet arasındaki kanlı, barutlu, taşlı sopalı pazarlıklar Başbakan Erdoğan ve

hükümetinin maskelerini düşürmüş ve aziz milletimiz acı gerçeklerle ve sorumluları ile tanışmıştır.

Geçtiğimiz bahar sonunda fitili ateşlenerek ortalığa bırakılan yıkım projesinin kodları son gelişmelerle kırılmaya, şifreleri çözülmeye başlanmıştır.

İddia edildiği gibi barış ve huzurla, demokrasi ve hürriyetle, kalkınma ve refahla, kaynaşma ve kardeşlikle hiçbir şekilde alakası olmadığı da anlaşılmıştır.

Başbakan ve hükümeti Türkiye'yi ayrıştırma ve bölme projelerini İmralı, Kandil ve Barzani'nin desteğiyle hayata geçirmek için çıktığı yolculukta suçüstü yakalanmış, gerçek niyetler açığa çıkmıştır.

Yıllardır özellikle AKP ile birlikte sayısız zillete şahit olmuş bu millet, ne üzücüdür ki "açılım" adı altında yürütülen pazarlıkların geldiği noktayı görmek durumunda kalmıştır.

Sokaklarda PKK paçavralarının gezdirilmesinin, bölücü sloganlar atılmasının, etrafın ateşe verilmesinin suç olmaktan çıktığı, PKK'ya kucak açmanın cezadan muaf hale geldiği bir çürümenin odağı da artık belli olmuştur.

Barış ve kardeşlik projesi gibi sahte etiketler bu gerçeği saklayamamıştır.

Gelişmeler, gizlenmeye çalışılan oyunu ve oyuncuları giderek netleştirmiştir.

Sokaklara inmiş ihanetin, İmralı'dan diriltilen rezaletin sorumlusu ve müsebbibi Başbakan Erdoğan ve hükümetidir.

PKK'nın yirmibeş yıldır yapamadığı toplumsal ayrışmayı altı ayda başarmış olan AKP zihniyeti, yıkıcı ve bölücü dinamikleri harekete geçirmiş ve büyük bir aile olan Türk milleti arasında etnik husumet ve ayrışma tohumları ek-meye başlamıştır.

Dağdaki bölücülüğü törenle siyasete taşıyan Başbakan, Türkiye'nin milli birliğinin temellerine dinamit döşemiştir.

Yıllardır terörden ve bölücülükten muzdarip Türk milleti bu gelişmelerden son derece huzursuz, tedirgin ve endişelidir.

Bu yolda her bedeli ödemeye hazır olduğunu ifade eden Başbakan'ın Türkiye'yi ateşe attığını hala idrak edememesi çok vahim bir durumdur.

Türkiye'nin milli birliğini yıkmak için harekete geçen Başbakan Erdoğan, "PKK açılımında" dönüşü olmayan bir yola girmiştir.

Ne pahasına olursa olsun, bu yolda her bedeli ödeyerek yürüyeceğine ilişkin beyanları ortadadır.

Türkiye'yi çok tehlikeli sonuçları olacak bir toplumsal gerginliğe ve çatışma ortamına sürüklemeye kararlı olduğu görülmektedir.

Bütün bu gelişmeler AKP ile İmralı, Kandil ve DTP arasındaki ilişkilerin "çözüm ve açılım ortaklığı" ilişkisi olduğunu; bu süreçte ortaklar arasında yaşanan çekişme ve tartışmaların özü ve esasının rol paylaşımı, statü rekabeti ve sürecin hızı kavgasından öteye geçmediğini göstermiştir.

Buradan hükümete uyarıda bulunmak istiyorum:

Türk milleti eşsiz sağduyusu ve metaneti ile yaşadığı ağır istismara ve tahriklere karşı sükunetini bugüne kadar korumasını bilmiştir.

Yaşanan bölünme tartışmaları, sınır tanımayan tehdit, bölücü saldırılar, devlete ve millete yönelik meydan okumalar toplumda çok tehlikeli bir gerilim ortamını karşımıza çıkartmıştır.

Ancak, hükümetin girdiği yoldan dönmemesi halinde milli değerlerine açıkça yapılan saldırılar karşısında milletimizin daha fazla sabır göstermesini, daha fazla sakin kalmasını beklemek mümkün olmayacaktır.

Hükümeti sorumluluklarını yerine getirmeye, idari, adli, güvenlik mekanizmalarını tam bir destekle olayların önüne geçmeye davet ediyorum.

Temennimiz ülkemizin sağ salim seçime kadar ulaşabilmesidir. Aksi halde millet ayağa bir kez kalkarsa ortada ne hükümet, ne işbirlikçi lobiler, ne de Kandil şebekeleri kalacaktır.

Mardin Nusaybin'de bir erimizin şehadeti ile şehir eşkıyalarının yaktığı otobüste yaralanan lise öğrencisi genç kızımızın vefatının ardından, dün Reşadiye'deki acı kayıplarımızla birlikte yaşanan olaylar son derece vahim ve kaygı veren bir hal almıştır.

Bu gelişmelerin tamamının sorumluluğu hükümetin sözde demokratik açılım adını verdiği yıkım projesidir.

Ayaklanma provalarının tırmandığı, şehadetlerin arttığı, saldırıların ve huzursuzlukların yoğunlaştığı, kutuplaşmaların yaygınlaştığı bu süreçte benim hükümete tavsiyem şu olacaktır.

Gelin girdiğiniz yanlış yoldan bir an önce dönün.

Daha fazla tahribata neden olmadan başlattığınız sözde açılımı terk edin.

Önce son terörist teslim oluncaya, son terör silahı ele geçinceye kadar PKK ile her şart ve ortamda mücadele edin.

Teröristin elindeki mayınları, bombaları ve silahları susturmadan insanımıza refah, huzur ve barışın gele-meyeceğini kabul ve itiraf edin.

Ve bu amaçla, hangi sınırı geçecekseniz, hangi ülkeye girecekseniz ve nereye kadar ulaşacaksınız ulaşın ve sonuna kadar mücadele edin. Terörün kökünü mutlaka kazıyın.

Milliyetçi Hareket Partisi de, aziz milletimiz de böylesi bir girişimin sonuna kadar arkasında olacak ve her desteği mutlaka verecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Milliyetçi Hareket Partisi olarak gelişmeler ne kadar vahim olursa olsun çıkış yolunun yalnızca demokrasi olduğunu, sorunların ilk genel seçimde çözüleceğini düşünüyoruz.

Türk milletinin asla hak etmediği dayatma ve aşağılan-madan kurtulmasının yegane çözüm yolu budur.

Son günlerde yurdumuzun her yerinden yükselen şuur ve heyecan bu uyanışın müjdesini vermektedir.

Şimdi vatana, bayrağa, millete ve bunlar uğruna kendini feda eden evlatlarımıza sahip çıkma ve bu duruşu gösterme zamanıdır.

Şimdi, teslimiyete karşı durma, kardeşlikte buluşma ve geleceği paylaşma zamanıdır.

Bu amaçla 24 Ekim tarihinde duyurusunu yaptığımız “Bin Yıllık Kardeşliği ‘Yaşa’ ve ‘Yaşat’ ” açık hava toplantılarımızın ilkini 13 Aralık Pazar günü Ankara Tandoğan meydanında gerçekleştireceğiz.

İnancımız ve gayemiz, telafisi olmayan bir yanılla milletimizin öfke ile kabaran yüreklerine yasal zeminlerde su serpmek, sahipsiz olmadıklarını dosta ve düşmana göstermektir.

Partimiz, yüreği Türk milleti için atan, kutlu vatan sevgisi ile çarpan, aziz şehitlerimizle sızlayan Türkiye'mizin tamamını, köken, mezhep, yöre ayrımı yapmaksızın kucaklamak için yola çıkmıştır.

Bayrağa, vatana, kardeşliğe ve şehadete sahip çıkmaya hazır bütün Ankaralıları ellerinde al bayraklarımızla beraber Tandoğan Meydanına davet ediyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Bildiğiniz gibi bu toplantının gerçekleştiği saatlerde Başbakan Erdoğan Amerika Birleşik Devletlerindedir.

6 Nisan 2009 tarihinde ABD Başkanı Obama'nın Türkiye Büyük Millet Meclisinde parti gurubunun ayakta alkışları arasında kendisine verdiği ev ödevlerinden bir kısmını yapmış olmanın huzuru ile bu görüşmeye gitmiştir.

Başbakan Erdoğan, aradan geçen süre içinde ABD'ye taahhüt ettiği gibi;

- √ Ermenistanla ilişkiler başlatmış,
- √ Heybeliada Ruhban Okulu'nun açılması Patrikliğin ekümenik olması için yeşil ışık yakmış,
- √ Sözde açılım denilen yıkım projesini uygulamaya koymuş,
- √ Türk tarihini yüzleşme adı altında aşağılamış,
- √ Irak'ın Kuzeyindeki Peşmerge Reisleri ile kucaklaşmış,
- √ Afganistan'a ilave asker desteği yerine getirilmiş,
- √ Büyük Ortadoğu Projesinin Eşbaşkanı olarak küresel projelerin kılavuzluğu sürdürülmüştür.

Buna karşılık Türkiye'nin hiçbir temel sorununda ABD desteği alınamamış, verilen sözler bugüne kadar yerine getirilmemiştir.

Başbakan'ın Amerika Birleşik Devletlerini son ziyareti hakkında da Türk kamuoyunda büyük beklentiler yaratılmıştır.

Başbakan Erdoğan, hükümet kaynakları ve yandaş basın bu konuda Türk toplumuna boş hayaller pompalayarak yoğun bir yönlendirme kampanyasına girişmiştir.

Ancak, Beyaz Saray'daki görüşme sonrası yapılan açıklamalarda bu ziyaretin sonuçlarının Türkiye için büyük bir hüsrana olduğunu göstermiştir.

Bu görüşmenin Türkiye bakımından en hayati konusunun PKK terörüyle mücadelede ABD ile somut ve ciddi işbirliği yapmasının sağlanması olduğu herkesin hem fikir olduğu bir husustur. Ancak bu beklentiler bütünüyle boşa çıkmıştır.

ABD Başkanı görüşme sonrası yaptığı açıklamada hemen hemen her konuya temas etmiş, ancak PKK kelimesini ağzına almamıştır.

Bu konuda söylediği tek şey dünyanın her yerinde terörizm ile mücadele konusundaki ortak yükümlülüklerini genel ve soyut ifadelerle tekrarlamak olmuştur.

Yapılan resmi açıklamalar sonrası sorulan bir soruya cevaben Obama, PKK'nın terör örgütü olduğunu, Türkiye ve Amerika'nın NATO müttefikleri olarak birbirlerine yardımcı olmaları gerektiğini kerhen dile getirmiştir.

Devamında ise, çok ilginç bir şekilde terör konusunda tutarlı davranmak zorunluluğu bulunduğunu söylemiş ve bu kapsamda Başbakan Erdoğan'ın son açıklama Kürt toplumu olarak adlandırdığı vatandaşlarımıza kucak açmasını çok önemli bulduğunu vurgulamıştır.

ABD Başkanı, PKK ile mücadelede sadece askeri yöntemlerin çözüm olamayacağını belirterek bu konunun siyasi yönleri bulunduğunu ön plana çıkarmıştır.

PKK terör unsurlarının Irak'ın kuzeyinde yuvalandığı, bu bölgeyi Türkiye'ye karşı bir saldırı üssü olarak kullandığı ve başta lojistik ve siyasi destek olmak üzere Barzani güçlerinden her türlü himayeyi gördükleri bir vakıadır.

Amerika Birleşik Devletleri bugüne kadar müttefiki Türkiye'ye PKK ile mücadelede gerekli desteği maalesef vermemiş, Türkiye'ye karşı Barzani'yi tercih etmiş ve sözde kalan destek beyanları dışında eyleme dönük ve sonuç alıcı hiçbir adım atamamıştır.

Bu konuda sadece "PKK ortak düşmanımızdır" gibi sudan beyanlarla ve sınırlı istihbarat paylaşımıyla yetinilmiştir.

PKK ortak düşmanımız diyen Amerika Birleşik Devletleri, bu ortak düşmandan kaynaklanan terör tehdidine karşı ortak tavır almaya yanaşmamış, sözde kalan laflarla ipe un sermiş ve Türkiye'yi oyalamıştır.

ABD'nin iznine dayalı olarak yapılabilen sınırlı hava harekâtları PKK'nın tasfiyesi amacını sağlamaya yetmemiş, Barzani ile cephe oluşturan ABD Türkiye'nin geniş kapsamlı kara harekâtına karşı çıkmıştır.

Bu konuda esasen isteksiz olan AKP hükümeti de ABD'yi buna ikna edecek kararlı bir tutum izleyememiştir.

Türkiye'nin Irak'ın kuzeyinde yuvalanan terör unsurlarını askeri güçle tasfiye etmesinin önüne set koyan ABD, buna karşılık Barzani'nin istediği gibi Türkiye'yi terör ve etnik bölücülük sorunu için siyasi çözüm süreci başlatmaya zorlamıştır.

Başbakan'ın taşeronluğunu yaptığı ve senaryosunu ABD'nin hazırladığı PKK açılımı nihayet siyasi gündeme resmen taşınmış ve Türkiye çok karanlık bir döneme sokulmuştur.

Başbakan Erdoğan'ın Obama ile görüşmesi böyle bir ortamda ve Türkiye'nin ısrarlı talepleriyle gerçekleşmiştir.

Beyaz Saray'da dün akşam yapılan açıklamalar ABD'nin PKK terörüyle sözde kalacak beyanlarla yetineceğini ve PKK'nın bu bölgeden tasfiyesi için gerekli somut adımları atmaya niyetli olmadığını bir kere daha göstermiştir.

Yıllardan beri yalnızca gönül okşamak üzere kurgulanmış stratejik ortak, stratejik müttefik, model ortaklık gibi boş sözlerle avunulmuştur.

Bu görüşmenin Türkiye açısından başarılı sonuç vermiş kabul edilebilmesi için tek bir temel kriter bulunmaktadır.

Bu da ABD'nin sözde ve görüntüde kalan beyanlarla yetinmeyerek PKK'nın bu bölgeden tasfiyesi için gerekli somut adımları atmasıdır.

Bu kapsamda yapılması gerekenler:

√ Barzani'nin PKK'ya lojistik desteği ile fiziki ve siyasi himayesinin kesilmesi;

√ Yönetici kadrosunun yakalanarak Türkiye'ye teslim edilmesi,

√ Irak merkezi makamlarının kontrolüne geçen Irak hava sahasından askeri amaçlarla yararlanmanın yeniden başlamasının sağlanması ve

√ Türk Silahlı Kuvvetlerinin kara hareketine olan itirazlardan vazgeçilmesidir.

Oysa bunların hiçbirisi görüşme konusu olmamış, Obama bunun yerine Başbakan Erdoğan'a PKK'nın amaçlarını karşılamak için başlattığı siyasi çözüm sürecinin sürdürülmesinin tek geçerli yöntem olacağını bir kere daha hatırlatmıştır.

Bu durumda ziyaretin tek sonucu; Başbakan Erdoğan'ın PKK açılımı konusunda gelinen nokta hakkında ABD Başkanı Obama'ya rapor sunması ve karşılığında bu ihanet yolunda durmadan yürümesi için telkin, tavsiye ve nasihat alması olmuştur.

ABD Başkanı Obama'nın görüşme sonrası yaptığı açıklamada PKK terörü ile mücadelede etkin işbirliğinden hiç bahsetmemesine karşılık,

Ekümenik olarak nitelendirdiği Patrikhane'nin sorunlarının çözümü için Başbakan'ın daha ileri adımlar atmasından, Heybeliada Papaz okulunun açılmasından ve Türkiye'nin Ermenistan'la ilişkileri normalleştirme sürecini ilerletmesinden bahsetmesi ve bu konuda Başbakan'ı desteklediğini söylemesi bu ziyaretin ve sonuçlarının tam bir fiyasko olduğunu göstermiştir.

Bu somut gerçekler, Başbakan ve yandaşlarının bu ziyareti Türk toplumuna bir başarı olarak gösterme çabalarının büyük bir aldatmaca olduğunu ortaya koymaya yetecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Amerika Birleşik Devletlerinin Türkiye'nin Afganistan'a ilave asker göndermesi ve bunlara muharip görevler verilmesi talepleri, Türk-Amerikan ilişkileri gündeminde bir süredir yer alan endişe verici bir konudur.

Afganistan'daki mevcudiyetimizin son dönemindeki takviyelerle 1750 askere ulaştığı resmi bilgilerden anlaşılmaktadır.

Şimdi Türkiye'den istenilen bu gücü daha da artırması ve Türk askerlerinin Kabil'in dışında savaş bölgelerinde askeri operasyonlarda görev almasıdır.

Üstelik bu talebin Türkiye'nin Kuzey Irak'taki PKK teröristleriyle mücadele için bölgeye girmesine karşı çıkan Amerika'dan gelmesi, bunu daha da anlaşılmasız ve kabul edilmez kılmaktadır.

PKK'yı tasfiye etmek için Kuzey Irak'a girmesine izin verilmeyen Türk askerinin, Afganistan'da çarpışmasını istemek, AKP'yi, ABD'nin küresel stratejilerinde taşeron olarak görmekte eş anlamdadır.

Başbakan Erdoğan'ın stratejik ortaklık olarak nitelendirdiği, Türkiye ile ABD ilişkilerinin aslında bir taabiyet ve teslimiyet ilişkisi olduğunu gösteren bu gelişme karşısında,

AKP hükümetinin benimseyeceği yaklaşımın önümüzdeki dönemde nasıl bir seyir alacağını yakından izlenmesi bu bakımdan önem taşımaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi tarihinin en zor günlerini yaşayan Afganistanlı kardeşlerimize eğitim, güvenlik, sağlık ve imar konularında yapılacak her yardımı sonuna kadar desteklemektedir.

Bu yardımlar ve destekler dışında, Müslüman Afganistan halkının iç siyasi meselelerine küresel güçlerin doğrudan müdahalelerine sıcak bakılmaması ve suç ortaklığı yapmaması hükümetten beklentimizdir.

Değerli Milletvekilleri,

Milli Eğitim sisteminin yapısal sorunları ve mesleki eğitimin sıkıntıları kronik bir toplumsal huzursuzluk kaynağı haline gelmiştir.

AKP hükümeti, yedi yıllık iktidar döneminde bu sorun ve sıkıntıların toplumsal vicdanı rahatlatacak çözümlere kavuşturulması için gerekli siyasi irade ve kararlılığı gösterememiş, bu yönde somut adımlar atmamıştır.

Bu konuda samimi olmayan AKP bunları ucuz bir istismar alanı olarak görmüş, arkasını getiremediği vaatlerle

Türk milletini oyalamış ve aldatmıştır. Çözumsuzlüğe itilen bu sorunlar kangrene dönüşmüştür.

Yükseköğretim Kurulu'nun meslek lisesi mezunlarının üniversiteye giriş sınavında uygulanacak katsayı konusunda yaptığı idari düzenlemenin Danıştay tarafından yürürlüğünün durdurulması bu sorunu yeniden siyasi gündeme taşımıştır.

Danıştay kararının, Anayasa'da ifadesini bulan hukuka uygunluk denetimi ışığında tartışmalı olduğu ve milli vicdanda karşılık bulmadığı bir gerçektir.

YÖK'ün karara itirazı ile hukuki süreç devam etmektedir. Ancak, bu kararla ortaya binlerce öğrencinin mağdur olmasına yol açacak çok ciddi bir durum çıkmıştır.

Üniversiteye giriş sınav süreci ve takviminin işlemeye başlamış olması karşısında, Danıştay kararı sonrası katsayı konusunda uygulanacak esaslar bakımından hukuki boşluk oluşmuştur.

YÖK'ün bu konuda çok acil olarak idari tasarrufta bulunması ve üniversiteye giriş sınav sürecinde uygulanacak düzenlemeyi belirlemesi en öncelikli konudur.

Bunun için Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında yasal düzenleme gerekiyorsa, AKP hükümetinin bu konuda

harekete geçmesi gerekecektir. AKP'nin Meclis'teki sayısal çoğunluğu bunun için yeterlidir.

Ancak, bu konuda Meclis zemininde geniş tabanlı mutabakat arayışına ihtiyaç duyuluyorsa, Milliyetçi Hareket Partisi bu yöndeki iyi niyetli çabalara katkıda bulunmaya hazırdır.

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Konuşmamın bu bölümünde, ekonomideki son gelişmelerle ilgili görüş ve düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Hepinizin yakından şahit olduğu üzere, son günlerini yaşadığımız 2009 yılı her anlamda zor ve sıkıntılı bir dönemin adı olmuştur.

AKP iktidarları süresince; umutlarla başlanan her yıl maalesef acı ve talihsiz olaylarla son bulmuş, geride kalan problemlerle yüklü zamanın sağlıklı ve derinlemesine muhasebesi bir türlü yapılamamıştır.

Bu kapsamda 2009'da israf edilmiş, aynı zamanda heba olmuş bir yıl olarak hatırlanacak ve özellikle ekonomik sorunların hiçbir dönemde olmadığı kadar, milletimizi zayıf ve yorgun düşürmesi akıllardan çıkmayacaktır.

Dışsal faktörlerin belirleyiciliğinde; siyasi parti olarak önce serpilten ve büyüyen, sonra duraklama aşamasına geçen, burada da fazla tutunamayarak çökme safhasına giren AKP iktidarı, ekonomideki hiçbir meseleye köklü ve kalıcı bir çare bulamamıştır.

Ve üstelik bir yılı aşkındır hâkimiyetini hissettiren ekonomik krizi yanlış okuyan, tedbir ve ön almada yanlış ve sakat bir duruş sergileyen iktidar partisi, ekonomik odaklı problemlerin daha da büyümesine neden olmuştur.

İnsanımız gerçek anlamda bugününden mutlu ve memnun değildir. İyi giden, yarına umutla bakmalarını sağlayacak, günlük geçim zorluklarının temelli çözüme kavuşturulacağı günlerin de uzak olduğu gelişmelerden anlaşılmaktadır.

Bu itibarla, Türkiye'nin içinde kıvrandığı ve milletimizi derinden etkileyen ekonomik krizin çıkış ve yayılış nedeni tamamıyla AKP politikalarının eseridir.

Dış talebe aşırı bağıllık, iç talebin çökmesi, üretim sisteminin tahrip olması, finansman kanallarının tıkanması, işsizlik ve yoksulluk, ekonomide en temel sorun alanları olarak bugün karşımızdadır.

Kronik bir hale gelen ekonomik problemler, gerçekten de insanımızı hayatından bezdirmiştir.

Geçtiğimiz hafta, uluslar arası bazı derecelendirme kuruluşlarının, Türkiye ekonomisi ile ilgili yaptıkları değerlendirmelerin olumlu olması hiçbir şeyi değiştirmeyecek, ekonomik sorunların ağırlığından birşey kaybettirmeyecektir.

Kredi notu veren derecelendirme kuruluşlarının güvenilirlikleri, son küresel ekonomik krizle iyice tartışılmalı hale geldiği ortadayken, bu tespitlerin ne kadar doğru ve tutarlı olacağı da daha iyi anlaşılacaktır.

Hatırlanacağı üzere, iflasın eşiğine gelen İzlanda'nın, bu aşamaya gelmeden kısa bir süre önce kredi notu yükseltilmiştir.

Ve krizle birlikte batan birçok şirketin, kredi değerlendirmesinin son derece iyi olması, haklarında ve içinde buldukları durumla ilgili pozitif mesajların verilmesi uzun bir süre dünya kamuoyunda tartışılmıştı.

Türkiye ekonomisinde düzelen ve iyiye giden herhangi bir husus olmadan, sırf yabancı finans kuruluşlarının alacaklarının düzenli olarak ödenebileceğinden hareketle, kredi notunun yükseltilmesi milletimiz açısından hiçbir anlam ifade etmeyecek, Başbakan Erdoğan'ın iş bilmezliğini ve beceriksizliğini de ortadan kaldıramayacaktır.

Krizin hasar ve envanterini çıkarmadan, yalnızca sözle ve hamasetle mücadele edileceğini düşünen Başbakan Erdoğan, hala kriz karşısında başarılı bir performans sergilendiğini söyleyebilme pişkinliğini göstermiştir.

IMF ve OECD'nin yayınladıkları raporlarda, Türkiye'nin kriz karşısında başarılı olduğunun teyit edildiğini iddia eden bu zihniyetin, her şeyi çarpıtmakta ve içini boşaltmakta ne kadar mahir olduğu bir kez daha görülmüştür.

Yeri ve ortamı gelmişken, siyaseten iflas etmeye doğru giden Başbakan Erdoğan'ın, mutlu ve umutlu olmak için hep sınır dışına bakma alışkanlığından bir an önce vazgeçmesinin kendisi açısından son derece hayırlı olacağını ifade etmek isterim.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye ekonomisi, 2009 yılında en derin ve ciddi küçülmeyi yaşamış olan birkaç ülkeden birisidir. Doğal olarak bu hal önümüzdeki yılda ekonominin rakamsal ve teorik olarak hızla büyüme şansını arttırmıştır.

OECD'nin geçtiğimiz haftalarda açıklanan tahmininde; 2009'da yüzde 6,5 daralması beklenen Türkiye

ekonomisinin, 2010 yılında yüzde 3,7 büyüyeceği ifade edilmiştir.

Bununla birlikte Orta Vadeli Programda gelecek yıl için öngörülen büyüme oranı da yüzde 3,5 düzeyindedir.

Bu manzaraya rağmen işsizlikte bir iyileşme, yoksullukta bir azalma, milletimizin refahında bir artış görülmemektedir.

Üstelik ekonomik mahkûmiyet içinde bulunan vatandaşlarımız için IMF ya da OECD'nin hangi ve ne şekilde yorum yapıp yapmadığı bir önem arz etmemektedir.

Bugün ülke olarak en büyük talihsizliğimiz, uluslar arası kuruluşların raporlarıyla, Türkiye'nin iyiye gittiğini düşünecek kadar basiretini yitirmiş birisinin siyasi sorumluluk taşıyor olmasıdır.

Gerçeklerden ve gelişmelerden inanılmaz derecede kopuk olan Başbakan Erdoğan, ülkemizi tam bir çıkmazın içine sokmuş ve bugünümüzle birlikte geleceğimizi de ateşin içine atmıştır.

Kim ne derse desin, raporların içerdiği bilgiler kamuoyuna ne şekilde dayatılırsa dayatılsın; ülkemizde yoksul ve çaresiz insanımızın sayısındaki endişe verici artışı, sadece

sokaklara, çarşılarına, pazarlara, mahalle aralarına bakanlar rahatlıkla görebilecektir.

En son olarak açıklanan ve krizden önceki dönemi içeren 2008 yılı yoksulluk verileri, resmi anlamda bile bu konudaki problemlerin hangi boyutta olduğunu rahatlıkla gözler önüne sermiştir.

Bu çerçevede, geçtiğimiz yıl Türkiye'de fertlerin yaklaşık yüzde 0,54'üne tekabül eden 374 bin kişi sadece gıda harcamalarını içeren açlık sınırının, yüzde 17,11'ine denk düşen 11 milyon 933 bin kişi ise gıda ve gıda dışı harcamaları içeren yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır.

Mutlak yoksullukla ifade edilen bu değerlendirmeler, tabii olarak milli gelir ve tüketim arttıkça gerileyecektir. Buna ilave olarak ekonomik büyüme ve zenginleşme sonucunda da yoksullukta bir azalma yaşanacaktır. Bu işin doğal mecrası ve rakamsal zorunluluğudur.

Gelirin ve refahın adil, dengeli dağılımı açısından görece yoksulluk oranlarına bakmak daha sağlıklı ve doğru olacaktır. Buna göre, görece yoksul 2002 yılında yüzde 14,7 iken, 2008 yılında yüzde 15,1'e çıkmıştır. Kaldı ki, kent-kır uçurumu ve ayrımı derinleşmiş ve büyümüştür.

Kentte görece yoksul oranı 2002 yılında yüzde 11,3'ten, 2008'de yüzde 8'e inmiş; kırdan ise yüzde 19,9'dan yüzde

31'e tırmanmıştır. Üstüne üstelik bu rakamlar, kriz öncesinin verilerini yansıtmaktadır.

Türkiye bu kapsamda hızla yoksullaşmakta ve insanımız için sorunlar çığ gibi büyümektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Bir yönetici için en büyük gerileyiş, yönetme sorumluluğunu üstlendiği çalışanlarla olan diyaloğun zedelenmesi ve kopmasıdır.

Meşruiyetini yalnızca yabancıların kanaatlerinde ve övgülerinde arayan bir başbakanın halkından giderek soğuması ve sorunlarını dikkate almaması elbette ki kendisinden beklenen bir sonuçtur.

Nitekim, Başbakan Erdoğan da ülkemizi ne hale getirdiğini anlayamayacak, çalışanların sıkıntılarını göremeyecek kadar gözü dönmüş ve milletine yabancılaşmıştır.

Bunaldıkça ve meselelerin üstesinden gelemeyeceğini anladıkça frenleri boşalan Başbakan, herkese saldırmaktan, hakaret etmekten ve suçlamaktan bir rahatsızlık duymamaktadır.

Bu ruh hali ise Başbakanı demokratik üslup ve ahlaktan giderek uzaklaştırmakta ve despot hale getirmektedir.

Geçtiğimiz günlerde, memurlarımızın uluslar arası sözleşmelerden ve iç hukuktan kaynaklanan bir günlük iş bırakma eylemi karşısında Başbakanın tahammülsüz açıklamaları, bu anlayışın tipik bir yansıması olmuştur.

Kamu görevlisi memur kardeşlerimizin haklı talep ve tepkilerini göstermek amacıyla yaptıkları eylemini hazmedemeyen Başbakan Erdoğan, bu demokratik imkâna saygı göstereceği yerde baskı, soruşturma ve görevden uzaklaştırma yoluyla onları sindirmeye çalışmıştır.

Temennimiz tamamen demokratik olan taleplerin karşılıklı görüşmeler yoluyla çözülmesi, hükümetin yapay azınlıklar yaratmak için sığındığı Avrupa standartlarının, çalışanların hak ve imkânlarının sağlanmasına yönelik olarak da önceliğe alınmasıdır.

Son olarak en temel haklarını aramaktan başka bir amacı olmadığı anlaşılan bir grup Tekel işçisine, yatarak para kazandıkları yönünde suçlama yöneltmesi, Başbakan'ın siyasi terbiye ve nezaketten ne derece mahrum olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Başbakan Erdoğan'ın, sayıları onikibini bulan Tekel işçisi kardeşlerimizin yatarak para kazandığını ifade etmesi tam bir haddini bilmezlik örneği olmuştur.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, giderek yoksullaşan ve geçim sıkıntıları çeken milyonlarca işçi ve memur kardeşimize reva görülen muameleleri ve yaklaşımı şiddetle kınıyoruz.

Başbakan'ın lügatinde yatarak para kazanmak, ya da yan gelip yatmak çok geniş yer tutmaktadır.

Buradan söylüyorum ki, bu ülkede hiçbir işçi kardeşim yan gelip yatarak para kazanacak kadar hayâdan uzak ve sorumsuz değildir.

Alın terleriyle helal kazançlarını elde etmekten, evlerine ekmeklerini götürmekten ve milletimiz için çalışmaktan başka bir şey düşünmeyen işçi kardeşlerimizin bu şekilde suçlanmasını aziz milletimiz elbette değerlendirecektir.

Biz buradan 40'ı aşkın işletme ve işyerinde çalışan 12 bin Tekel işçisi kardeşimizin duygularını paylaşıyor ve sorunlarının bir an önce çözülmesi için Meclis zemininde gerekli girişimlerde bulunacağımızı ifade ediyorum.

Ve diyorum ki; bu ülkede yan gelip yatarak işini yürüten birisi varsa o da Başbakan Erdoğan'dan başkası değildir ve olmayacaktır.

Kendisi yan gelip yattıkça, işçimizi, askerimizi de aynı şekilde gören Başbakan, inşallah sandıkta alacağı dersle

irkilecek ve o zaman mahkemede hesap vermek için ayağa kalkacaktır.

Buradan Başbakan Erdoğan'a söylemek isterim ki;

√ Yattığınız yerden, servetinize servet kattınız.

√ Yattığınız yerden, köşeyi döndünüz.

√ Yattığınız yerden, varlıkları yabancılara peşkeş çektiniz.

√ Yattığınız yerden, şeker fabrikalarını satışa çıkardınız, bu alandaki binlerce işçimizi sıkıntıya soktunuz.

√ Siz yattınız, aziz milletimiz çalıştı.

√ Siz keyif yaptınız, işçi, memur, çiftçi, esnaf çabaladı.

Başbakan Erdoğan siyasi tarihe; yattığı yerden, gezdiği yerden, konakladığı yerden ülke yöneten birisi olarak geçmiştir.

Bilinmelidir ki, Milliyetçi Hareket bedeli kanla ödenerek kurulmuş olan Cumhuriyetimizin, onun kurumlarının, binlerce yılda oluşmuş Türk milletinin, gece demeden gündüz demeden üreten isimsiz kahramanlarının ve müesseselerinin haklarını korumaya ve kollamaya her zaman ve her ortamda hazır ve kararlıdır.

Konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.